

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1990-1991

Nr. 11

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

15 APRIL 1991

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)

G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	503
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	504
L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	506
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	512
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	513
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	514
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	516
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	518
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden 'en Openbaar Ambt	526
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	532

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)

N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	534
L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	535
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	538
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	538
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	539
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	541
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	543
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	544
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	549

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)

L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	557
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	558
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	558
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	562
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	563
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	566

REGISTER	571
----------	-----

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 32 van 11 maart 1991 van mevrouw N. MAES

Vlaamse Gemeenschap — Vertegenwoordiging in het buitenland

Kan ik het volgende van de geachte Minister vernemen ?

1. In welke landen heeft de Vlaamse Gemeenschap een eigen vertegenwoordiging of is er een gepland ?
2. In welk land bestaat er een eigen infrastructuur (Huis van de Vlaamse Gemeenschap) ? Welke landen zullen in de toekomst een eigen infrastructuur krijgen ?
3. Wordt er aan samenwerking met Nederland gedacht in verband met de aanwezigheid van de Nederlandse cultuur in het buitenland ?

Antwoord

1. De Vlaamse Gemeenschap kan een beroep doen op de diensten van een gemeenschapsattaché met standplaats te Washington (USA) en een gemeenschapsattaché met standplaats te Osaka (Japan). In haar vergadering van 20 maart besloot de Vlaamse Executieve op korte termijn twee bijkomende gemeenschapsattaché's aan te stellen, enerzijds bij de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Gemeenschap (Brussel) en anderzijds te Berlijn.
2. Onder de benaming Huis van de Vlaamse Gemeenschap beschikt Vlaanderen in geen enkel land over een eigen infrastructuur. Wel kan het geachte lid worden gewezen op het bestaan van :
  - het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond te Amsterdam ;
  - het Belgium Flanders Exchange Center te Osaka.
3. Momenteel werkt een Comité der Wijzen aan een evaluatieverslag over de betrekkingen tussen Vlaanderen en Nederland. De opportuniteit van samenwerking met Nederland in verband met de aanwezigheid van de Nederlandse cultuur in het buitenland zal worden beoordeeld in het licht van het verslag van het vermelde comité.

Vraag nr. 33 van 13 maart 1991 van de heer W. KUIJPERS

Cultureel akkoord met Roemenië — Hernieuwing

Het cultureel akkoord dat de Belgische Staat en Roemenië destijds sloten, werd door het Ceausescu-regime eenzijdig opgezegd omdat het zich niet wenste te schikken naar de gevolgen van de federalisering om dit akkoord met Vlaanderen en Wallonië te hernieuwen.

Intussen volgde de regimewijziging in Roemenië, met de gekende tragische gebeurtenissen van eind 1989. De belangrijkste hulpacties vanuit Vlaanderen, die van dorp tot dorp een netwerk van nieuw Europees samenleven lieten ontstaan, zijn een voorbeeld van juiste solidariteit. De verschillende volkeren in Roemenië wensen Vlaanderen beter te leren kennen. De Roemeense Minister van Cultuur, de heer Vartic nam actief deel aan het Europees Poëziefestival te Leuven ; de KU-Leuven, RUG, VUB enzovoort, schakelden Roemeense gasthoogleraren in voor hun programma's ; de Bouworde zette zich metterdaad in voor de samenlevingsopbouw in Roemenië enzovoort. Dit zijn slechts enkele voorbeelden die de woorden van de heer Dr. Vartic en mevrouw Dra. Lucia Cosmin, gasthoogleraar : "Wij hebben mekaar nodig !" waarmaken.

Graag vernam ik van de geachte Minister de stand van zaken inzake het hernieuwen van dit akkoord.

Antwoord

Teneinde de culturele betrekkingen met Roemenië, binnen het kader van het Belgisch-Roemeens cultureel akkoord, te hervatten, werd een vergadering van de Vaste Gemengde Commissie vastgelegd van 17 tot 21 juni eerstkomende.

De invulling van het werkprogramma tussen de Vlaamse Gemeenschap en Roemenië zal niet stereotiep gebeuren, maar zal rekening houden met de specifieke behoeften van de Roemeense partner.

Vraag nr. 34 van 14 maart 1991 van de heer J. CAUDRON

Bingo-speelautomaten — Gebrekkige betaling taxen

In een persoonlijk onderzoek heb ik onlangs vastgesteld dat in de meeste gevallen de taxen op de bingo-speelautomaten in 1991 niet zijn betaald.

Op 90 ten honderd van de door mij onderzochte bingo-speelautomaten prijkt het taxevignet van 1990 (36.000 frank) terwijl men op de toestellen gewoon verder speelt.

Graag kreeg ik op volgende vragen een antwoord van de geachte Minister.

1. Hoeveel taxevignetten voor 1991 (144.000 frank) zijn er reeds verkocht ?
2. Welke instantie staat in voor de controle ?

3. Welke sancties zullen er worden genomen voor de toestellen die voor 1991 niet zijn belast ?
4. Wie is verantwoordelijk voor de fraude, de lokaalhouder of de eigenaar van de speelautomaat ?
5. Hoeveel toestellen werden reeds in beslag genomen ?
6. Worden de nodige maatregelen getroffen opdat de wet zou worden nageleefd ?

Antwoord

In uitvoering van artikel 5 paragraaf 3 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van Gemeenschappen en Gewesten wordt de inning en de controle van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen verzekerd door de diensten van de Minister van Financiën.

Gezien dezelfde vragen ook werden gesteld aan de Minister van Financiën, meen ik naar zijn antwoorden te kunnen verwijzen.

Vraag nr. 37 van 29 maart 1991 van de heer M. DIDDEN

Wereldtentoonstelling 1992 te Sevilla — Bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap

In het kader van de inrichting van het Belgisch paviljoen op de wereldtentoonstelling te Sevilla in 1992 is gesteld dat ook de Gewesten en Gemeenschappen een bijdrage doen via het Fonds Sevilla 1992.

Mag ik vragen of er in de begroting reeds een bedrag is uitgetrokken onder de vorm van een niet gesplitst of gesplitst krediet, waardoor deze bijdrage aan het organieke Fonds Sevilla 1992 voor de Vlaamse Gemeenschap kan worden geregeld ?

Tevens had ik graag het bedrag gekend dat in de begroting is opgenomen, alsook de bedragen die reeds door de Vlaamse Executieve aan dit fonds zijn toegewezen.

Mag ik een raming bekomen van de bijdrage die de Vlaamse Gemeenschap overweegt te doen aan deze wereldtentoonstelling ? Naast de budgettaire en financiële bijdrage is er vanzelfsprekend de inhoudelijke taak van het Belgisch paviljoen.

Het zou me benieuwen te weten op welke wijze de Vlaamse Gemeenschap inhoudelijk zal bijdragen aan en derhalve uitstraling zal genieten via deze wereldtentoonstelling.

Is er bovendien naast de activiteiten die in het kader van het Belgisch paviljoen op deze wereldtentoonstelling plaatshebben nog voorzien in andere activiteiten vanwege de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

De inhoudelijke en financiële betrokkenheid van de Vlaamse Gemeenschap bij de Wereldtentoonstelling 1992 te Sevilla wordt geregeld volgens een protocol,

afgesloten tussen de Commissaris-generaal van België voor de Expo '92 en de Voorzitter van de Vlaamse Executieve. Een afschrift van dit protocol wordt rechtstreeks aan het geachte lid toegestuurd.

De invulling van het Belgisch paviljoen dient te worden goedgekeurd door het Technisch Comité en een Organisatie- en Begeleidingscomité. Verscheidene vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve waken er over de uitstraling van Vlaanderen in het Belgisch paviljoen.

Los van het Belgisch paviljoen zal de Vlaamse Gemeenschap te Sevilla aanwezig zijn via enkele prestigieuze culturele manifestaties. Tevens zal in het paviljoen op 29 mei 1992 een Vlaamse dag worden georganiseerd.

N. DE BATSELIJER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 22 van 27 februari 1991 van de heer J. VALKENIERS

Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle

In verband met de geplande aanleg van een supersnelle trein (SST) die de deelgemeente Lembeek bovengronds volledig zou doorsnijden, werd een alternatief voorgesteld om deze doortocht ondergronds of althans in een sleuf te laten lopen. Dit alternatief wordt niet enkel door een actiegroep maar ook door de volledige bevolking gesteund. Bovendien laat de unanieme Hallose gemeenteraad niets onverlet om — door het aanvaarden van dit alternatief — de leefbaarheid van de Lembeekse gemeenschap te vrijwaren.

Omtrent de technische realiseerbaarheid van dit voorstel bestaat geen twijfel. De bezwaren liggen enkel op financieel vlak. Eerstdaags wordt van de Vlaamse Ministers een advies verwacht over STAR 21. Daarom wil ik er bij de geachte Ministers op aandringen om rekening te houden met de bekostiging van de werken die in Lembeek zouden moeten gebeuren bij een eventuele inwilliging van de gevraagde wijziging aan het SST-plan. Het is immers duidelijk dat er in dat geval werken zouden moeten gebeuren die strikt gezien de SST-aanleg overstijgen.

Ik wil voorkomen dat het vandaag door de geachte Minister goedgekeurde budget later als oorzaak wordt aangegrepen om het alternatief traject voor Lembeek niet te aanvaarden.

Kan ik van de geachte Minister vernemen of hij bij het opstellen en het goedkeuren van het tienjarenplan van STAR 21, rekening houdt met een goedkeuring van het ondergronds of semi-ondergronds traject van de SST te Lembeek en met de bijkomende werken die niet rechtstreeks op rekening van de SST te schrijven zijn ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle **Gemeenschapsministers** gesteld.

Antwoord

In antwoord op bovengenoemde vraag deel ik het geachte lid mede dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer L. Waltniel, **Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting**.

Vraag nr. 23 van 27 februari 1991 van de heer W. KUIJPERS

Hageland — Bevordering industriële ontwikkeling

De media en de vakverenigingen vestigden voldoende de aandacht op de jongste ontwikkelingen in enkele ondernemingen van het arrondissement Leuven. Meer dan 500 arbeidsplaatsen gingen verloren, vooral in de secundaire sector. Philips-Leuven ontsloeg 140 werknemers, bij Sylvania-Tienen gingen 174 arbeidsplaatsen verloren en bij Bosch-Tienen 151. Ook bij AACI-Aarschot vloeiden meer dan 30 werknemers af en te Diest bij Eurovana kregen 43 arbeiders hun ontslag. In het nabijgelegen Paal kondigden zich ook bedrijfssluitingen aan, onder andere van Over Design. Graag vernamen we dan ook welke bijzondere maatregelen er door de geachte Minister worden genomen om de op gang gekomen industriële ontwikkeling van het Hageland binnen het arrondissement Leuven en in het aangrenzende Limburg te bevorderen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer R. De Wulf, **Gemeenschapsminister van Tewerkstelling**.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag nummer 23 van 27 februari 1991, kan ik het geachte lid het volgende mededelen betreffende de bevordering van de economische ontwikkeling in het Hageland en in de aangrenzende gemeenten van de provincie Limburg.

Binnen het arrondissement Leuven zijn volgende twaalf gemeenten erkend als plattelandzone Hageland (doelstelling Sb-gebied) in het kader van de Europese structuurfondsen : Aarschot, Begijnendijk, Bekkevoort, Diest, Geetbets, Holsbeek, Kortenaken, Landen, Linter, Scherpenheuvel, Zichem, Tielt-Winge en Zoutleeuw.

Overeenkomstig de voorgeschreven procedures ter zake werd door de Vlaamse Executieve een plan voor de ontwikkeling van het gebied bij de Europese Commissie ingediend ; de geselecteerde prioriteiten en de totale omvang van de financiële bijstand van de structuurfondsen werden naderhand door de Commissie vastgesteld in een Communautair Bestek. De tussenkomst van de Europese structuurfondsen is begroot op 450 miljoen frank voor de periode 1991-1993, in het raam van de vereiste cofinanciering door de lidstaat is de financiële tussenkomst van de diverse Belgische overheden (Ministerie van Landbouw, Vlaams Ge-

west, provincie, lokale besturen) begroot op 850 miljoen frank zodat de totale inzet van overheidsmiddelen voor de periode 1991-1993 in het betrokken gebied 1,3 miljard frank zal bedragen.

Teneinde de Europese subsidies effectief te kunnen opvragen is, eveneens overeenkomstig de voorgeschreven procedures, in januari jongstleden een operationeel programma ingediend waarin de concrete acties worden omschreven die zullen worden uitgevoerd.

Dit operationeel programma is thans in onderzoek bij de diensten van de Europese Commissie. Naast acties ter verbetering van de landbouwstructuur en -diversificatie (met EOGFL-financiering) en maatregelen voor opleiding en bijscholing (met ESF-financiering) bevat het programma volgende acties met het oog op de economische ontwikkeling en de betere benutting van het eigen potentieel :

- oprichting van een bedrijventrum ;
- terbeschikkingstelling van risicokapitaal ;
- uitrusting van industrieterreinen ;
- oprichting van een centrum voor beroepsopleiding ;
- investeringen voor een nieuwe waterwinning ;
- uitvoering van alternatieve waterzuiveringsprojecten voor landelijke gebieden ;
- een budget voor later in te vullen initiatieven.

De totale overheidsuitgaven voor het luik economische ontwikkeling en ontsluiting eigen potentieel wordt geraamd op 330 miljoen frank waarvan 110 miljoen frank afkomstig van het EFRO.

Daarnaast worden in het programma nog in een aantal concrete maatregelen voorzien voor de uitbouw van het toerisme in het Hageland, te weten :

- de oprichting van een toeristisch-recreatief streekcentrum met twee regionale steunpunten ;
- de uitvoering van een toeristische promotiecampagne
- de uitbouw van vijf thematische toeristisch-recreatieve routes, met voor iedere route bijkomende investeringen voor de versterking van een reeds bestaand attractiepunt ;
- de ontwikkeling van waterrecreatie ;
- de bevordering van hoevertoerisme.

Voor het luik toerisme worden de totale overheidsuitgaven geraamd op 300 miljoen frank waarvan 75 miljoen frank afkomstig van het EFRO.

In het kader van het programma impulsgebieden van de Vlaamse Executieve zijn de volgende 9 gemeenten aangeduid als impulsgebied Hageland : Bekkevoort, Diest, Geetbets, Kortenaken, Landen, Linter, Scherpenheuvel-Zichem, Tienen en Zoutleeuw.

Het bedrag dat voor de periode 1991-1993 voor het impulsgebied Hageland uit de totale impuls-enveloppe ter beschikking wordt gesteld is bepaald op 285 miljoen

frank. De totale overheidsinspanning zal hiervan een veelvoud zijn aangezien de middelen uit de **impuls-enveloppe** een aanvullende cofinanciering vormen, bovenop de normale financiering van projecten ten laste van de Vlaamse begroting. Voor de periode 1991-1993 wordt de uitvoering van acties in volgende domeinen in het vooruitzicht gesteld :

- uitrusting van industrieterreinen ;
- sanering van vervallen terreinen ;
- uitbouw van bedrijvencentra, dienstencentra en multi-funcionele gebouwen ;
- ontsluiting ;
- opleiding en tewerkstelling ;
- de oprichting van een stimuleringscel voor nieuwe en startende ondernemingen ;
- de realisatie van recreatieve en toeristische infra-structuren en andere projecten ter stimulering van het toerisme ;
- de uitvoering van kleinschalige milieuprojecten.

Per impulsgebied wordt bovendien een streekmanager en een technologie-agent aangesteld.

Voor de ondersteuning van de investeringen van industriële en ambachtelijke ondernemingen en ondernemingen van de tertiaire sector worden in het Hageland subsidies verstrekt op basis van de economische expansiewet van 4 augustus 1987 en, in de mate dat dit wordt toegestaan door de Europese Commissie, de wet van 17 juli 1959.

De aangrenzende Limburgse gemeenten kunnen, vermits zij deel uitmaken van de provincie Limburg, reeds sinds 1987 een beroep doen op de omvangrijke financiële middelen die via het Geïntegreerd Actieprogramma en het Toekomstcontract aan die provincie toevloeien, en dit afkomstig zowel van de Europese Gemeenschap als van de Vlaamse regering. Zeer recent nog werden bijkomende financiële middelen aan Limburg toegekend uit hoofde van het RECHAR-programma en ingevolge de actualisering van het Toekomstcontract. Voor investeringen van ondernemingen met meer dan 50 werknemers worden bovendien, op basis van de economische expansiewet van 30 december 1970, verhoogde investeringssubsidies toegekend.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 92
van 20 februari 1991
van de heer W. KUIJPERS

Zoutleeuw — KMO-zone

In Zoutleeuw wordt er een bijkomende zone voor kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's) gepland. Wat is de mening van de geachte Minister hieromtrent ?

De cultuurlandschappen rond deze historische stad dienen echter volledig te worden beschermd. Door de geplande vestiging van de KMO-zone zou de ecologische randbescherming van het Vinne worden geschaad. De KMO-zone zou bovendien grenzen aan een woonzone.

Graag vernam ik van de geachte Minister of hij er niet kan voor zorgen dat er een behoeftenstudie zou worden uitgevoerd door een onafhankelijk studiebureau.

Kan de geachte Minister verder geen inventaris bevelen om de bestaande industriële gebieden van de streek door te lichten ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag van 20 februari 1991 heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Bij mijn administratie zijn nog geen concrete initiatieven van de gemeente Zoutleeuw tot realisatie van een bijkomende zone voor kleine en middelgrote ondernemingen bekend. Derhalve is het inopportuun nu reeds een standpunt in deze aangelegenheid in te nemen.

Vraag nr. 96
van 25 februari 1991
van de heer F. VANDENBROUCKE

Essenberg te Waanrode — Illegale ontbossing

De bevoegde buitendienst voor Vlaams-Brabant heeft op 9 oktober 1990 proces-verbaal opgesteld en de werken stilgelegd. Een herstelmaatregel zou binnenkort aan het parket te Leuven worden medegedeeld.

Graag vernam ik het volgende van de geachte Minister.

1. Welke herstelmaatregel werd aan het parket voorgesteld ?
2. De Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) kan zich, bij de behandeling van het dossier door de correctionele rechtbank, burgerlijke partij stellen teneinde de herbebossing te verplichten. Heeft de overheid een dergelijke partijstelling ingediend ? Indien niet, waarom niet ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 25 februari 1991 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, gezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de gewoonten behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, het geachte lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte zal worden gebracht van deze zaak.

Vraag nr. 97
van 26 februari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Natuurgebied Wezembeek-Oppem — Vergunning voor veranderingen

In juli en augustus 1988 stelde mijn voorganger, de heer Daan Vervaeke, vragen over de aanleg van een

visvijver in een natuurgebied ten zuiden van de kerk van Wezembeek-Oppem.

In verband met deze problematiek stelde ik op 21 februari 1991 (Beknopt Verslag, Vlaamse Raad, zitting 1990-1991, Nr. 39, bladzijde 6) eveneens een aantal vragen aan Gemeenschapsminister Kelchtermans.

De Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) stelde vast dat de gemeente Wezembeek-Oppem bij de aanleg van een visvijver, de goed-gekeurde plannen niet gevolgd heeft en dat hierdoor het bestaande plantenkleeft, typisch voor natte beekvalleigronde, werd vernield. De beloofde herstelmaatregelen werden tot op heden niet uitgevoerd.

Het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem heeft een ontwerp in de gemeenteraad klaar waarbij de moerasgebieden die moesten behouden blijven, nu worden aangelegd met waterplanten die daar bijna niet voorkwamen.

Bovendien houdt het ontwerp ook de aanleg van een wandelpad en het opsmukken van deze zone in. Het betreft hier het gedeelte van het natuurgebied dat tot nu min of meer onaangetaast werd gelaten en dat bovendien niet was getroffen door de bouwvergunning voor de visvijver. Bedoeld gebied omvat eveneens een zeer interessante fauna en flora.

Kan de geachte Minister bevestigen dat voor zulke ingrijpende veranderingen aan een groene zone (gewestplan sectie A nr. 1038, 127, 129a) een vergunning nodig is ?

Welke maatregelen neemt de geachte Minister om te beletten dat het koninklijk besluit van 16 februari 1976 houdende maatregelen ter bescherming van bepaalde in het wild groeiende plantensoorten niet wordt overtreden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de bevoegde buitendienst Vlaams-Brabant op 22 januari 1987 volgens artikel 48 van de wet aan de gemeente de vergunning afleverde voor de aanleg van de vijver. Aangezien de uitgevoerde werken afweken van de vergunde, werd op 19 mei 1988 een regularisatie-vergunning verleend met dezelfde voorwaarden als de eerste vergunning. Deze voorwaarden werden als herstelmaatregel gevorderd bij het parket.

Wat de werken betreft die de gemeente Wezembeek-Oppem, volgens de informatie vervat in uw vraag, zou willen uitvoeren, is het mij onmogelijk op basis van deze summere gegevens te beoordelen of deze al dan niet vergunningsplichtig zijn.

De aandacht van het geachte lid wordt gevestigd op het feit dat de vijver in kwestie niet in het natuurgebied maar in een parkgebied is gelegen. Bovendien behoort de toepassing van het koninklijk besluit van 16 februari 1976 tot de bevoegdheid van mijn Collega, de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Vraag nr. 98 van 26 februari 1991 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Herstellingen Royer-kerkorgel te Leerbeek — Toestemming Monumenten en Landschappen

Het historisch Royer-kerkorgel uit de Leerbeekse Sint-Pieterskerk blijft een twistpunt.

De herstellingen aan dit beschermd monument werden aangevat zonder de toestemming van de dienst Monumenten en Landschappen.

De Leerbeekse kerkfabriek is met de herstellingswerken, die zij restauratiewerken noemt, begonnen. Deze herstellingswerken houden in dat het orgel niet geres-taureerd, maar wel speelklaar wordt gemaakt.

Eveneens heeft de Leerbeekse kerkfabriek het beschermingsbesluit naast zich neergelegd.

Kan de geachte Minister mij meedelen of het inderdaad zo is dat de herstellingen aan dit beschermd monument werden aangevat zonder de toestemming van de dienst Monumenten en Landschappen ?

Welke maatregelen neemt de geachte Minister om de overtreders tot de orde te roepen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat inderdaad herstellingswerken werden begonnen aan het als monument beschermde Royer-kerkorgel te Leerbeek (gemeente Gooik) zonder dat daarvoor de vereiste toelating was verkregen.

Het Bestuur Monumenten en Landschappen heeft op 15 februari 1991 bevel gegeven tot stillegging van de werken.

Een onderzoek is momenteel aan de gang teneinde na te gaan welke maatregelen dienen te worden genomen.

Vraag nr. 101 van 6 maart 1991 van de heer H. CANDRIES

Sportcomplex te Leest — Overtreding bestaande gewestplan

In de Mechelse deelgemeente Leest werd enkele weken geleden een nieuw sportcomplex ingewijd, achter het bestaande sportcomplex aan de Juniorslaan.

Van verschillende kanten wordt erop gewezen dat met deze vestiging het bestaande gewestplan wordt overtreden.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen,

1. Werd een aanvraag voor wijziging van het gewestplan in deze zin bij uw diensten ingediend ?
2. Werd ter zake een positief advies gegeven ?
3. Indien niet, werd deze overtreding officieel vastgesteld ?

4. Welke maatregelen werden genomen om deze mogelijke overtreding ongedaan te maken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 6 maart 1991 heb ik de eer mede te delen dat, gezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de gewoonten behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, het geachte lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte zal worden gebracht van deze zaak.

Vraag nr. 103 van 11 maart 1991 van de heer M. DIDDEN

Gewestplannen — Procedure tot veralgemeende wijzigingen en invoering structuurplan

Uit het antwoord op mijn vraag nummer 75 van 25 januari 1991 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 9 van 4 maart 1991, bladzijde 409) begrijp ik dat de geachte Minister van oordeel is dat — vermits de gewestplannen reeds minimaal tien jaar oud zijn — de toestand ter plaatse voorbijgestreefd kan zijn. Bovendien wordt door de Raad van State erkend dat bijzondere plannen van aanleg (BPA's) kunnen afwijken van het gewestplan op voorwaarde dat inderdaad de bestemming in dit plan voorbijgestreefd of niet meer te verwezenlijken is, de bestemming niet beantwoordt aan de werkelijke behoefte en er aangetoond wordt dat de nieuwe bestemming op de in het bijzonder plan van aanleg aangeduide plaats moet worden verwezenlijkt.

Mag ik vragen waarom de geachte Minister het initiatief niet neemt tot een veralgemeende wijziging van de gewestplannen, vermits deze plannen aanvankelijk niet werden opgesteld met het oog op een lange termijn ? Het zijn trouwens aspectplannen, zodat de aanpassing bijna permanent dient te zijn. De werkwijze die nu op grote schaal wordt toegepast bestaat erin via bijzondere plannen van aanleg de gewestplannen aan te passen. Dit is niet de meest democratische, en vanuit ruimtelijk standpunt niet de meest aangewezen werkwijze.

Ik durf dan ook erop aandringen de procedure tot veralgemeende wijzigingen van de gewestplannen, als ook de invoering van een zogenaamd structuurplan door te voeren.

Graag had ik de mening van de geachte Minister gekend. Welke maatregelen ter zake neemt de geachte Minister ?

Antwoord

Gevolg gevend aan zijn vraag kan ik het geacht lid het volgende mededelen.

In de zestiger jaren waren de problemen in verband met de ruimtelijke ordening zeer acuut. Wegens het stelselmatig aantasten van de open ruimten door verspreide verbouwing, wegens het ontbreken van enig bindend beleidsinstrument, waren dwingende maatregelen absoluut noodzakelijk. Er werd geopteerd een concrete vorm te geven aan een noodzakelijk beleids-

instrument, door middel van gewestplannen welke de bodembestemming voor bijna elke meter van het grondgebied vastleggen.

Deze visie beschouwde de gewestplannen als voorlopige urgentiemaatregelen om de goede ordening veilig te stellen, in afwachting van meer inhoudelijke beleidsplannen. De gewestplannen zijn immers enkel zoneeringsplannen, dus statische eindtoestandsplannen.

Het is duidelijk dat er een behoefte is aan beleidsplannen die meer rekening houden met de dynamiek van het sociaal-economisch leven, wat vanzelfsprekend een grote impact heeft op de ordening van het gebied. Hierbij moet uiteraard rekening worden gehouden met milieu-ecologische en culturele aspecten.

In de tachtiger jaren is, zeker in kringen van deskundigen en planologen, de idee van de beleidsplanning, waarbij het structuurplanningsproces een methodiek is om tot dergelijk beleidsplan te komen, duidelijk op de voorgrond getreden.

Deze ideeën hebben in verschillende beleidsvoorstellen vorm gekregen. Er kan daarbij worden verwezen naar initiatieven van verschillende voorgangers en leden van de Vlaamse Raad. De discussie die omtrent dergelijke voorstellen ontstaan is, wijst er echter op dat consensus nog niet kon worden bereikt.

In de context van de beleidsdynamische opvatting wordt een globale herziening van de gewestplannen gesitueerd als één van de resultaten van het structuurplanningsproces. Met andere woorden een globale herziening van de gewestplannen kan maar worden doorgevoerd wanneer vooraf beleidsplannen zijn tot stand gekomen, waaruit duidelijke richtlijnen volgen in welke zin de gewestplannen in hun geheel dienen aangepast aan de actuele en de toekomstige situatie, voor zover deze kan worden voorzien.

De gewestplannen vormen de hoeksteen van het beleid inzake ruimtelijke ordening en bijgevolg het fundamenteel beleidsinstrument als dusdanig. Dit impliceert dat de gewestplannen in hun huidige vorm behouden blijven en enkel worden aangepast in functie van de nieuwe situaties waaraan op niveau van het Gewest een oplossing dient gegeven te worden.

Locale situaties, gewijzigde toestanden, nieuwe behoeften op het gemeentelijk vlak, worden momenteel door de gemeenten opgelost door middel van een BPA dat afwijkt van het gewestplan.

Het is deze methodiek die momenteel opgevolgd wordt : bovengemeentelijke problemen worden opgelost door een aanpassing (wijziging) van het gewestplan, locale problemen worden opgelost door een BPA dat afwijkt van het gewestplan.

Ten slotte wil ik er op wijzen dat de meningen en de visies inzake de ruimtelijke ordening op dit ogenblik nog zo verschillend en uiteenlopend zijn, dat bezwaarlijk enige overeenkomst betreffende een globale en vernieuwde aanpak kan worden bereikt.

Mijns inziens zal de thans gevolgde methodiek om de problemen op te lossen naargelang ze zich voordoen en naargelang het niveau waarop ze zich voordoen, volgens de geëigende middelen (wijziging van gewestplan of BPA dat afwijkt van het gewestplan) noodzakelijkerwijze nog enige tijd dienen te worden gevolgd.

Vraag nr. 104
van 12 maart 1991
van de heer M. DESUTTER

*Ligging ondergrondse en hoogspanningsleidingen —
 Ontbreken van gegevens bij AROL*

Naast de ligging van groenzones, bouwzones, industriezones, wegen, kanalen en spoorwegen, is het uiteraard ook van belang op stedenbouwkundig vlak te weten waar de ondergrondse leidingen evenals de bovengrondse hoogspanningsleidingen gelegen zijn.

Meer en meer poogt men hoogspanningsleidingen en andere infrastructuur in hetzelfde tracé aan te leggen.

Thans verneem ik dat de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) noch de materiële mogelijkheden, noch voldoende personeel ter beschikking heeft om de gegevens in verband met de ondergrondse leidingen of hoogspanningsleidingen bij te houden.

Graag vernam ik van de geachte Minister bij welk bestuur men dan wel terecht kan voor gegevens omtrent deze voor het landschap toch belangrijke infrastructuur.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de ondergrondse en bovengrondse hoogspanningsleidingen tot de bevoegdheid behoren van het Bestuur van Energietransport van het Ministerie van Economische Zaken (Nationale Sector).

Overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen worden op het gewestplan de hoofdverkeersvoorzieningen opgenomen, waaronder

- in punt 12 de Transportleidingen :
  - de bestaande afzonderlijke leidingen ;
  - de aan te leggen afzonderlijke leidingen ;
  - de bestaande leidingstraten ;
  - de aan te leggen leidingstraten ;
- in punt 13 : de Hoogspanningsleidingen :
  - de bestaande hoogspanningsleidingen ;
  - de aan te leggen hoogspanningsleidingen.

De BPA's en de APA's kunnen eveneens ondergrondse en hoogspanningsleidingen als grafische voorschriften vermelden.

Ten slotte dient in zijn algemeenheid gesteld dat de voornaamste bron voor al deze gegevens de technische dienst of de dienst Ruimtelijke Ordening is van ieder gemeentebestuur.

Vraag nr. 105
van 13 maart 1991
van de heer W. KUIJPERS

Schoolhuis Begijnendijk — Beslissing van de gemeenteraad tot sloping

Op 14 mei 1990 besliste de gemeenteraad om het voormalige schoolhuis aan de Kleine Steenweg te Begijnendijk te slopen. Op 22 oktober 1990 startten de slopingswerken.

1. Mag ik van de geachte Minister vernemen of dit gebouw werd gesloopt zonder vergunning ? Zo ja, welke maatregelen neemt de geachte Minister ten aanzien van dit alles behalve goed voorbeeld van bestuur ?
2. Voorstanders van het behoud van het enig resterende cultuur-historische gebouw in Begijnendijk, daterend van 1901, beweren dat het oude, oersterke schoolhuis nog in goede staat verkeerde en geen gevaar opleverde voor de voorbijgangers. De bewering dat er teveel onderhoudskosten moesten worden betaald, is ook onjuist. Een privé-persoon wilde het gebouw kopen en restaureren. Waarom ging het bestuurscollege niet in op dit aanbod ?
3. Graag vernamen we ook of de geachte Minister voor deze overtreding het herstel in de oorspronkelijke staat vordert.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van Den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Antwoord

1. Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het-schoolgebouw in kwestie werd gesloopt vóór het verkrijgen van de door de stedenbouwwet vereiste vergunning. Op 25 oktober 1990 ontving de bevoegde buitendienst voor Vlaams-Brabant de aanvraag tot afbraak van het schoolgebouw. Na onderzoek werd op 13 november 1990 de weigering afgeleverd omdat het vroegere schoolgebouw een karakterbepalend element in de dorpskom vormt. Aangezien er geen plannen bekend zijn van een even kwalitatieve nieuwbouw of van een ander inrichtingsproject, brengt het slopen ervan het stedenbouwkundig en esthetisch uitzicht van het dorpscentrum in het gedrang.
2. Deze vraag valt buiten het domein van de stedenbouwwet.
3. Proces-verbaal zal ten laste van de gemeente worden opgesteld en dan kan overeenkomstig artikel 65, paragraaf 1 van de wet de passende herstelmaatregel worden bepaald.

Vraag nr. 106
van 13 maart 1991
van de heer J. VALKENIERS

Prijzen van huizen en gronden in Vlaams-Brabant — Speculatie tengevolge van Europese eenwording

Het is algemeen bekend dat de prijzen voor huizen en gronden in Vlaams-Brabant — vooral in de druivenstreek — onrustbarend omhooggaan naarmate het jaar van de Europese eenwording nadert. In feite draagt het Vlaams Gewest daardoor een last van het Brussels Gewest.

Door de toevloed van Eurocraten die worden vergoed voor hun huisvesting, stijgen de prijzen van huizen en gronden in die mate dat de eigen Vlaamse bevolking ze niet meer kan betalen, zodat ons grondgebied wordt vervreemd.

Enkel de Vlaamse Regering kan maatregelen nemen om Vlaams-Brabant Vlaams te houden.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister binnen zijn bevoegdheidsfeer om de speculatie ten nadele van de eigen Vlaamse bevolking in toom te houden ?

Antwoord

Gevolg gevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De wettelijke en financiële mogelijkheden waarover ik als Gemeenschapsminister beschik zijn ter zake zeer beperkt :

- de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw voorziet niet in maatregelen om de verkoopprijzen van privégronden en particuliere huizen te kunnen regelen ;
- binnen het kader van de sociale huisvesting kunnen bijvoorbeeld gemeenten, intercommunales, erkende bouwmaatschappijen, OCMW's, initiatieven nemen tot de realisatie van sociale woonwijken of sociale verkavelingen. Deze projecten vergen echter een financiële inbreng vanwege de overheid in het kader van de huisvestingscode. De daarvoor beschikbare kredieten zijn echter beperkt gelet op de budgettaire bezuinigingen.

De Vlaamse Executieve is echter actief begaan met de door het geachte lid aangehaalde problematiek en heeft op 6 maart 1991 beslist een werkgroep te installeren onder het voorzitterschap van mijn kabinet. Deze werkgroep is samengesteld uit vertegenwoordigers van alle leden van de Vlaamse Gemeenschap, aangevuld met een tweetal leden van de Conferentie van Vlaamse mandatarissen van de randgemeenten en heeft als taak : het doorvoeren van een nader onderzoek van de problematiek van het grondbeleid en de sociale huisvesting in de randgemeenten.

De resultaten van deze werkgroep dienen uiterlijk einde mei 1991 aan de Vlaamse Executieve ter beraadslaging te worden voorgelegd.

Vraag nr. 107 van 13 maart 1991 van de heer F. VERMEIREN

Bouwverordeningen — Gemeentelijke bevoegdheden

Bij de aankoop van een woning kan het gebeuren dat mogelijke kandidaten bepaalde verbouwingen zouden willen laten uitvoeren, zoals bijvoorbeeld aanpassingen voor de bouw van een garage. Wanneer zij zich — voor de aankoop — tot het gemeentebestuur wenden, menen zij dat een principieel akkoord hen voldoende waarborgen verleent om tot de aankoop te kunnen beslissen. Dit blijkt echter niet altijd het geval te zijn. Er zijn mij inderdaad gevallen bekend waarbij het gemeentebestuur de plannen voor de aanpassingswerken verwerpt om één of andere reden (een waardevolle gevel, het globaal uitzicht van een straat enzovoort).

In dit verband vernam ik dan ook graag het volgende van de geachte Minister.

1. Welke verplichtingen kunnen worden opgelegd door de gemeentelijke administratie aan nieuwe eigenaars van bestaande panden ? Moeten deze verplichtingen zijn opgenomen in een gemeentelijk reglement ?
2. Wanneer een gemeentelijke administratie nog voor de aankoop haar principieel akkoord geeft voor bepaalde verbouwingen, kan zij dergelijk akkoord nog herroepen ? Kunnen nieuwe verplichtingen aan de koper worden opgelegd ?
3. Kan de gemeente zelfstandig beslissen aan de gevel van een gebouw een architecturale waarde toe te kennen, ook wanneer er geen beschermingsbesluit bestaat ? Welke andere rechten kan de gemeente inroepen bij de verkoop van een huis aan derden ?

Antwoord

Gevolg gevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In de stedebouwwet is niet voorzien dat kandidaat-bouwers waarborgen kunnen halen uit een principieel (mondeling) akkoord van het gemeentebestuur, om met de bouwwerken te kunnen beginnen of om een bepaalde vergunning te verkrijgen. Alleen een stedbouwkundig attest dat overeenkomstig artikel 63 wordt afgegeven, geeft juridische waarborgen. Een gemeentelijk principieel akkoord kan nooit het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening binden. Het getuigt niet van een behoorlijk bestuur aan particulieren toezeggingen te doen over zaken waarover een hogere overheid nog een standpunt moet innemen of er nog moet over beslissen.

1. Inzake bouwen, verbouwen, herbouwen dient vóór met de bouwwerken te mogen beginnen een voorafgaande en schriftelijke vergunning verkregen van het college van burgemeester en schepenen, krachtens artikel 44 van de wet op de Ruimtelijke Ordening. De gemeente kan in een gemeentelijke verordening, krachtens de artikel 59 en volgende bijkomende voorschriften opmaken ter zake. Dit kan ook gebeuren via een APA of een BPA. Naar aanleiding van de behandeling van een bouw aanvraag, overeenkomstig artikel 45 van voornoemde wet, kan het college en/of de gemachtigde ambtenaar aan de afgifte van de vergunning ook voorwaarden verbinden om een goede plaatselijke ordening veilig te stellen, waaronder esthetische voorwaarden.
2. Zie hoger.
3. Binnen een stads- en dorps herwaarderingsgebied kunnen bijkomende beschermingsmaatregelen worden opgelegd. Hetzelfde geldt voor een gemeentelijke bouwverordening in toepassing van artikel 60 van de stedebouwwet. Zoals vermeld, kan het college, bij het behandelen van een bouw aanvraag, waarin die gevel begrepen is, voorwaarden opleggen van esthetische aard. Deel 2 van punt 3 is een vraag welke buiten het domein ligt van de stedebouwwetgeving.

Vraag nr. 108
van 18 maart 1991
van de heer J. CUYVERS

Regionale Commissie voor Advies voor Ruimtelijke Ordening — Vertegenwoordiging leefmilieu-organisaties

Naar ik verneem wordt er momenteel gewerkt aan de vernieuwing van de samenstelling van de Regionale Commissie voor Advies voor Ruimtelijke Ordening. Ter vertegenwoordiging van de particuliere sector moeten 15 personen worden aangeduid. Tot nu toe zijn dit in hoofdzaak vertegenwoordigers van de economische sectoren (werkgevers, vakbonden, middenstandsorganisaties, landbouw enzovoort) en in beperkte mate ook van de sociale sectoren. De bevolking hecht nu meer belang aan het beter beschermen van het milieu en de natuur. Daarom is de benoeming in elke streekcommissie tot een derde van de leden op voordracht van een regionaal of nationaal erkende organisatie — uitsluitend opgericht om de belangen van het leefmilieu, en/of de natuur te verdedigen — te verantwoorden. Graag verneem ik of de geachte Minister richtlijnen ter zake heeft gegeven aan de heren gouverneurs van de verschillende provincies, en zo ja, welke.

Antwoord

Gevolg gevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Artikel 7 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw bepaalt onder meer dat de helft van de leden van de regionale commissie worden benoemd op een dubbele lijst van kandidaten, door de provinciegouverneur voorgedragen en gekozen uit de personen die de voornaamste particuliere belangen van de streek vertegenwoordigen. De wet omschrijft niet nader wat hieronder dient te worden verstaan. Aangenomen wordt dat hiermee de verschillende belangrijkste geledingen van het sociaal-economisch leven, waaronder ook de milieu-ecologische belangen, worden bedoeld. Belangrijk is dat het gaat om vertegenwoordigers van bevolkingsgroepen die nauw bij de ruimtelijke ordening betrokken zijn en dat deze vertegenwoordigers over enige deskundigheid in deze materie beschikken. Het huidige maatschappelijk bestel is echter zo ingewikkeld dat verdere doorgedreven opdeling en uitsplitsing van deze geledingen eerder kunstmatig overkomt. Hieraan daarenboven een dosering a priori verbinden zou niet alleen simplistisch zijn maar bovendien een vertekend beeld geven van de werkelijkheid. Daarvoor moet voldoende ruimte gelaten worden voor de provinciegouverneurs om voorstellen te formuleren die de maatschappelijke werkelijkheid in elke provincie zo getrouw mogelijk benaderen.

Vraag nr. 109
van 19 maart 1991
van de heer C. MARCHAND

Westhoek — Westvlaams rapport over gemeentelijke richtnota's gewestplannen

De gemeentebesturen werden verzocht voor 1 juni 1989 een richtnota in verband met een evaluatie voor de gewestplannen in te dienen.

Het blijkt nu dat de administratie voor de provincie West-Vlaanderen een grondig rapport klaar heeft waarbij een analyse wordt gemaakt van alle richtnota's van de provincie.

Graag zou ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of hij mij in kennis kan stellen van een samenvatting van de opgestelde analyse voor de Westhoek (Veurne, Diksmuide, Ieper). Wordt het rapport in een volledige versie openbaar gemaakt ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat mij voor de provincie West-Vlaanderen nog geen rapport werd overhandigd over de richtnota's en de analyse daarvan. Voor de Westhoek, namelijk het gewestplan Veurne-Westkust, werd inderdaad — bij wijze van proef — een opdracht gegeven aan de VZW Mens en Ruimte, om de ingezamelde gegevens te analyseren. De eerste resultaten hiervan, die bestaan onder vorm van een statistische compilatie, zijn — wegens hun onvolledig karakter nog niet voor publikatie vatbaar en werden aan mijzelf nog niet officieel medegedeeld. Zodra ik over een volledig rapport beschik, is het duidelijk dat er geen beletselen kunnen zijn om deze volledige versie dan openbaar te maken.

Vraag nr. 112
van 22 maart 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Nieuwe kliniek te Halle — Omstreden vestiging

De nieuwe kliniek te Halle komt net achter de huidige rijkswachtkazerne aan de Grote Weide. De vestiging van dit complex werd door de Raad voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu op de korrel genomen. Deze adviesraad meent in het vervolg te moeten betrokken worden bij de discussie over de vestiging en niet meer voor voldongen feiten te worden gesteld.

Het voorstel van de vestiging van de nieuwe kliniek houdt geen rekening met het open en groene landschap van de Grote Weide en het achterliggende Handzacht-Wolvendries.

Men kan zich thans afvragen hoe een dergelijk groot-schalig project in die zone mogelijk is zonder veel hinder voor de omgeving.

Graag zou ik het volgende van de geachte Minister vernemen.

1. Is er reeds een stedenbouwkundig attest door de St.-Mariakliniek ingediend ?
2. Wordt er bij de keuze van de vestiging rekening gehouden :
  - a. met de wens van de omwonenden ;
  - b. met de nutsvoorzieningen ;
  - c. met de bereikbaarheid voor onder andere de hulpdiensten ;
  - d. met de verkeersproblematiek ;
  - e. met het organiseren van openbaar vervoer ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag van 22 maart 1991 heb ik

de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Op 17 juli 1990 werd aan de VZW St.-Mariaziekenhuis een positief stedenbouwkundig attest 2 afgegeven voor een nieuw ziekenhuis (als gemeenschapsinrichting in een reservegebied voor woonwijken) met als voorwaarde onder meer dat "bij de ingebruikneming van de geplande kliniek de toegankelijkheid voor alle weggebruikers in voldoende mate zal verbeterd zijn".
2. a. De wetgeving voorziet bij de behandeling van de bouwaanvraag voor dit project niet in een verplicht openbaar onderzoek.

De Raad van de Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu is een officieuze raad op niveau van de stad. Deze raad brengt advies uit bij de stad. Het schepencollege kan aangelegenheden van Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu aan de raad voorleggen. Het schepencollege kan al dan niet met dit advies rekening houden. De wet op de Ruimtelijke Ordening legt echter dienaangaande geen verplichting op. Het advies van deze raad is evenmin een door de wet verplicht stuk van het bouwdoossier.
- b. Gelet op het aanpalend woongebied kan aangesloten worden op de nutsvoorzieningen.
- c. Op 13 februari 1991 werd de bouwaanvraag ingediend voor het definitief ontwerp (dat wel aanzienlijk uitgebreider was dan het ontwerp van het stedenbouwkundig attest). In het — voor het overige — gunstig advies van het gemeentebestuur werd gemeld dat het onderzoek naar de aanleg van de toegangswegen nog aan de gang was. Dientengevolge besliste de gemachtigde ambtenaar zijn advies in beraad te houden tot wanneer hij kennis zal krijgen van een gedetailleerde beslissing ter zake.
- d. Betreffende de bereikbaarheid en de verkeersproblematiek, kan momenteel alleen gesteld worden dat de huidige situatie niet voldoet en dat er dus wordt gewacht op de bovenvermelde gedetailleerde beslissing. Dit belangrijk aspect zal met de vereiste aandacht worden onderzocht.
- e. De organisatie van het openbaar vervoer is uiteraard ook belangrijk voor een maximale bereikbaarheid. Ze valt evenwel buiten mijn bevoegdheid.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 29 van 27 februari 1991 van de heer J. VALKENIERS

Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle

In verband met de geplande aanleg van een supersnelle trein (SST) die de deelgemeente Lembeek boven-

gronds volledig zou doorsnijden, werd een alternatief voorgesteld om deze doortocht ondergronds of althans in een sleuf te laten lopen. Dit alternatief wordt niet enkel door een actiegroep maar ook door de volledige bevolking gesteund. Bovendien laat de unanieme Hal-se gemeenteraad niets onverlet om — door het aanvaarden van dit alternatief — de leefbaarheid van de Lembeekse gemeenschap te vrijwaren.

Omtrent de technische realiseerbaarheid van dit voorstel bestaat geen twijfel. De bezwaren liggen enkel op financieel vlak. Eerstdaags wordt van de Vlaamse Ministers een advies verwacht over STAR 21. Daarom wil ik er bij de geachte Ministers op aandringen om rekening te houden met de bekostiging van de werken die in Lembeek zouden moeten gebeuren bij een eventuele inwilliging van de gevraagde wijziging aan het SST-plan. Het is immers duidelijk dat er in dat geval werken zouden moeten gebeuren die strikt gezien de SST-aanleg overstijgen.

Ik wil voorkomen dat het vandaag door de geachte Minister goedgekeurde budget later als oorzaak wordt aangegrepen om het alternatief traject voor Lembeek niet te aanvaarden.

Kan ik van de geachte Minister vernemen of hij bij het opstellen en het goedkeuren van het tienjarenplan van STAR 21, rekening houdt met een goedkeuring van het ondergronds of semi-ondergronds traject van de SST te Lembeek en met de bijkomende werken die niet rechtstreeks op rekening van de SST te schrijven zijn ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 30 van 4 maart 1991 van de heer G. BEERDEN

OCMW's — Verliezen lithotriptors

Tijdens mijn bezoek aan het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) te Hasselt, in het kader van de actie van onze partij, werd ik getroffen door de volgende opmerking. De lithotriptor is verlieslatend. Dit is niet te wijten aan het aantal behandelingen, aangezien deze het laatste jaar zijn toegenomen en volgend jaar nog zullen toenemen, maar is zuiver te wijten aan de terugbetaling die totaal onvoldoende is.

Vroeger waren patiënten na een niersteenbehandeling weken tot maanden uit circulatie en werd dit financieel verlies gedragen door de maatschappij. Aangezien de werkonbekwaamheid nu tot een minimum wordt herleid, heeft dit toch geen invloed gehad op de terugbetaling. Toen in het AZ St.-Jan te Brugge de lithotriptor

officieel werd ingehuldigd, zei de voorzitter van het OCMW dat deze machine een geschenk was van het OCMW-Brugge aan zijn bevolking.

Ik vind dan ook dat de verliezen niet moeten worden gedragen door de dienst heelkunde maar door de maatschappij aangezien de patiënten en de gemeenschap profiteren van de kortere verblijfsduur in het ziekenhuis.

Zou de geachte Minister zijn mening hieromtrent kunnen mededelen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat betreffende aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Sociale Zaken, de heer P. Busquin.

Vraag nr. 31 van 13 maart 1991 van de heer W. KUIJPERS

Service-flats bejaarden — Vrijheid van keuze in verzorging

In het regeerprogramma van de Vlaamse Executieve (1985) lezen wij dat er “steeds zal worden gekozen voor een vorm van hulpverlening die leidt naar de grootst mogelijke zelfstandigheid”.

Personen die in 1990 kozen om hun derde leeftijd door te brengen in een dienstverlenend appartement konden vanuit deze filosofie beroep doen op zelfstandige verzorging, via een zelfstandige, geschoolde verpleegster.

Op 22 december 1990 werden deze service-flats, met terugwerkende kracht erkend als rustoord. Dit hield in dat de gekozen privé-verpleegster verplicht werd een contract met de directie te ondertekenen waardoor zij niet meer per prestatie, maar per uur zou worden vergoed, of bedankt kon worden voor haar diensten. In het laatste geval werden de betrokkenen verplicht de dienst te aanvaarden die door de directie ter beschikking werd gesteld.

Graag zou ik het volgende van de geachte Minister vernemen.

1. Is deze wijze van werken niet in strijd met de emancipatorische visie die de Vlaamse Executieve vooropstelt ?
2. Heeft iedere bejaarde niet het recht om zelf te kiezen wie voor zijn verzorging instaat ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 13 maart 1991 moet ik het geachte lid mededelen dat de door hem verstrekte gegevens mij niet toelaten na te gaan op welke instelling zijn vraag betrekking heeft. Hierdoor is het mij niet mogelijk zijn beweringen op hun juistheid te laten controleren.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 12 van 27 februari 1991 van de heer W. KUIJPERS

Hageland — Bevordering industriële ontwikkeling

De media en de vakverenigingen vestigden voldoende de aandacht op de jongste ontwikkelingen in enkele ondernemingen van het arrondissement Leuven. Meer dan 500 arbeidsplaatsen gingen verloren, vooral in de secundaire sector. Philips-Leuven ontsloeg 140 werknemers, bij Sylvania-Tienen gingen 174 arbeidsplaatsen verloren en bij Bosch-Tienen 151. Ook bij AACI-Aarschot vloeiden meer dan 30 werknemers af en te Diest bij Eurovana kregen 43 arbeiders hun ontslag. In het nabij gelegen Paal kondigden zich ook bedrijfssluitingen aan, onder andere van Over Design. Graag vernamen we dan ook welke bijzondere maatregelen er door de geachte Minister worden genomen om de op gang gekomen industriële ontwikkeling van het Hageland binnen het arrondissement Leuven en in het aangrenzende Limburg te bevorderen ?

N.B. De vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Antwoord

In het kader van de hervorming van de structuurfondsen en de erkenning van 12 gemeenten van het Hageland als plattelandsontwikkelingszone door de Europese Commissie heeft de Vlaamse Executieve een operationeel programma ingediend bij de Europese Commissie. In dit programma worden de acties omschreven die voor elk van de zwaartepunten, vastgelegd in het Communautair Bestek van het Hageland, zullen worden uitgevoerd.

Deze zwaartepunten zijn de volgende :

1. verbetering van de landbouwstructuur en -diversificatie ;
2. economische ontwikkeling en ontsluiting van het eigen potentieel ;
3. uitbouw van het toerisme ;
4. menselijk potentieel.

Voor zwaartepunt 4 (menselijk potentieel) worden beroepsopleidingen en bijscholingen voorgesteld waarvoor een financiële tussenkomst van het Europees Sociaal Fonds wordt gevraagd ten bedrage van ongeveer 140 miljoen frank en waarvoor een tussenkomst van diverse Belgische overheden wordt voorzien van 165 miljoen frank voor de periode 1991-1993.

Deze opleidingen sluiten rechtstreeks aan bij de acties welke worden ondernomen voor de drie voorgaande zwaartepunten waarvoor bijstand wordt gevraagd van het EFRO en het EOGFL.

De VDAB voorziet tegen eind juni 1991 in de oprichting van een opleidingscentrum te Diest.

Volgende opleidingen werden vastgesteld, dit na een grondige studie van de Subregionale Tewerkstellingsdienst Leuven :

- tweetalig administratief bediende ;
- verkoper/verkoopster ;
- professionele schoonmaaktechnieken ;
- horecamedewerker ;
- schilder ;
- stukadoor ;
- halfgeschoolde bouwvakarbeider ;
- onderhoudsmekanieker ;
- sollicitatietraining.

In het kader van het impulsgebiedenbeleid zal er wel dra een overeenkomst tussen de VDAB en de GOM Vlaams-Brabant worden gesloten waarbij voor het Hageland volgende projecten in aanmerking komen voor subsidiëring :

- stafmedewerker (bestuurssecretaris) voor de coördinatie van de werkzaamheden van de permanente werkgroepen inzake onderwijs en vorming gericht op arbeid en tewerkstelling ;
- consultant voor sensibiliseringsacties met betrekking tot opleidingsmogelijkheden (werkingsmiddelen en publiciteitsmateriaal) ;
- uitbreiding van de Weer-Werkactie in het Hageland met 2 consultants, 1 bediende en 1 arbeidsbemiddelaar ;
- oprichten van een subregionaal VDAB-fonds ter stimulering van het opstarten en/of het toetreden tot opleidingen en tot de arbeidsmarkt ;
- projecten met betrekking tot
  - vervoersmogelijkheden voor Hagelandse werkzoekenden naar BO-centra te Diest en Leuven ;
  - bijkomende jobclub (Diest) ;
  - kinderopvang BO Diest.

Wat de resultaten van de Weer-Werkactie in het Hageland betreft kan ik het geachte lid mededelen dat uit de jongste statistieken blijkt dat reeds 789 langdurig werklozen in contact gekomen zijn met het Weer-Werkteam van Molenstede.

Van deze 789 werden er al 259 of 33 procent tewerkgesteld. Nog 305 andere langdurig werklozen of 39 procent volgen een beroepsopleiding. Slechts 10 procent van de begeleide werklozen heeft er afgehaakt. De rest is nog onder begeleiding.

P. DEWAEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 78
van 27 februari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle

In verband met de geplande aanleg van een supersnelle trein (SST) die de deelgemeente Lembeek boven-

gronds volledig zou doorsnijden, werd een alternatief voorgesteld om deze doortocht ondergronds of althans in een sleuf te laten lopen. Dit alternatief wordt niet enkel door een actiegroep maar ook door de volledige bevolking gesteund. Bovendien laat de unanieme Hal-se gemeenteraad niets onverlet om — door het aanvaarden van dit alternatief — de leefbaarheid van de Lembeekse gemeenschap te vrijwaren.

Omtrent de technische realiseerbaarheid van dit voorstel bestaat geen twijfel. De bezwaren liggen enkel op financieel vlak. Eerstdaags wordt van de Vlaamse Ministers een advies verwacht over STAR 21. Daarom wil ik er bij de geachte Ministers op aandringen om rekening te houden met de bekostiging van de werken die in Lembeek zouden moeten gebeuren bij een eventuele inwilliging van de gevraagde wijziging aan het SST-plan. Het is immers duidelijk dat er in dat geval werken zouden moeten gebeuren die strikt gezien de SST-aanleg overstijgen.

Ik wil voorkomen dat het vandaag door de geachte Minister goedgekeurde budget later als oorzaak wordt aangegrepen om het alternatief traject voor Lembeek niet te aanvaarden.

Kan ik van de geachte Minister vernemen of hij bij het opstellen en het goedkeuren van het tienjarenplan van STAR 21, rekening houdt met een goedkeuring van het ondergronds of semi-ondergronds traject van de SST te Lembeek en met de bijkomende werken die niet rechtstreeks op rekening van de SST te schrijven zijn ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op bovengenoemde vraag deel ik het geachte lid mede dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 79
van 27 februari 1991
van de heer A. DE BEUL

Auteursrechten — Berekening

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. De auteursrechten zijn het loon van de auteur voor de uitvoering van zijn werk. Kan de geachte Minister ons mededelen op welke van de volgende kostprijselementen van een productie de auteursrechten dienen te worden berekend :

1. de produktiekosten
  - a. decorkosten ;
  - b. regiekosten ;
  - c. diverse rechten op de uitvoering ;
  - d. repetitiekosten ;
  - e. en andere aanwijsbare kosten die nodig zijn om tot het eindproduct te komen ;

2. de uitvoeringskosten
    - a. loonkosten van de uitvoerders ;
    - b. verplaatsingskosten ;
    - c. huurkosten technisch materiaal ;
  3. andere kosten
    - a. winstaandeel uitvoerder ;
    - b. ereloon management of theaterbureau ;
    - c. kosten publiciteit (affiches, programmaboekje enzovoort).
2. In verband met de inning van auteursrechten interpreteert de Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers (SABAM) dat de schoolvoorstellingen in een theater (buiten de schoolinfrastructuur) zijn onderworpen aan de auteursrechten en dit niettegenstaande het feit dat de uitvoering uitsluitend plaatsvindt voor leerlingen en leraars en de uitvoering bovendien verband houdt met het onderwerp van de les. Indien deze voorstellingen in de scholen plaats vinden, worden zij als privé beschouwd en niet onderworpen aan het auteursrecht.
- Kan de geachte Minister mededelen waarop deze verschillende interpretatie steunt en of ze de juiste is ?
3. Kan de geachte Minister ons mededelen op basis van welke wet en uitvoeringsbesluiten de omvang van het auteursrecht wordt bepaald en door wie ?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid meedelen dat artikel 6 paragraaf 1 VI van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd door de wet van 8 augustus 1988, bepaalt dat alleen de nationale overheid bevoegd is voor de industriële en intellectuele eigendom. Het auteursrecht valt onder de intellectuele eigendom en is bijgevolg een nationale materie gebleven. Om deze reden kan ik gestelde vraag niet beantwoorden.

Wat betreft de auteursrechten voor schoolvoorstellingen en het al dan niet als privé beschouwen van een voorstelling naargelang van de plaats waar zij plaats grijpt (in het theater — op school), verwijs ik naar mijn antwoord op de vraag nummer 39 van mevrouw T. Merckx-Van Goey waarbij ik haar ook voor deze aangelegenheid moest verwijzen naar de Minister van Justitie. De vraag wanneer een voorstelling openbaar dan wel privaat is, is een feitenkwestie.

Vraag nr. 80 van 1 maart 1991 van de heer Jos BOSMANS

Proefprojecten Mediaprogramma van de Europese Commissie — Stand van zaken Vlaamse initiatieven

De laatste drie jaar werden door de Europese Commissie proefprojecten gefinancierd, die als basis dienden voor het Mediaprogramma 1991-1995, een actieprogramma ter bevordering van de ontwikkeling van de audio-visuele industrie in Europa.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of er Vlaamse initiatieven werden ingediend in het kader van deze proefprojecten ;
2. welke de criteria in positief geval zijn waarop een eventuele selectie van de projecten werd doorgevoerd ;
3. welke praktische resultaten deze projecten voor de Vlaamse filmindustrie gehad hebben ;
4. hoeveel het globale bedrag is dat door de Europese Commissie voor de Vlaamse projecten werd goedgekeurd ;
5. of de twee Vlaamse TV-stations, BRT en VTM, bij deze proefprojecten werden betrokken ?

Antwoord

De vraag van het geachte lid vergt vanwege de diensten van de Vlaamse Gemeenschap een zoektocht naar de exacte informatie en dit bij de verschillende betrokken instanties. Aangezien het uitgesloten is tijdig te kunnen antwoorden via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, zal de gewenste informatie aan het geachte lid bezorgd worden op zijn privé-adres.

Vraag nr. 84 van 14 maart 1991 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Kabeltelevisienet Electrabel — Franstalige informatie in Nederlandstalige gemeenten

De elektriciteitsmaatschappij Electrabel, die voor de Zennevallei de kabeldistributie verzorgt vanaf het capaciteits- en zendstation in de Beerselse deelgemeente Dworp, brengt Franstalige informatie in de Nederlandstalige gemeenten Halle, Beersel en Sint-Pieters-Leeuw.

De Franstalige informatie wordt sinds enige tijd vanuit Dworp uitgezonden na klacht van Franstaligen bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Volgens die commissie hebben de Franstaligen in drie gemeenten van de Zennevallei, de faciliteitengemeenten Drogenbos, Linkebeek en Sint-Genesius-Rode het recht Franstalige informatie langs het kabeltelevisienet op hun scherm te krijgen.

Electrabel zette de Franstalige mededelingen meteen voor heel de Zennevallei op het scherm, wat dan weer een klacht van de culturele raad van Halle opleverde.

De elektriciteitsmaatschappij zou de zaak willen oplossen door een specifiek dienstkanaal met exclusief Nederlandstalige informatie te creëren voor de stad Halle alleen, maar dat vindt men daar om evidente redenen geen afdoende oplossing.

Het is ook de vraag of de Vaste Commissie voor Taaltoezicht het wel bij het rechte eind heeft als ze de taalfaciliteiten zomaar naar het kabelnet laat uitbreiden.

Kan de geachte Minister mij mededelen wat zijn standpunt is in deze aangelegenheid ?

Welke maatregelen neemt de geachte Minister tegen de overtreders van de taalwetgeving ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de kabelmaatschappijen, in uitvoering van artikel 4 van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen, de abonnees door middel van een klank- of beeldbericht mogen inlichten omtrent de verdeelde programma's en de moeilijkheden die de werking van het net beïnvloeden, het ene en het andere zonder commentaar of publiciteit.

In Vlaamse gemeenten zonder taalfaciliteiten mogen deze berichten alleen in het Nederlands worden doorgegeven. Ik deel dit aan de betrokken kabelmaatschappij mee.

Wat de gemeenten met taalfaciliteiten betreft is het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht mij niet bekend. Ik vraag aan de Vaste Commissie voor Taaladvies om mij alle adviezen met betrekking tot de kabeldistributie in gemeenten met taalfaciliteiten te bezorgen.

Aan de hand daarvan zal worden onderzocht welke maatregelen zich opdringen.

Vraag nr. 85
van 19 maart 1991
van de heer C. MARCHAND

Instituut voor Archeologie — Actiemiddelen

Kan de geachte Minister mij mededelen welke actiemiddelen (personeel, begrotingskredieten en andere) sedert de staatshervorming ter beschikking werden gesteld van het Instituut voor Archeologie? Welke actiemiddelen werden ingezet voor het archeologisch onderzoek en beheer van de Westhoek (arrondissement Ieper, Veurne Diksmuide)?

Antwoord

Ik moet het geachte lid melden dat bedoelde aangelegenheid behoort tot de materie Monumenten en Landschappen dat sedert de jongste staatshervorming een gewestmaterie is geworden en behoort tot de bevoegdheid van mijn collega van Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 86
van 19 maart 1991
van de heer C. MARCHAND

Decreet betreffende het archeologisch patrimonium — Regionale dimensie

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister de stand van zaken inzake het decreet betreffende het archeologisch patrimonium. Wordt er een regionale dimensie verwerkt in het decreet door het onderzoeken en beheren van het archeologisch patrimonium ten dele regionaal te organiseren?

Antwoord

Ik moet het geachte lid melden dat bedoelde aangele-

genheid behoort tot de materie Monumenten en Landschappen dat sedert de jongste staatshervorming een gewestmaterie is geworden en behoort tot de bevoegdheid van mijn Collega van Ruimtelijke Ordening.

H. WECKX

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
 VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
 AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 16
van 27 februari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle

In verband met de geplande aanleg van een supersnelle trein (SST) die de deelgemeente Lembeek bovengronds volledig zou doorsnijden, werd een alternatief voorgesteld om deze doortocht ondergronds of althans in een sleuf te laten lopen. Dit alternatief wordt niet enkel door een actiegroep maar ook door de volledige bevolking gesteund. Bovendien laat de unanieme Hallose gemeenteraad niets onverlet om — door het aanvaarden van dit alternatief — de leefbaarheid van de Lembeekse gemeenschap te vrijwaren.

Omtrent de technische realiseerbaarheid van dit voorstel bestaat geen twijfel. De bezwaren liggen enkel op financieel vlak. Eerstdaags wordt van de Vlaamse Ministers een advies verwacht over STAR 21. Daarom wil ik er bij de geachte Ministers op aandringen om rekening te houden met de bekostiging van de werken die in Lembeek zouden moeten gebeuren bij een eventuele inwilliging van de gevraagde wijziging aan het SST-plan. Het is immers duidelijk dat er in dat geval werken zouden moeten gebeuren die strikt gezien de SST-aanleg overstijgen.

Ik wil voorkomen dat het vandaag door de geachte Minister goedgekeurde budget later als oorzaak wordt aangegrepen om het alternatief traject voor Lembeek niet te aanvaarden.

Kan ik van de geachte Minister vernemen of hij bij het opstellen en het goedkeuren van het tienjarenplan van STAR 21, rekening houdt met een goedkeuring van het ondergronds of semi-ondergronds traject van de SST te Lembeek en met de bijkomende werken die niet rechtstreeks op rekening van de SST te schrijven zijn?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het gecoördineerd antwoord zal worden gegeven door de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 17
van 27 februari 1991
van de heer J. CAUDRON

RVT-bedden — Moeilijkheden voor OCMW's zonder ziekenhuisbedden

1987 en 28 mei 1990, hebben de voorzitter en de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van Lede een vraag gericht tot de Gemeenschapsministers van Volksgezondheid en Leefmilieu voor de erkenning van het OCMW-rusthuis Villa Letha als rust- en verzorgingstehuis (RVT). Op basis van het aantal inwoners zou Lede recht hebben op 19 RVT-bedden.

Telkens antwoordden de geachte Ministers dat op de vraag niet kon worden ingegaan omdat artikel 1, paragraaf 4 van het koninklijk besluit nummer 59 van 22 juli 1982 bepaalt dat een erkenning met betrekking tot verzorgingsbedden slechts kan worden verleend indien ze gepaard gaat met een gelijkwaardige vermindering van ziekenhuisbedden.

Het probleem voor Lede ligt in het feit dat de gemeente wel een psychiatrische instelling huisvest maar geen gewoon ziekenhuis waarmee kan worden onderhandeld over het veranderen van ziekenhuisbedden in RVT-bedden !

Het rusthuis Villa Letha herbergt 83 personen waarvan 35 validen en 48 invaliden, 30 incontinenten en 30 dementen. 51 residenten eten op hun kamer, 20 hiervan worden gevoed en 10 moeten worden geholpen.

De wachtlijst van nieuwe kandidaat-residenten is zeer lang. In het antwoord van 6 juni 1990, kenmerk A2/R00/9469/BC, op de vraag van het OCMW-Lede stelde de Gemeenschapsminister Weckx dat de programmatie van RVT weldra zou worden herzien en dat hij met de heer Busquin, Minister van Sociale Zaken, dienaangaande een onderhoud zou hebben.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat was het resultaat van het RVT-gesprek Weckx-Busquin ?
2. Op welke manier moeten OCMW's van gemeenten zonder ziekenhuis aan RVT-bedden geraken ?
3. Vindt de geachte Gemeenschapsminister niet dat de toestand in Lede het toekennen van een zinnig aantal RVT-bedden rechtvaardigt ?
4. Vindt de geachte Gemeenschapsminister niet dat gezien de geografische spreiding van RVT-bedden in Vlaanderen de Aalsterse regio ver onderbedeeld is ?

Antwoord

1. Sinds oktober zijn leden van mijn kabinet met medewerkers van Minister Busquin driemaal samgekomen. Op deze werkvergadering werd de problematiek van de bejaardenverzorging in zijn globaliteit besproken gaande van S-diensten, V-diensten, C-, D-, M-, E-diensten naar RVT's. Een afrondend gesprek is reeds meerdere keren verdaagd geworden.

Gezien mijn bekommernissen inzake de beleidsmaatregelen voor de geriatrie sector heb ik in een brief van 26 februari jongstleden erop aangedrongen dat spoedig een nieuwe datum zou worden voorgesteld. Tot op heden ontving ik geen reactie.

2. Zoals het geachte lid stelt, is het juist dat de koppeling die de Nationale Minister, bevoegd voor -Gezondheidszorg, maakt tussen enerzijds het ontstaan van RVT-bedden en anderzijds de afbouw van ziekenhuisbedden, problemen doet ontstaan om een optimale geografische spreiding van RVT-bedden tot stand te brengen en om de toewijzing van RVT-bedden maximaal te coördineren met de lokale noden van de verzorgingsbehoevenden.

Hieraan kon in het verleden slechts zeer gedeeltelijk verholpen worden door het creëren van zeer beperkte pools van RVT-bedden toe te wijzen door de Gemeenschapsministers van Volksgezondheid zelf, na akkoorden afgesloten tussen de Nationale Minister en de Gemeenschapsministers.

Ook deze pools waren onvoldoende om de noden zelf te dekken, al zijn er op deze manier ook in de regio Aalst RVT-bedden kunnen tot stand komen.

Overigens moet ik ook verwijzen naar de evolutie in de rustoordsector waar, zoals mijn Collega de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Gezin en Maatschappelijk Welzijn nog zeer recentelijk stelde, de wachtlijsten van bejaarden en het aantal zwaar zorgbehoevenden aanzienlijk is. De RIZIV-reglementering zal trouwens om deze redenen vanaf 1 april 1991 veranderen : zowel in de rustoorden als in de RVT's zullen 4 categorieën van bejaarden, ingedeeld volgens graad van zorgbehoevendheid, kunnen opgenomen worden met telkens gedifferentieerde RIZIV-forfaitaire tegemoetkomingen.

De aantrekkelijkheid voor bijkomende RVT-bedden zou hierdoor wel eens in vraag kunnen worden gesteld.

Het probleem dat het geachte lid formuleert voor de OCMW's in gemeenten zonder ziekenhuis, stelt zich evenzeer voor sommige private rusthuizen die er niet in slagen om, ondanks het aantal RVT-patiënten die ze huisvesten, aan overeenkomsten met ziekenhuizen te geraken in verband met af te bouwen ziekenhuisbedden, die dan in RVT kunnen worden omgezet.

- 3 en 4. In de ziekenhuisregio Aalst zijn er 307 RVT-bedden erkend : dit is ongeveer 160 bedden onder het mogelijk aantal toe te kennen RVT-bedden (namelijk 468) berekend op basis van de laatst gekende bevolkingscijfers.

Deze RVT-ondercapaciteit in de regio is toe te schrijven aan de situatie in de ziekenhuissector aldaar.

In juli 1986 was de regio globaal gezien ondercapacitair met echter een overcapaciteit aan acute bedden C en D en een ondercapaciteit aan V-bedden. Net zoals in de meeste andere ziekenhuisregio's zijn de meeste RVT-bedden, ook in de regio Aalst, ontstaan uit de afbouw van V-bedden en onderbezette E-, M- en N-bedden. Vermits er in de regio Aalst slechts weinig zulke bedden aanwezig waren, is de reconversie naar RVT beperkt gebleven.

Zoals het geachte lid weet, was de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid overigens niet bevoegd om een reconversie naar RVT op te leggen, wanneer de ziekenhuizen — veelal uit financiële overwegingen — hier niet zelf om vroegen.

Vermits op dit ogenblik de RVT-programmatie volledig is uitgevoerd, dient eerst het programmatiecijfer opgetrokken te worden samen met een versoepeling van de regels der gelijkwaardige vermindering van ziekenhuisbedden om een en ander te verhelpen. Al deze punten maakten het voorwerp uit van de gesprekken die plaats hadden tussen de kabinetsmedewerkers van de Nationale Minister en van de Gemeenschapsministers bevoegd in deze materie. Het verloop van deze gesprekken werd reeds in punt 1 weergegeven.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 128 van 26 februari 1991 van de heer J. DE BREMAEKER

Paramedisch en pedagogisch personeel — Ongelijke behandeling

Binnen het schoolsysteem bestaat nog steeds de ongelijke behandeling van pedagogisch personeel enerzijds en paramedisch personeel anderzijds. Voor de eersten wordt met uren van 50 minuten gerekend, voor de laatsten met uren van 60 minuten.

Terwijl dit nu reeds meer dan 15 jaar geleden voor de logopedisten werd aangepast (30 tot 33 uren van 50 minuten), dienen de kinesisten, verple(e)g(st)ers, kinderverzorg(st) en ook de ergotherapeuten tot op vandaag nog steeds 32 tot 36 uren van 60 minuten (dit is 1.920 minuten) per week te presteren, wat binnen de normale lesuren — voor basisscholen 1400 minuten — trouwens mathematisch onmogelijk is zodat op de meeste, zo niet alle scholen allerlei kunstgrepen dienen te gebeuren om — tenminste op papier — aan de vereiste uren te komen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden of dit urenpakket aan de werkelijke omstandigheden zou moeten worden aangepast ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de gelijkaardige vraag nummer 87, gesteld op 15 januari 1991 door de heer 1. Egelmeers, lid van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 130 van 27 februari 1991 van de heer J. CAUDRON

Zelfkleveractie schoolsport — Wettigheid

In 1991 organiseert het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) samen met de Stichting Vlaamse Schoolsport en Walibi een commerciële activiteit in de scholen van Vlaanderen.

Het betreft een zelfkleveractie die schoolkinderen gebruikt om onder andere een miljoenenwinst voor het BOIC te realiseren en die reclame maakt voor een privé-pretpark.

Er weze vooraf opgemerkt dat :

- a. het BOIC door de Vlaamse Gemeenschap niet is erkend omdat het weigert het decreet van 2 maart 1977 betreffende de splitsing van sportfederaties toe te passen ;
- b. er in Vlaanderen veel pretparken zijn zodat deze aldus een door de Vlaamse Gemeenschap toegelaten concurrentievervalsing ondergaan.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft de Gemeenschapsminister van Onderwijs zijn toelating gegeven voor deze actie ?
2. Wordt hier de wetgeving op de commerciële activiteiten in de scholen niet overtreden ?
3. Mag een privé-organisatie, die daarenboven door de Vlaamse Gemeenschap niet is erkend, in de scholen van de Vlaamse Gemeenschap actie voeren met het doel geld te verdienen ?
4. Indien de geachte Minister toch de toelating zou hebben verleend aan het BOIC om deze actie in de scholen te voeren, heeft hij dan als voorwaarde gesteld dat deze sportfederatie zich zou aanpassen aan de door de Vlaamse Raad gestemde decreten ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

In haar advies ref. CLP nr. 9 van 5 juli 1989 inzake de conformiteit van een document met promotie naar aanleiding van de Lentespelen (eveneens georganiseerd door het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité) stelde de Commissie Laakbare Praktijken dat : “een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de zuivere handelsreclame enerzijds en het sponsoringprincipe anderzijds. ”

Verwijzend naar artikel 19 van de wet van 14 juli 1971 op de handelspraktijken poneerde de commissie dat de reclameboodschap een handelskarakter heeft, wanneer de auteur van de verstrekte en verspreide informatie een rechtstreekse of onrechtstreekse verkoop bevorderende bedoeling heeft.

Wat betreft de organisatie van dergelijke verkoop via de onderwijsinstellingen stelde de commissie dat een handelsactiviteit gekenmerkt wordt door de aanwezigheid van winstbejag. De eventuele vaststelling dat een onderwijsinstelling uit winstbejag dergelijke verkoop zou organiseren is strijdig met de terminologie van artikel 41 van de schoolpactwet (zie ter zake advies CLP nr. 21 van 19 maart 1990).

Het antwoord op vraag 3 dient derhalve ontkennend te zijn.

**Vraag nr. 134
van 1 maart 1991
van de heer F. AERTS**

Europees Salon van de Student — Aanwezigheid Kabinet D. Coens

Onlangs werd te Brussel het Europees Salon van de Student georganiseerd van 19 maart tot 23 maart 1991.

In het schrijven van 24 januari 1991 met als opschrift Europees Salon van de Student is vermeld dat "het Kabinet van Minister Coens heeft besloten aanwezig te zijn op het Europees Salon van de Student met een stand van 90 m²".

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. wat de kosten zijn voor het lenen van de ruimte ;
2. wat de totale kosten zijn voor deze aanwezigheid ;
3. wat er werd getoond op deze activiteit ?

Antwoord

Niet mijn Kabinet, maar het Departement Onderwijs van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft deelgenomen aan het Europees Salon van de Student van 19 tot en met 23 maart 1991.

De huurprijs van de tentoonstellingsruimte, waarvoor een verminderd tarief werd bedongen, bedraagt 204.000 frank. Andere kosten, buiten het terbeschikking stellen van personeel, zullen eerder miniem zijn, aangezien het Departement thans beschikt over een eigen stand die in de toekomst dienstig zal zijn voor andere tentoonstellingen, infobeurzen van educatieve aard en dergelijke meer.

De stand van het Departement dient te worden gezien als een infostand waar de jongeren alle inlichtingen en documentatie inzake onderwijs kunnen verkrijgen. Daar de nadruk van het Salon werd gelegd op de Europese dimensie, werden een reeks Europese programma's zoals onder meer *Lingua*, *Comett* en *Petra* voorgesteld. Met een videoprogramma werd de weg gewezen voor jongeren en leraren om deel te nemen aan Europese onderwijs- en opleidingsprogramma's.

**Vraag nr. 137
van 7 maart 1991
van de heer A. LARIDON**

Visserijonderwijs — Rationalisatieplan

Via de pers verneem ik allerlei berichten in verband met de rationalisatie in het visserijonderwijs. Het Kabinet van Onderwijs zou een rationalisatieplan hebben opgesteld. De laatste dagen doen er in de media geruchten de ronde dat er in de Vlaamse Executieve bepaalde bijstellingen aan dit rationalisatieplan zouden gebeuren.

Al deze tegenstrijdige berichten zijn er de oorzaak van dat er in het milieu van het zeevisserijonderwijs een malaise en een sfeer van onzekerheid heerst die zeker niet bevorderlijk is voor dit onderwijs.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister verneemen :

1. wat nu uiteindelijk de inhoud van het bestaande rationalisatieplan is van het zeevisserijonderwijs ;
2. of dit plan nu definitief is of niet ;
3. of het juist is dat er in de Executieve over dit rationalisatieplan onenigheid bestaat en dat bijstellingen mogelijk zijn ?

Antwoord

1. In antwoord op zijn eerste vraag gelieve het geachte lid hieronder de letterlijke tekst betreffende de rationalisatie te vinden uit het besluit van de Vlaamse Executieve houdende de organisatie van het secundair zeevisserijonderwijs, dat principieel werd goedgekeurd. Uit deze tekst blijkt dat per net en per karakter één school behouden blijft. Bovendien wordt in de toekomst de beroepsafdeling progressief geïntegreerd als optie in het technisch onderwijs.

"Art. 2. In het koninklijk besluit van 30 maart 1982 betreffende de scholengemeenschappen voor secundair onderwijs en houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het secundair onderwijs met volledig leerplan wordt een artikel 23bis ingevoegd luidend als volgt :

"Art. 23 bis : § 1. Voor de instellingen die uitsluitend zeevisserijonderwijs inrichten worden de in de artikelen 18 en 19 vermelde schoolbevolkingsminima per graad of cyclus vastgelegd als volgt :

- 1° in het secundair onderwijs georganiseerd in toepassing van het decreet betreffende het onderwijs-11 van 31 juli 1990 :

eerste graad :	37
tweede graad :	30
	_____
Totaal :	67

- 2° in het secundair onderwijs van het type 1 :

eerste graad :	37
tweede graad :	30
	_____
Totaal :	67

- 3° in het secundair onderwijs van het type II :

lagere cyclus :	56
	_____
Totaal :	56

§ 2. De normen vermeld in § 1, zijn niet vereist indien de onderwijsinstelling enig is in het net en enig wat het karakter van het verstrekte onderwijs betreft."

2. Een besluit van de Vlaamse Executieve kan uiteraard steeds herzien worden. Dit ligt nochtans niet in de bedoeling.
3. Bovengenoemd besluit werd unaniem goedgekeurd de Executieve.

Vraag nr. 138
van 7 maart 1991
van de heer Jos BOSMANS

School- en bijscholingsprogramma's — Rationeel energiebeleid

In de schoolopleiding in West-Duitsland, vooral in alderhande beroepsopleidingen, is een opleiding inzake rationeel energiebeleid opgenomen. Energieproducenten en -distributeurs werken hieraan mee en verlenen logistieke steun.

Kan de geachte Minister mij mededelen:

1. of deze problematiek in de schoolprogramma's is opgenomen ;
2. of in de bijscholingsprogramma's voor leerkrachten in het technisch en/of beroepsonderwijs deze problematiek is opgenomen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Het rationeel energiebeleid komt in het algemeen secundair onderwijs (ASO) — het technisch secundair onderwijs (TSO) en het beroepssecundair onderwijs (BSO) als geprogrammeerd leerstofonderdeel van de schoolprogramma's niet rechtstreeks voor. In de eerste (gemeenschappelijke) graad van het secundair onderwijs krijgt het rationeel energieverbruik, dat in het kader van rationeel energiebeleid kan worden gezien bijzondere aandacht als algemene vormingscomponent. Het vormt hier een leerstofonderdeel van technologische opvoeding naast bijvoorbeeld informatietechnologie.
2. In de bijscholingsprogramma's voor leerkrachten in het TSO en BSO is de problematiek van rationeel energiebeleid niet als dusdanig opgenomen. Het rationeel energiebeleid en energieverbruik is als een rode draad verweven doorheen de leerprogramma's van alle elektrotechnische studierichtingen. Het is een voortdurende zorg van de leerplancommissies. Voor wat de samenwerking met energieproducenten en -distributeurs betreft kan enkel worden vermeld het energiebedrijf ELECTRABEL (vroeger EBES) dat een jarenlange samenwerking onderhoudt met de inspectieleden uit de verschillende onderwijsnetten. Deze samenwerking mondde uit in de organisatie van een scholen- en klassenwedstrijd voor het ASO — TSO en BSO en dit enkel in het gebied waar ELECTRABEL voor de energiedistributie instaat.

De inhoud van deze wedstrijd wordt bepaald door de inspectieleden uit de verschillende netten in nauw overleg met ELECTRABEL. De onderwerpen worden zodanig gekozen dat de inhoud in volledige overeenstemming is met de inhoud van de bestaande leerplannen. De deelname van de scholen aan deze wedstrijd is vrij.

Van de leerkrachten wordt gevraagd dat zij een deel van hun vrije tijd opofferen om via bijscholings sessies nieuwe leerstofelementen te bestuderen of be-

staande leerinhouden te actualiseren. Hiervoor stelt ELECTRABEL de infrastructuur van haar eigen opleidingscentrum ter beschikking van de scholen die er gebruik van willen maken.

De samenwerking in het verleden heeft ongetwijfeld een gunstige weerslag gehad op het studieniveau van de deelnemende scholen.

Vraag nr. 140
van 7 maart 1991
van de heer H. CANDRIES

Erkenning van buitenlandse diploma's — Problemen

De aantrekkingskracht van een (gedeeltelijk) internationale loopbaan wordt voor Vlamingen gevoelig ondermijnd wegens de problemen met de opvoeding en studies van de kinderen.

Toch heeft Vlaanderen belang bij een internationale aanwezigheid en mobiliteit, zodat inspanningen tot oplossing van problemen in dit verband verantwoord zijn.

Zo blijkt dat Vlaamse kinderen die in het buitenland school hebben gelopen daarna problemen hebben met de reïntegratie in ons eigen onderwijssysteem, met de erkenning van diploma's en met de daaraan gebonden toegankelijkheid tot een aantal ambten.

Heeft de geachte Minister zicht op de grootte en de aard van de problemen die zich op dit vlak voordoen. Over hoeveel gevallen zou het hier gaan ? Welke maatregelen overweegt de geachte Minister om een einde te stellen aan deze problemen ?

Antwoord

De Belgische regelgeving in verband met de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studieperiodes, met de daaraan verbonden toegankelijkheid tot gereguleerde beroepen en verdere studies enerzijds, de internationale conventies en overeenkomsten anderzijds, bieden een voldoende ruim kader om alle voorgelegde dossiers binnen redelijke termijnen zorgvuldig en meestal tot eenieder's bevrediging af te werken.

Voor zover nodig voor de behandeling van het dossier, kunnen we steeds een beroep doen op de internationale netwerken en informatiecentra inzake de erkenning van diploma's. Op grond hiervan wordt dan de vereiste informatie opgevraagd ten aanzien van de betreffende opleidingen (niveau, toelatingscondities, leerstof enzovoort).

Voor geen enkele opleidingsvorm van het hoger onderwijs zijn relevante problemen bekend aangaande de erkenning van buitenlandse diploma's. Het lijkt mij dan ook in de gegeven omstandigheden niet nodig bijkomende maatregelen te overwegen.

Wat de studies op het secundair onderwijsniveau betreft worden bij mijn diensten jaarlijks een twintigtal aanvragen ingediend voor Vlaamse leerlingen die enige tijd in het buitenland hebben gestudeerd en nadien opnieuw in ons onderwijssysteem wensen geïntegreerd te worden. Met het oog op deze reïntegratie is het

uiteraard noodzakelijk de gelijkwaardigheid aan te vragen van de in het buitenland behaalde studiebewijzen met studiebewijzen die in ons land worden uitgereikt.

Deze procedure verloopt zonder noemenswaardige moeilijkheden indien de betrokken leerling in het buitenland studies heeft gevolgd in een schoolsysteem dat qua structuur en peil van de studies vergelijkbaar is met onze onderwijsorganisatie. Zo het laatste niet het geval is kunnen zich inderdaad problemen voordoen bij de terugkeer naar het eigen land.

Deze problematiek is alsdan, ofwel inherent aan het onderwijssysteem dat in het buitenland in voege is en waarop ons land uiteraard geen impact heeft en waarin de leerling evenmin een keuze gelaten wordt, ofwel te wijten aan het feit dat de Vlaamse leerling in het buitenland niet voor de juiste school of studie heeft geselecteerd. De laatste oorzaak kan, in de enkele gevallen waarin zij aan de bron ligt van moeilijkheden, worden weggenomen door vooraf bij de bevoegde instanties — als ambassades en Homologatiecommissie — degelijke informatie in te winnen omtrent de waarde van de studies die in het betrokken land kunnen worden gevolgd en de daarin te maken keuze.

**Vraag nr. 141
van 8 maart 1991
van de heer A. LARIDON**

Officieel gesubsidieerd onderwijsnet — Overheveling naar ARGO

Mag ik het volgende van de geachte Gemeenschapsminister vernemen ?

1. Welke formaliteiten dienen te worden vervuld door de inrichtende macht van scholen behorende tot het officieel gesubsidieerd onderwijsnet bij een eventuele overheveling naar het gemeenschapsonderwijs (ARGO) ?
2. Welke voorwaarden legt het departement van Onderwijs op aan ARGO in verband met de bovenvermelde overheveling ?
3. Welke invloed heeft een dergelijke overheveling op de dotatie die aan ARGO wordt toegekend ?
4. Welke eisen stelt het departement van Onderwijs inzake de financiële afrekening tussen de twee onderwijsnetten inzake
  - a. gebouwen ;
  - b. meubilair ;
  - c. materieel enzovoort ?
5. Onder welke voorwaarden wordt :
  - a. het onderwijzend personeel ;
  - b. het niet-onderwijzend personeel overgenomen ?
7. In welke situatie komen de overgehevelde scholen terecht wat rationalisatie en programmatie betreft ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. De overheveling van een instelling van het gesubsidieerd officieel onderwijsnet naar de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) maakt in eerste orde het voorwerp uit van een overeenkomst tussen partijen waarin het Departement van Onderwijs niet betrokken is.

In de veronderstelling dat het geachte lid de overheveling van gemeentelijke onderwijsinstellingen op het oog heeft zal bedoelde overeenkomst, bevattende de wederzijdse voorwaarden voor de overname, door de betrokken gemeenteraad moeten worden goedgekeurd. Het Departement van Onderwijs dient uiteraard in kennis te worden gesteld van de gemeenteraadsbeslissing tot overheveling van de gemeentelijke onderwijsinstellingen naar de ARGO.

Deze kennisgeving dient zowel door de overdragende als door de overnemende inrichtende overheid gedateerd en ondertekend en bevat de verbintenis dat het met staatstoelagen aangekocht didactisch materieel aan de nieuwe inrichtende macht zal worden overgedragen en dat deze laatste alle eventuele andere rechten en verplichtingen zal overnemen.

2. Behoudens hetgeen in de hierboven bedoelde verbintenis wordt opgelegd kunnen geen bijkomende voorwaarden worden gesteld aan de ARGO in verband met de overname van een instelling van een ander onderwijsnet.
3. De bepaling van de werkingmiddelen van het gemeenschapsonderwijs en de werkingstoelagen van het gesubsidieerd officieel onderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs wordt geregeld door het decreet betreffende het onderwijs-11 van 31 juli 1990.

De enveloppes 1991 worden, vertrekkend van de kredieten 1990, voorgesteld door toepassing van twee correctiefactoren. Enerzijds een aanpassingscoëfficiënt die rekening houdt met de evolutie van de leerlingen/studenten, en anderzijds een correctiefactor op basis van de evolutie van de eenheidsloonkost en de inflatie.

Een overheveling van leerlingen/studenten van het gesubsidieerd officieel onderwijs naar het gemeenschapsonderwijs zal derhalve een invloed hebben op de ARGO-dotatie via de eerste aanpassingscoëfficiënt.

4. Wanneer een inrichting van het gesubsidieerd officieel onderwijs wordt overgeheveld naar het gemeenschapsonderwijs wordt, overeenkomstig de bepalingen van artikel 19, paragraaf 2, van de wet van 29 mei 1959, zoals gewijzigd door het decreet van 5 juli 1989, overgegaan tot de terugvordering van het verstrekte subsidiebedrag, verminderd met 1/20 per jaar voor de periode waarbinnen het desbetreffende gebouw werd aangewend voor de bestemming waarvoor de toelage werd bekomen.

Indien er een lening voor deze gebouwen werd verleend met waarborg en rentetoelage, dient deze lening vervroegd te worden terugbetaald.

5. Inzake personeelsaangelegenheden zijn de voorwaarden voor de overheveling van het gesubsidieerd onderwijs naar het gemeenschapsonderwijs vastgelegd in artikel 51 — 55 van het koninklijk besluit

van 22 maart 1969 houdende vaststelling van het statuut van de personeelsleden in het rijksonderwijs. De personeelsleden van de door de Staat (ARGO) overgenomen onderwijsinstellingen die in dienst zijn op het ogenblik van de overneming, verkrijgen van ambtswege de hoedanigheid van personeelslid van het gemeenschapsonderwijs. Dit principe is alleen van toepassing voor het bestuurs- en onderwijzend personeel, het opvoedend hulppersoneel, het paramedisch personeel en voor de inspectieleden.

Dezelfde regeling is opgenomen in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs dat met ingang van 1 april 1991 van toepassing zal worden.

Op basis van het feit dat het voornoemd decreet ook van toepassing wordt voor het administratief, het statutair, meester-, vak- en dienstpersoneel en het personeel van de PMS-centra zal de overheveling van personeel ook mogelijk worden voor deze personeelscategorieën.

Overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 30 maart 1982 onder meer houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het voltijds secundair onderwijs, worden de bepalingen inzake rationalisatie van instellingen toegepast rekening houdend met het onderwijsnet. Dit houdt in dat scholen die van het ene naar het andere net worden overgeheveld kunnen worden geconfronteerd met een andere leerlingennorm voor rationalisatie dan voor de overheveling het geval was. Aldus kunnen scholen waarop een gunstnorm van toepassing was dit voordeel verliezen, maar het omgekeerde kan evenzeer het geval zijn.

De bepalingen inzake programmatie, voorzien in het voormelde besluit, worden toegepast zonder rekening te houden met het net waartoe een instelling behoort. Het behoren tot het ene of het andere net wijzigt derhalve niets aan de situatie ter zake van de betrokken instellingen.

Vraag nr. 142
van 11 maart 1991
van de heer A. LARIDON

Buitengewoon onderwijs — Weddeschalen paramedisch personeel

Door de collectieve arbeidsovereenkomst (CAO), die sinds 1 november 1990 van kracht is, werden onlangs de weddeschalen van het paramedisch personeel, de sociale assistenten van de psychomedisch-sociale centra (PMS), studiemeester-opvoeder en opvoeder-huismeester zodanig aangepast dat zij vanaf het negende jaar weddeanciënniteit worden overgeheveld naar het barema van regent. Dit betekent een substantiële verbetering voor dit personeel.

Voor het paramedisch personeel van het buitengewoon onderwijs echter, die nochtans dezelfde diploma's kunnen voorleggen, geldt deze aanpassing niet. Voor hen blijft barema 337 van kracht, waardoor de discrepantie tussen het diploma en de geldelijke waardering ervan in stand wordt gehouden.

Graag zou ik het volgende van de geachte Minister vernemen.

1. Is de Minister op de hoogte van deze discriminatie ?
2. Welke maatregelen neemt de Minister om een einde te stellen aan deze ongelijkheid ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de soortgelijke vraag nummer 87, gesteld op 15 januari 1991 door de heer 1. Egelmeers, lid van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 143
van 11 maart 1991
van de heer A. LARIDON

Buitengewoon onderwijs — Uurregeling paramedisch personeel

Binnen het schoolsysteem bestaat nog steeds de ongelijkheid dat voor het pedagogisch personeel wordt gerekend met uren van 50 minuten en voor het paramedisch personeel (met uitzondering van de logopedisten) met uren van 60 minuten.

Waar dit, nu meer dan 15 jaar geleden, voor de logopedisten reeds werd aangepast (30 à 33 uren van 50 minuten), dienen de kinesisten, verple(e)g(st)ers, kinderverzorg(st) en ook ergotherapeuten tot op vandaag nog steeds 32 à 36 uren van 60 minuten (dit is 1.920 minuten) per week te presteren, wat binnen de normale lessen (basisschool : 1.400 minuten, secundaire school : 1.600 minuten) trouwens mathematisch onmogelijk is, zodat op de meeste, zo niet alle scholen allerlei kunstgrepen dienen te gebeuren om — tenminste op papier — aan de vereiste uren te komen.

Mag ik het volgende van de geachte Minister vernemen ?

1. Is de geachte Minister op de hoogte van deze ongelijkheid ten nadele van het paramedisch personeel van het buitengewoon onderwijs ?
2. Welke maatregelen neemt de geachte Minister om een einde te stellen aan deze ongelijkheid ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de soortgelijke vraag nummer 87, gesteld op 15 januari 1991 door de heer 1. Egelmeers, lid van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 145
van 12 maart 1991
van de heer W. VAN DURME

Dienstverplaatsingen directeurs van gemeenschapsscholen — Verzekering en vergoeding

Directeurs van gemeenschapsscholen met verschillende vestigingen dienen zich wegens het ambt systematisch te verplaatsen van de ene school naar de andere.

Eenzijds worden ambtenaren verplicht tot dienstverplaatsingen, anderzijds zijn ze blijkbaar niet verzekerd door de werkgever (omzendbrief van 31 december 1975).

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij mededelen :

1. op welke manier de directeurs van gemeenschapsscholen verzekerd zijn wanneer ze zich met eigen wagen verplaatsen om hun bestuursopdracht uit te oefenen in verschillende vestigingen ;
2. of er een vergoeding wordt betaald voor de verplaatsingskosten ;
3. of er een regeling inzake verzekering en vergoedingen kan worden ingevoerd conform de regeling die eventueel bestaat voor ambtenaren van de ministeries die dienstopdrachten moeten uitvoeren met eigen wagen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. en 3. Alle dienstverplaatsingen van een directeur van een gemeenschapsschool met zijn eigen auto in het kader van zijn bestuursopdracht zijn verzekerd volgens de arbeidsongevallenwetgeving van de publieke sector (wet van 3 juli 1967 en koninklijk besluit van 24 januari 1969). De directeur moet wel zijn autoverzekeraar op de hoogte brengen dat hij zijn auto occasioneel als dienstvoertuig gebruikt en moet tevens een patronale verzekeringsclausule, de zogenaamde BA-werkgever, in zijn autoverzekeringspolis laten opnemen.
2. In het gemeenschapsonderwijs is het de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs die kan beslissen of het al dan niet opportuun is een vergoeding voor de verplichte verplaatsingen toe te kennen.

Vraag nr. 146 van 13 maart 1991 van de heer E. VAN VAERENBERGH

NFWO — Stand van zaken federalisering

Het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (NFWO) is een prestigieuze instelling die tot doel heeft, samen met de aan haar geassocieerde fondsen, het wetenschappelijk onderzoek te stimuleren. Daartoe worden mandaten verleend, kredieten verschaft en wetenschappelijke prijzen toegekend.

Het NFWO wordt gesubsidieerd door de Vlaamse en de Franstalige Gemeenschap, maar beschikt daarnaast over een uitgebreide effectenportefeuille waaruit middelen ter stimulering van het wetenschappelijk onderzoek aan onze universiteiten kunnen worden geput.

Sinds de staatshervorming van 1988 behoren zowel het wetenschappelijk onderzoek als het onderwijs tot de gefederaliseerde materies.

Onlangs werd door de voorzitter van Flag gepleit voor de verdere uitvoering van de regionalisering van deze instelling.

Inmiddels raakte bekend dat de Raad van Bestuur van het NFWO niet zou opteren voor het oprichten van afzonderlijke instellingen met eigen rechtspersoonlijkheid, maar voor de oprichting van twee raden van bestuur (zonder rechtspersoonlijkheid) onder één federale koepel.

Graag vernam ik het volgende van de geachte Minister.

1. Wat is de precieze stand van zaken in dit dossier ? Heeft de Raad van Bestuur reeds een beslissing genomen of ligt een concreet voorstel op tafel ?
2. Welke houding heeft de geachte Minister, respectievelijk de Executieve, bij de besluitvorming hieromtrent ingenomen ?
3. Welke bevoegdheden krijgen de diverse nieuwe organen ? Welke rol zal de federale overheid hierin nog spelen ?
4. Hoe zal de administratie worden georganiseerd ?
5. Op welke wijze zullen de wetenschappelijk commissies die de projecten beoordelen in de toekomst worden georganiseerd ?
6. Op welke wijze zal het beheer van de omvangrijke effectenportefeuilles waarover het NFWO beschikt aan de staatshervorming worden aangepast ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Eerstdaags zal door de Raad van Bestuur van het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (NFWO) een eerste lezing worden gehouden van de ontwerptekst van de nieuwe statuten van het NFWO.
2. De Vlaamse Executieve wenste een zodanige federalisering van het NFWO dat over de door de Vlaamse Gemeenschap toegekende middelen alleen door Vlaamse bestuursorganen zou worden beslist en meer bepaald door een eigen Vlaamse Raad van Bestuur en een eigen Vlaams Bureau.
3. De Vlaamse en de Franstalige Raden van Bestuur en Bureaus zouden hoofdzakelijk beslissen over de gelden toegekend door de Vlaamse, respectievelijk Franstalige Gemeenschap, en over de communautair opgesplitste nationale gelden.

De Vlaamse Raad van Bestuur en de Franstalige Raad van Bestuur zijn gezamenlijk bevoegd voor :

- het beheer van het eigen patrimonium van het NFWO ;
- de vertegenwoordiging bij internationale wetenschappelijke instellingen en samenwerkingsverbanden die beide Gemeenschappen aanbelangen ;

- het gebruik van niet-communautair opgesplitste toegekende financiële middelen of de toewijzing ervan aan de Vlaamse of Franstalige Raad van Bestuur ;
- de toewijzing aan de beide Raden van Bestuur van de opbrengsten van het patrimonium, na voorafname van de financiële middelen nodig voor de uitoefening van de bevoegdheid van de nationale Raad van Bestuur.

De nationale overheid is zowel in de Vlaamse, de Franstalige als in de nationale Raad van Bestuur vertegenwoordigd door één of meer ambtenaren-generaal.

4. De Vlaamse en de Franstalige Raad van Bestuur hebben elk een secretaris met een administratie. Beide secretarissen verzorgen gezamenlijk de opdrachten waarvoor de nationale Raad van Bestuur bevoegd is.

Als overgangsmaatregel blijft de huidige secretaris-generaal de taken met betrekking tot de bevoegdheden van de nationale Raad van Bestuur uitoefenen tot uiterlijk 31 december 1996, zulks in overleg met beide genoemde secretarissen en in samenwerking met een personaliteit die op voorstel van het Vlaams Bureau door de nationale Raad van Bestuur wordt benoemd.

5. De nationale Raad van Bestuur bepaalt het aantal Belgische en buitenlandse leden waaruit de wetenschappelijke commissies bestaan.

Beide communautaire Raden van Bestuur wijzen ieder wat hem betreft, de helft van de Belgische en de buitenlandse leden van de commissies aan.

6. Zoals hierboven onder punt 3 vermeld, zal de nationale Raad van Bestuur (dit is de gezamenlijke vergadering van de beide Raden van Bestuur) het patrimonium beheren en kent deze de opbrengsten van het patrimonium toe aan de beide Raden, na voorafname van de financiële middelen nodig voor de uitoefening van de bevoegdheid van de nationale Raad van Bestuur.

Krachtens de statuten moet de huidige Raad van Beheer zich tweemaal — met een tussenperiode van drie maanden — beraden over een statutenwijziging.

Ik wijs er het geachte lid op, dat het NFWO een privaatrechtelijke instelling van openbaar nut is, die autonoom haar statuten en werking bepaalt. Wel hebben de vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve in de Raad van Beheer actief geijverd voor een aanpassing van de statuten, die de autonomie van de Gemeenschappen op gebied van fundamenteel onderzoek volwaardig recht laat wedervaren.

Vraag nr. 147
van 13 maart 1991
van de heer R. DESWAENE

Hoger niet-universitair onderwijs — Bekwaamheidsbewijzen selectieambten

Om een selectieambt te kunnen bekleden in het hoger niet-universitair onderwijs moet men voldoen aan arti-

kel 10 van de wet van 7 juli 1970 zoals gewijzigd, dit wil zeggen dat men inzake bekwaamheidsbewijzen in het bezit moet zijn van een universitair diploma.

In één mij bekend concreet geval is de betrokkene, houder van het diploma gewoon lager secundair onderwijs (GLSO) huishoudkunde, vastbenoemd als lesgeefster technische vakken in een middelbare technische normaalschool categorie pedagogisch hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan (PE-HOKTVL).

Voor de schooljaren 1988-1989 en volgende, heeft zij loopbaanonderbreking aangevraagd. Hieraan wordt geen gunstig gevolg gegeven, omdat zij niet voldoet aan de gevraagde bekwaamheidsbewijzen.

Merkwaardig is dat hier een licenciaatsdiploma wordt vereist, niettegenstaande nergens een licenciaatsopleiding in de huishoudkunde wordt ingericht.

Meerdere van haar collega's ondervinden hierdoor dezelfde of soortgelijke moeilijkheden.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of voor deze problematiek reeds een oplossing werd gevonden, en zo niet, wat de stand van zaken is op dit ogenblik ?

Antwoord

De wetgever heeft in 1970 strenge diplomavooraarden opgelegd voor de leraren in een selectieambt in het hoger onderwijs van het korte type. Er was tevens niet voorzien in een stelsel van afwijkingen. Het decreet van 5 juli 1989 heeft dit nochtans mogelijk gemaakt door een wijziging van artikel 17, paragraaf 4, van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs.

Gelet op de diverse data die men in acht moet nemen en op de diverse particuliere mogelijkheden in de dossiers van de personeelsleden, kan ik geen algemene uitspraak doen over het concrete dossier dat het geachte lid voor ogen heeft. Indien hij mij de concrete en gedetailleerde gegevens wil meedelen, zal ik niet nalaten een antwoord ten gronde voor dit particuliere geval te verstrekken.

Vraag nr. 149
van 14 maart 1991
van mevrouw M. VOGELS

Opvoedersopleiding Al (VLOD) — Verlenging van drie naar vier jaar

In antwoord op mijn vraag nummer 66 van 14 december 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nummer 6 van 21 januari 1991, bladzijde 271) met betrekking tot verlenging van de opvoedersopleiding Al Vlaamse Leergangen voor Opvoeders in Dienstverband (VLOD) van 3 naar 4 jaar verklaart de geachte Minister :

“Sommige instellingen hebben het akkoord van de Hoger Raad voor het Sociaal Hoger Onderwijs — zonder dat hierover een ministeriële beslissing bestond — toch in daden willen omzetten en hebben daartoe op eigen initiatief een vraag tot herstructurering ingediend. Ze

wensten over te stappen van drie naar vier jaar en meteen ook het opleidingsprogramma aan te passen. Ze kregen hiertoe de toelating na een gunstig advies van de Vaste Raad voor het Hoger Onderwijs.

De rijksleergangen te Tongeren hebben deze procedure niet gevolgd. Ongeacht het feit dat deze instelling hiermee de facto de consensus in de schoot van de Hoger Raad voor het Sociaal Hoger Onderwijs verbrak, had zij toch het volste recht om bij de bestaande toestand te blijven.

Vermits de vrije instelling te Hasselt wel overstapte naar de vierjarige structuur, ontstond er lokaal een mogelijk probleem van ongezonde concurrentie. De instelling te Hasselt heeft dit willen vermijden en het verzoek geuit om terug te keren naar de driejarige structuur, hetgeen is toegestaan.”

Het lijkt mij ongezond een situatie te laten bestaan, waarbij men in Limburg na 3 jaar studies een opvoedersdiploma Al behaalt binnen het systeem sociale promotie terwijl in de rest van Vlaanderen dit diploma pas wordt bekomen na 4 jaar studie.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen ?

1. Wat zal de Minister ondernemen om deze discrepantie en de daaruit volgende ongezonde concurrentie weg te werken ?
2. Als de VLOD-opleidingen Al in Kortrijk, Antwerpen en Gent het verzoek uiten om terug te keren naar een driejarige structuur, zal hen dat worden toegestaan ?

Antwoord

Een oplossing ten gronde is enkel te vinden binnen het kader van een algemene decretale regeling met betrekking tot het volwassenenonderwijs. Overigens meen ik dat het behalen van het diploma van gegradueerde in de orthopedagogie voorbehouden zou moeten blijven aan het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan. Het behalen van ditzelfde diploma, met hetzelfde civiel effect, via het onderwijs voor sociale promotie zou enkel mogen worden toegestaan mits voldoende waarborg qua studieduur en inhoudsomsomvang. Het is precies deze regeling die geen consensus kreeg in het verleden en als dusdanig aanleiding heeft gegeven tot de huidige minder aangepaste situatie. Wellicht is een oplossing te vinden in een nieuwe aanpak van de examencommissies van de Vlaamse Gemeenschap, waarbij de leergangen in sociale promotie ondersteunend zouden kunnen optreden. Om een voorlopig einde te maken aan de onduidelijkheid heb ik beslist dat de minimale studieduur voor de afdeling orthopedagogie in het sociaal hoger onderwijs van het korte type voor sociale promotie, drie jaar bedraagt. Alle instellingen kunnen op vrijwillige basis terug overstappen op deze minimale studieduur. Voor de studenten die in opleiding zijn, kunnen de onderwijsinstellingen een overgangsregeling uitwerken en mij ter goedkeuring voorleggen. Mag ik er voor de duidelijkheid de aandacht van het geachte lid op vestigen dat de omschrijving “Al” reeds in 1970 werd afgeschaft en overigens was voorbehouden voor het hoger onderwijs met volledig leerplan.

Vraag nr. 151 van 18 maart 1991 van de heer L. VANHORENBEEK

Vrije universiteiten — Openbare vacatures

In antwoord op mijn vraag nummer 8 van 19 oktober 1990 laat de geachte Minister weten dat hij zich voornam de verplichting van openbare vacatures ook aan de vrije universiteiten in te voeren.

Mag ik vernemen of dit ook geldt voor de benoemingen van personeelsleden van de academische ziekenhuizen van de vrije universiteiten ?

Antwoord

Bij deze deel ik het geachte lid mee dat de bestaande regelgeving inzake het universitair onderwijs, noch het ontwerp van decreet, voorschriften bevat inzake een verplichte openbare vacature voor benoemingen van personeelsleden van de academische ziekenhuizen die niet bezoldigd worden ten laste van de gewone werkingsuitkeringen van de universiteiten.

Mijn voornemen een verplichte openbare vacature in te voeren betreft alleen de benoeming van personeelsleden bezoldigd ten laste van de jaarlijkse werkingsuitkering ; voor wat het zelfstandig academisch personeel en het assisterend academisch personeel betreft alleen bij eerste benoeming en voor wat het administratief en technisch personeel betreft alleen bij externe werving.

Vraag nr. 152 van 18 maart 1991 van de heer J. CUYVERS

Schoolmaaltijden — Kwaliteitscontrole

Vele schoolgaande jongeren eten elke schooldag in het schoolrestaurant. Door de moderne manier van leven wordt de middagmaaltijd de enige maaltijd waarbij men, zoals dat in de volksmond heet, gekookt eet. De ouders hebben het volste vertrouwen in de school waar ze hun kind de lessen laten volgen.

1. Graag verneem ik in welke mate de geachte Minister toezicht organiseert op :
  - a. de hygiënische omstandigheden waarin de schoolmaaltijden worden bereid ;
  - b. de nutritieve waarde van de schoolmaaltijd en het uitgebalanceerd karakter van de maaltijd ;
  - c. de prijs-kwaliteitsverhouding.
2. Welke richtlijnen heeft de Minister aan de directies van de verschillende onderwijsinstellingen verstuurd, wanneer, met welke gevolgen al dienaangaande (punten a-c) ?
3. Wat zijn de resultaten van welke wetenschappelijke studies door welke instantie uitgevoerd over de gevolgen van de schoolmaaltijden op de gezondheid van de kinderen ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat er door mijn departement geen toezicht wordt georganiseerd op de schoolmaaltijden.

De onderwijsinstellingen zijn ter zake, overeenkomstig het koninklijk besluit van 11 oktober 1985 betreffende de hygiëne der lokalen en personen in de voedingssector, onderworpen aan het toezicht van het Ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu (Eetwareninspectie).

Vraag nr. 153
van 18 maart 1991
van de heer A. LARIDON

Visserijscholen — Gebruik van het Nautisch Centrum te Zeebrugge

Het Nautisch Centrum te Zeebrugge werd onlangs officieel opengesteld. Dit centrum wordt ter beschikking gesteld van de vijf visserijscholen van de kust. Daarnaast zal dit centrum ook worden gebruikt door de werknemers uit de Belgische visserijsector en werkzoekenden van het opleidingscentrum van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB).

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. hoeveel dagen het Nautisch Centrum uitsluitend ter beschikking zal staan van de vijf visserijscholen ;
2. hoe deze dagen zullen worden verdeeld over deze vijf visserijscholen ;
3. welke instantie zal instaan voor de kosten die gepaard gaan met het leerlingenvervoer van de diverse scholen naar het Nautisch Centrum ;
4. of naast het Nautisch Centrum ook nog het visserijschoolschip De Broodwinner in gebruik zal worden gehouden teneinde de leerlingen ook nog verder met de harde praktijk te confronteren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

1. Het Nautisch Centrum zal per jaar 150 dagen ter beschikking staan van de zeevisserijscholen. Rekening houdend met het feit dat een schooljaar circa 182 dagen telt, waaronder dagen voor examens, is dit een optimaal aantal.
2. De verdeling tussen de scholen zal gebeuren op basis van een gezamenlijk voorstel van de scholen zelf. Bij ontstentenis daarvan zal een verdeling worden opgelegd door de Gemeenschapsminister van Onderwijs.
3. De scholen zelf zullen volgens de door hen uitgewerkte regeling volledig verantwoordelijk zijn voor de verplaatsing van de leerlingen naar het Nautisch Centrum.

4. Het oefenschip De Broodwinner zal zoals voorheen ter beschikking staan van het zeevisserijonderwijs.

Vraag nr. 155
van 20 maart 1991
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Paramedisch personeel buitengewoon onderwijs — Anomalieën weddeschalen en uurregeling

Het paramedisch personeel van het buitengewoon onderwijs is duidelijk gediscrimineerd ten opzichte van het paramedisch personeel en de maatschappelijk werkers van de psyche-medisch-sociale centra (PMS) uit het gewoon onderwijs.

Door de collectieve arbeidsovereenkomst (CAO), van kracht sedert 1 november 1990, werden de weddeschalen van deze laatste groep aangepast, wat een substantiële verbetering betekende. Deze aanpassing is niet gebeurd voor het personeel van het buitengewoon onderwijs.

Wat de uurregeling betreft, wordt met uren van 60 minuten gerekend (met uitzondering van de logopedisten) en presteren deze personeelsleden 32 à 36 uren per week — in tegenstelling tot de personeelsleden van het gewoon onderwijs.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hij maatregelen treft om aan deze beide anomalieën een einde te maken ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de soortgelijke vraag nummer 87, gesteld op 15 januari 1991 door de heer 1. Egelmeers, lid van de Vlaamse Raad.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
 OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 34
van 21 februari 1991
van de heer R. VAN HOOLAND

Bestuurs- en ambtelijke taal — Verbetering

Naar verluidt en zeer terecht, doet de Vlaamse Executieve en vooral het departement Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, inspanningen tot verbetering van de bestuurs- en ambtelijke taal. Specialisten zijn ter zake aan het werk gezet.

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te vernemen :

1. wie belast is met zulke opdracht ;
2. wat het voorwerp is van en de instructies voor dat project ;
3. hoeveel men daarin zal investeren.

Antwoord

Graag geef ik het geachte lid als volgt antwoord op zijn vraag van 21 februari 1991.

Op mijn initiatief keurde de Vlaamse Executieve eind juli van vorig jaar een project goed met betrekking tot het vereenvoudigen van de bestuurstaal van de Vlaamse overheidsdiensten.

In het kader van dit project zullen enerzijds alle bestaande documenten zoals brieven, formulieren, brochures enzovoort in eenvoudig duidelijk en correct Nederlands worden herschreven. Anderzijds wordt een langdurig vormingsprogramma uitgewerkt met de bedoeling een mentaliteitsverandering bij de ambtenaren op gang te brengen en de resultaten van de tekstaanpassingen te bestendigen.

1. Voor de tekstverbeteringen werd een beroep gedaan op drie specialisten namelijk :

- Professor P. Van Hauwermeiren, directeur van de Provinciale Hogeschool Vertalers en Tolken te Gent ;
- de heer W. Penninckx, gewezen hoofd van de Nederlandse vertaalafdeling van de Commissie van de Europese Gemeenschap ;
- mevrouw L. D'Haenens, wetenschappelijk medewerker, Seminarie voor Informatiemedia — RUG ;

Zij analyseren de documenten en herschrijven de ontoegankelijke en foutieve passages in een duidelijk en correct Nederlands. Nadien bespreken zij de resultaten met de verantwoordelijke ambtenaar om eventuele juridische problemen te voorkomen.

2. Een stuurgroep begeleidt het hele project. Deze stuurgroep bestaat uit de hierboven genoemde deskundigen, de vaste taalambtenaar, de dienst Vorming, drie vertegenwoordigers van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en wordt door mijn vertegenwoordiger voorgezeten. Binnen deze groep worden ondermeer praktische afspraken gemaakt omtrent de wijze waarop de documenten moeten worden aangepast. De stuurgroep formuleert met andere woorden de instructies die de deskundigen bij de correctie, wegens van de uniformiteit, moeten naleven.

3. Voor het project werd een budget opgemaakt van 400.000 frank. De opleidingen in het kader van de vorming worden verrekend op het budget van de vorming. Aangezien het aantal sessies van de diverse opleidingen nog niet werd vastgesteld, is een kostraming op dit ogenblik nog niet mogelijk.

Vraag nr. 35
van 21 februari 1991
van de heer L. PEETERS

Gewestelijke ontvangers — Overgangsmatregelen voor de zogenaamde transitioire gemeenten

Uit de parlementaire behandeling van de wet van 17 oktober 1990 tot wijziging van de nieuwe gemeente-

wet, blijkt de (sociale) bekommernis van de wetgever dat “niemand zou worden afgedankt, dat aan niemands prerogatieven wordt geraakt, dat niemand wordt verplicht om plaatselijk ontvanger te worden en dat betrokkenen (dit zijn gewestelijke ontvangers) evenmin het gevaar lopen hun normale werk te verliezen”.

De omzendbrief van 12 december 1990 stelt anderzijds expliciet dat de nieuwe wet van 17 oktober 1990 geen wijziging aanbrengt aan de overgangsmatregel vermeld in artikel 24 van de wet van 29 juni 1976 tot wijziging van sommige bepalingen van de gemeentewet, het veldwetboek, de wetgeving op de pensioenregeling van het gemeentepersoneel en het daarmee gelijkgestelde personeel en tot regeling van sommige gevolgen van de samenvoegingen, aanhechtingen en wijzigingen van grenzen van gemeenten, verwezenlijkt door de wet van 30 december 1975 die bepaalt dat het ambt van gemeenteontvanger in de gemeenten, tot stand gekomen vanaf 1 januari 1977 door samenvoeging of aanhechting van gemeenten, die alle door een gewestelijke ontvanger werden bediend, voor de eerste maal uitgeoefend wordt door een gewestelijke ontvanger.

Hoewel beide wettelijke regelingen strikt genomen volledig onafhankelijk van elkaar bestaan, kunnen zij mijns inziens niet los van mekaar worden gezien, met dien verstande dat de wet van 17 oktober 1990 uitgaat van het beginsel dat geen enkele gewestelijke ontvanger zijn job zal verliezen.

Kan de geachte Minister mij mededelen of de passage in de omzendbrief van 12 december 1990, waarbij wordt gesteld dat de nieuwe wet geen wijziging aanbrengt aan de overgangsmatregel vermeld in artikel 24 van de wet van 29 juni 1976, in die zin dient te worden geïnterpreteerd dat de gewestelijke ontvanger, die het ambt van gemeenteontvanger vervult in een gemeente, ontstaan vanaf 1 januari 1977 door samenvoeging of aanhechting van gemeenten die alle door een gewestelijke ontvanger werden bediend, zijn loopbaan daar beëindigt ? Met andere woorden kan hij of zij niet worden betrokken in de groepswijzigingen inherente aan de correcte toepassing van de wet van 17 oktober 1990 ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het interpreteren van de omzendbrief van 12 december 1990 van de Minister van Binnenlandse Zaken betreffende het ambt van gemeenteontvanger in de gemeenten van 5.001 tot 10.000 inwoners, uitgevaardigd naar aanleiding van de publikatie in het Belgisch Staatsblad van de wet van 17 oktober 1990 tot wijziging van de nieuwe gemeentewet, behoort tot de bevoegdheid van de steller ervan.

Aangezien de besproken materie een nationale aangelegenheid is, moge ik het geachte lid verzoeken zijn vraag te stellen aan de heer Minister van Binnenlandse Zaken.

Vraag nr. 36
van 25 februari 1991
van de heer F. VERMEIREN

Geldelijke anciënniteit gemeente- en provinciepersoneel — Vroegere diensten bij VUB of KUL

Het koninklijk besluit van 3 december 1975 tot vaststelling van de grens van de algemene bepalingen betreffende de geldelijke valorisatie van de vroegere diensten verricht in de overheidssector door sommige leden van het gemeente- en provinciepersoneel, stipt in artikel 2, 1 aan, dat de gemeente- en provincieraden kunnen beslissen dat sommige diensten verricht door gemeente- en provinciepersoneel in aanmerking komen voor de toekenning van periodieke verhogingen.

Onder artikel 2, 2, 1° wordt de lijst van de overheidsdiensten vermeld, waarvan het personeel bij overgang naar gemeenten of provincies hun vroegere prestaties kunnen doen gelden, terwijl onder punt b ook nog worden vermeld de instellingen van het vrij gesubsidieerd onderwijs indien het gaat om een voltijdse functie, waarvoor een weddetoelage wordt toegekend.

Voor zover bekend behoren zowel de Vrije Universiteit Brussel (VUB) als de Katholieke Universiteit Leuven (KUL) tot deze categorie van instellingen.

Daarom vernam ik graag of diensten verricht door personeelsleden van de VUB of van de KUL die door gemeenten of provincies worden aangeworven, onder de toepassing vallen van artikel 2, 1 van het koninklijk besluit van 3 december 1975.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat zowel de Vrije Universiteit Brussel als de Katholieke Universiteit Leuven vrije gesubsidieerde instellingen zijn. Artikel 2, 1° van het koninklijk besluit van 3 december 1975 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de geldelijke valorisatie van de vroegere diensten die in de overheidssector door sommige leden van het provincie- en gemeentepersoneel werden verricht is dus van toepassing op personeelsleden die een door een weddetoelage bezoldigd ambt met volledige prestaties bij één van deze universiteiten verricht hebben.

Vraag nr. 37
van 27 februari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle

In verband met de geplande aanleg van een supersnelle trein (SST) die de deelgemeente Lembeek bovengronds volledig zou doorsnijden, werd een alternatief voorgesteld om deze doortocht ondergronds of althans in een sleuf te laten lopen. Dit alternatief wordt niet enkel door een actiegroep maar ook door de volledige bevolking gesteund. Bovendien laat de unanieme Hal-se gemeenteraad niets onverlet om — door het aanvaarden van dit alternatief — de leefbaarheid van de Lembeekse gemeenschap te vrijwaren.

Omtrent de technische realiseerbaarheid van dit voorstel bestaat geen twijfel. De bezwaren liggen enkel op financieel vlak. Eerstdaags wordt van de Vlaamse Ministers een advies verwacht over STAR 21. Daarom wil ik er bij de geachte Ministers op aandringen om rekening te houden met de bekostiging van de werken die in Lembeek zouden moeten gebeuren bij een eventuele inwilliging van de gevraagde wijziging aan het SST-plan. Het is immers duidelijk dat er in dat geval werken zouden moeten gebeuren die strikt gezien de SST-aanleg overstijgen.

Ik wil voorkomen dat het vandaag door de geachte Minister goedgekeurde budget later als oorzaak wordt aangegrepen om het alternatief traject voor Lembeek niet te aanvaarden.

Kan ik van de geachte Minister vernemen of hij bij het opstellen en het goedkeuren van het tienjarenplan van STAR 21, rekening houdt met een goedkeuring van het ondergronds of semi-ondergronds traject van de SST te Lembeek en met de bijkomende werken die niet rechtstreeks op rekening van de SST te schrijven zijn ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag zal worden verstrekt door de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 38
van 28 februari 1991
van de heer J. DEVOLDER

Artikel 55 stedenbouw — Interpretatie

In het Bulletin van Vragen en Antwoorden (Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 3 van 26 november 1990, bladzijde 98) antwoordde de geachte Minister op mijn schriftelijke vraag van 22 oktober 1990 met betrekking tot de interpretatie van artikel 55 van de stedenbouwwet dat ik mijn vraag terecht heb gesteld aan de heer Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

In hetzelfde Bulletin van Vragen en Antwoorden verklaarde Gemeenschapsminister Van den Bossche dat ik mij tot de Minister van Ruimtelijke Ordening en tot de Minister van Binnenlandse Zaken moet wenden.

In het Bulletin van Vragen en Antwoorden (GZ 1990-1991, bladzijde 12246 en volgende) van de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers stelt de Minister van Binnenlandse Zaken uitdrukkelijk : “Aangezien de stedenbouw en de ruimtelijke ordening tot de bevoegdheid van het Gewest behoren (artikel 6, paragraaf 1, 1 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen), valt de procedure van genoemd administratief beroep eveneens onder de bevoegdheid van de Gewestelijke Overheid.”

Gelet op het antwoord van de Minister van Binnenlandse Zaken wens ik dan ook mijn vraag van 22 oktober 1990 opnieuw aan de Minister van Ruimtelijke Ordening te richten.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Ik bevestig het antwoord dat ik aan het geachte lid verstrekte op zijn vraag nummer 4 van 22 oktober 1990.

Dit antwoord wordt trouwens, waar wordt gehandeld over de interpretatiebevoegdheid van de wetgeving inzake stedenbouw, in niets tegengesproken, noch door de Minister van Binnenlandse Zaken die in zijn antwoord, geciteerd door het geachte lid, terecht verwijst naar artikel 6 van de bijzondere wet, noch door de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, die trouwens op vraag nummer 3 van 22 oktober 1990 aan het geachte lid een antwoord ten gronde heeft verstrekt.

Waar de provinciewet ter sprake komt, is het, gelet op de reeds genoemde bijzondere wet, tot nog toe zo dat het de nationale overheid is die bevoegd blijft inzake deze organieke wetgeving.

Het is dan ook de nationale overheid, in casu de Minister van Binnenlandse Zaken, aan wie het toekomt te oordelen over de draagwijdte van de bepalingen van de provinciewet die de werking van de bestendige deputatie betreffen.

Hoe de bestendige deputatie uiteindelijk haar opdracht moet uitoefenen, bedoeld in genoemd artikel 55, waarbij ze optreedt als vertegenwoordiger van de gewestoverheid bevoegd inzake ruimtelijke ordening, is een aangelegenheid waaromtrent het die betrokken gewestoverheid toekomt te oordelen.

Ik meen te weten dat, in de praktijk, de partijen worden gehoord door de voltallige deputatie. Tot op heden werd ter zake geen enkele klacht geuit. Een andere regeling zou geen tijdsbesparing meebrengen, aangezien de deputatie collegiaal beslist.

Vraag nr. 39 van 8 maart 1991 van de heer G. CARDOEN

College van burgemeester en schepenen — Bevoegdheid inzake niet-verplichte uitgaven van de gemeenten

Artikel 3 van het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit (ARGC) (regentsbesluit 1945) bepaalt dat de uitgaven van de gemeenten, ofwel een verplicht, ofwel een niet-verplicht karakter hebben.

Luidens artikel 123, punt 4 van de nieuwe gemeentewet is het college van burgemeester en schepenen belast met het beheer van de inkomsten, de afgifte van bevelschriften tot betaling en het toezicht op de boekhouding en luidens artikel 123 punten 3, 5 en 10 met het dagelijks beheer van de gemeente.

In functie van zijn bevoegdheid kan het college van burgemeester en schepenen binnen de perken van een goedgekeurde begroting, bepaalde uitgaven verrichten (onder andere uitgifte bevelschriften tot het betalen van uitgaven).

Wat de niet-verplichte uitgaven betreft, kan een onderscheid worden gemaakt tussen :

1. de niet-verplichte uitgaven van de economische categorie personeelsuitgaven en werkingskosten die betrekking hebben op de interne werking van de gemeenten en de ondersteuning van de activiteiten van derden (zogenaamde voordelen in natura) ;
2. de niet-verplichte uitgaven van de economische groep overdrachten die voornamelijk betrekking hebben op toelagen aan derden.

Voor wat de niet-verplichte uitgaven onder punt 2 betreft moeten de toelagen, ofwel op naam van de begunstigde worden opgenomen in de begroting, ofwel als een globaal krediet waarvan de verdeling wordt geregeld via een door de gemeenteraad vastgelegd subsidie-reglement.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

Is voor de niet-verplichte uitgaven met betrekking tot de voordelen in natura (bijvoorbeeld het ter beschikking stellen van infrastructuur, materiaal, kopieermogelijkheden en dergelijke meer) waarvan de overeenstemmende uitgave niet altijd specifiek in de begroting kan worden teruggevonden, een afzonderlijke beslissing van de gemeenteraad noodzakelijk vooraleer het college van burgemeester en schepenen dit voordeel kan toekennen ?

2. Is voor de niet-verplichte uitgaven met betrekking tot personeel en werkingskosten bestemd voor de interne werking van de gemeenten een voorafgaandelijke afzonderlijke beslissing van de gemeenteraad noodzakelijk vooraleer het college van burgemeester en schepenen deze uitgave kan verrichten ?

Ik denk hier in het bijzonder aan volgende uitgaven :

- a. vergoeding voor buitengewone prestaties (overuren) van het personeel in opdracht van het college van burgemeester en schepenen ;
- b. terugbetaling van kosten voor dienstverplaatsing door personeel ;
- c. inschrijvingskosten voor studiedagen, vorming en bijscholing ;
- d. werkingskosten voor scholen met betrekking tot prijsuitdeling en schoolreizen.

Kan redelijkerwijze als algemene regel worden aangenomen dat voor deze niet-verplichte uitgaven dezelfde werkwijze kan worden gevolgd als voor de verplichte uitgaven ?

3. Is de geachte Gemeenschapsminister van mening dat voor de soepele en goede werking van de gemeenten het begrip niet-verplichte uitgaven niet moet worden beperkt tot deze uitgaven die hierboven werden beschreven onder de punten 1.2 en 2 ?

Antwoord

Inzake de bevoegdheidsverdeling tussen enerzijds de gemeenteraad en anderzijds het college van burgemeester en schepenen heb ik de eer vooreerst de basis-

beginselen in herinnering te brengen, zoals die zijn vervat in de nieuwe gemeentewet. Binnen de gemeentelijke organisatie is de gemeenteraad belast met het algemeen beleid en beschikt hij over de volheid van de bevoegdheid. Artikel 117 bepaalt dat de gemeenteraad alles regelt wat van gemeentelijk belang is. De bevoegdheid van de raad is dus algemeen en onbepaald. Hij is bevoegd telkens als de wet een aangelegenheid niet tot het beslissingsdomein van een ander gemeentelijk orgaan heeft doen behoren.

Het college van burgemeester en schepenen daarentegen beschikt over de bevoegdheden die door de wet zijn toegewezen. Het is in de eerste plaats een uitvoeringsorgaan van overheidsreglementeringen en van de besluiten van de gemeenteraad. Daarnaast voert het het dagelijks beheer van de gemeente.

Deze basisbeginselen hebben tot gevolg dat, telkens als er twijfel ontstaat over de bevoegdheden, de besluitvorming in de raad voorrang heeft op het nemen van beslissingen in het college van burgemeester en schepenen. Dat is ook het geval voor de bevoegdheden met betrekking tot de niet-verplichte uitgaven van de gemeentebegroting.

De nieuwe gemeentewet kent de gemeenteraad de volle bevoegdheid toe om te beraadslagen en te besluiten over de begroting van ontvangsten en uitgaven van de gemeente.

Dat betekent dat in de eerste plaats de omschrijving van de begrotingsartikels zodanig duidelijk moet zijn dat omtrent de bestemming van de kredieten geen twijfel kan ontstaan.

Wat de gemeentelijke toelagen in de culturele sector betreft, bepaalt artikel 10 van de cultuurpactwet van 16 juli 1973, dat de regels inzake subsidiëring in geld of natura van geregelde culturele activiteiten slechts mogen worden vastgesteld krachtens een beraadslaging van de vertegenwoordigende vergadering, in dit geval de gemeenteraad. Bij ontstentenis van dergelijke regels moeten alle toelagen en voordelen het voorwerp uitmaken van een speciale begrotingspost op naam. Ik vestig de aandacht van het geachte lid erop dat deze regel ook geldt ten aanzien van voordelen in natura.

Om discriminatie tussen de betrokken belanghebbenden te vermijden is het raadzaam dat de gemeenteraad deze werkwijze ook volgt voor facultatieve toelagen in geld en natura buiten de culturele sector.

Met betrekking tot de niet-verplichte personeels- en werkingskosten gelden voor het aanwenden van de kredieten geen andere regelen dan voor de verplichte uitgaven: het college kan ze aanwenden tot beloop van het bedrag dat is ingeschreven in de goedgekeurde begroting en als er een gemeentelijk reglement bestaat, volgens de voorwaarden die door de gemeenteraad zijn vastgesteld.

Als antwoord op het punt 3 van de vraag merk ik op dat het begrip facultatieve uitgave volstrekt neutraal staat ten opzichte van de soepele en goede werking van de gemeenten. Elk jaar bepaalt de gemeenteraad of de inschrijving in de begroting strookt met de financiële toestand van de gemeente en het beleid dat ze wenst te voeren.

Vraag nr. 40
van 12 maart 1991
van de heer M. SCHOETERS

Eucharistievieringen — Alternatieven voor niet-bijwoning wegens levensbeschouwelijke overtuiging

Regelmatig worden bepaalde landgenoten geconfronteerd met vragen rond het bijwonen van eucharistievieringen en zoeken zij naar mogelijke alternatieven die hen zouden toelaten afwezig te blijven op genoemde vieringen, op grond van hun levensbeschouwelijke overtuiging.

Derhalve zou ik de geachte Gemeenschapsminister volgende vragen willen stellen.

1. Bestaat er enige wettelijke of beroepsmatige verplichting, of enigerlei andere reglementering om op deze eucharistievieringen aanwezig te zijn ?
2. Kunnen, in geval van afwezigheid, sancties worden opgelegd ?
3. Wordt er een onderscheid gemaakt naargelang de uitgeoefende functie (magistraat, militair, ambtenaar enzovoort) ?
4. Zijn er eventuele alternatieven mogelijk, bijvoorbeeld een gelijktijdige bijeenkomst in een laïciserend centrum ?
5. Is deze materie reeds het onderwerp geweest van omzendbrieven, waarin bovengenoemd probleem wordt verduidelijkt ?

Antwoord

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mee te delen, dat voor zover het de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap betreft, er geen richtlijnen of omzendbrieven bestaan ter verduidelijking van het probleem dat eventueel kan ontstaan naar aanleiding van een uitnodiging voor het bijwonen van religieuze plechtigheden.

Zoals dat voor iedere individuele Belg het geval is, beschikken de Vlaamse ambtenaren over de grondwettelijk gegarandeerde vrijheid van levensbeschouwing. Het staat hun derhalve vrij al dan niet aan plechtigheden van religieuze aard deel te nemen, ook deze die een officieel karakter hebben. Personen die mede op grond van hun publieke functie kunnen worden uitgenodigd op bepaalde religieuze plechtigheden hebben de vrijheid op dergelijke uitnodiging in te gaan of om afwezig te blijven.

Aangezien het immers om een uitnodiging gaat, bestaat er geen wettelijke of beroepsmatige verplichting tot het bijwonen van deze plechtigheden, waaruit volgt dat ook geen sancties opgelegd kunnen worden. De noodzaak om desgevallend te voorzien in een alternatieve plechtigheid is derhalve niet aanwezig. In voorkomende gevallen zal de betrokken ambtsdrager persoonlijk moeten uitzoeken of hij zijn ambtelijke rang of functie op zijn levensbeschouwing zal doen prevaleren. De aard van de religieuze plechtigheid en de voorname van de genodigden kunnen daarbij eveneens medebepalend zijn.

Voor wat betreft magistraten en militairen, heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn nationale collega's van justitie en defensie.

Vraag nr. 41
van 12 maart 1991
van de heer H. VAN WAMBEKE

Gemeenteraad van Zottegem — Arrondissementscommissaris als waarnemer

In de regionale editie van Het Volk van 7 maart 1991 lees ik dat de geachte Minister volgende bewoordingen tot de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen zou hebben gericht in verband met de zittingen van de gemeenteraad in Zottegem: "In het kader van een objectieve verslaggeving van het blijkbaar moeilijker verloop van de raadszittingen, geef ik U hierbij opdracht de arrondissementscommissaris te gelasten de komende raadszittingen als waarnemer bij te wonen".

Dit inspireert de journalist in kwestie om Zottegem met Voeren te vergelijken.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Heeft de geachte Minister aan de gouverneur wel degelijk deze opdracht gegeven ?
2. Baseert de geachte Minister zich daarvoor op een geschreven klacht van een gemeenteraadslid ?
3. Geeft de geachte Minister bij gelijk welke klacht van een oppositielid in gelijk welke gemeente van het Vlaamse land, telkens de betrokken gouverneur de opdracht om een arrondissementscommissaris ter plaatse te sturen ?
4. Gaat de geachte Minister niet lichtvaardig in op een zogenaamde klacht van een partijgenoot die de schijn wil wekken dat hem telkens de mond zou worden gesnoerd bij de debatten, ook al zullen de aanwezigen op de gemeenteraad van Zottegem precies het tegenovergestelde beweren ?

Antwoord

Inzake de door het geachte lid aangehaalde problematiek heb ik de eer het volgende mee te delen.

1. Ik heb inderdaad deze opdracht gegeven.
2. De aanleiding daartoe was een geschreven klacht van de fractieleider van de oppositie.
3. Een dergelijke opdracht wordt enkel gegeven bij herhaalde klachten, wat hier het geval is, of indien de klacht dermate zwaarwichtig is, om ter zake volledig en objectief ingelicht te worden. Hierbij dien ik aan toe te voegen dat niet alleen arrondissementscommissarissen met deze opdracht bekleed kunnen worden, maar iedere ambtenaar daartoe aangewezen door de gouverneur.
4. Het betreft hier geen lichtzinnig ingaan op een zogenaamde klacht. De klacht was reëel en was slechts een momentopname van de klachten die de oppositie heeft inzake het verloop en de besluitvorming van de Zottegemse gemeenteraad. Het college van burgemeester en schepenen werd trouwens door mij en door de gouverneur hiervoor al terechtgewezen. En zoals het geachte lid terecht geciteerd heeft uit mijn brief aan de gouverneur, was het in het

kader van een objectieve verslaggeving van de volgende gemeenteraden dat deze opdracht werd gegeven.

Vraag nr. 42
van 13 maart 1991
van de heer W. KUIJPERS

Schoolhuis Begijnendijk — Beslissing van de gemeenteraad tot sloping

Op 14 mei 1990 besliste de gemeenteraad om het voormalige schoolhuis aan de Kleine Steenweg te Begijnendijk te slopen. Op 22 oktober 1990 startten de slopingswerken.

1. Mag ik van de geachte Minister vernemen of dit gebouw werd gesloopt zonder vergunning ? Zo ja, welke maatregelen neemt de geachte Minister ten aanzien van dit allesbehalve goed voorbeeld van bestuur ?
2. Voorstanders van het behoud van het enig resterende cultuur-historische gebouw in Begijnendijk, daterend van 1901, beweren dat het oude, oersterke schoolhuis nog in goede staat verkeerde en geen gevaar opleverde voor de voorbijgangers. De bewering dat er teveel onderhoudskosten, moesten worden betaald, is ook onjuist. Een privé-persoon wilde het gebouw kopen en restaureren. Waarom ging het bestuurscollege niet in op dit aanbod ?
3. Graag vernamen we ook of de geachte Minister voor deze overtreding het herstel in de oorspronkelijke staat vordert.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid enkel meedelen dat hij deze, wat de punten 1 en 3 betreft, terecht heeft voorgelegd aan de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, die bevoegd is inzake vergunningen en herstelmaatregelen in de stedenbouwwetgeving.

Wat punt 2 aangaat kan ik meedelen dat over de motieven van de gemeenteraad van Begijnendijk om het schoolhuis waarvan sprake te slopen in plaats van te verkopen, de nodige inlichtingen zullen worden ingewonnen.

Zodra deze inlichtingen beschikbaar zijn, zullen ze het geachte lid rechtstreeks worden toegezonden.

Vraag nr. 43
van 15 maart 1991
van de heer G. CARDOEN

Vlaamse gemeenten — Financiële situatie

Volgens de jaarlijkse studie van het Gemeentekrediet zou de financiële situatie van de Vlaamse gemeenten minder goed zijn dan deze van de Waalse en Brusselse gemeenten.

Kan de geachte Minister deze toestand bevestigen en zo ja, de oorzaken hiervoor aangeven ?

Kan de geachte Minister mij de lijst bezorgen van de Vlaamse gemeenten waarbij per gemeente voor de rekening 1989 en de begroting 1990 volgende cijfers worden gegeven : totaal gewone uitgaven, totaal gewone ontvangsten, resultaat eigen dienstjaar, algemeen resultaat (eigen + vorige dienstjaren) ?

Antwoord

Ik vestig de aandacht van het geachte lid erop dat de studie van het Gemeentekrediet van België betrekking heeft op de rekeningen 1988 en de begrotingen 1990. Sindsdien is de situatie wel enigszins gewijzigd.

Uiteraard wens ik mij niet uit te spreken over de financiële toestand van de gemeenten in het Waals en in het Brussels Gewest. Wel waarschuw ik voor het trekken van voorbarige algemene conclusies uit globale, niet geïndividualiseerde statistieken.

Zo stel ik bijvoorbeeld vast dat alle begrotingen 1990 en alle rekeningen 1988 van de gemeenten van het Vlaams Gewest in evenwicht zijn. Dat is niet het geval in de andere gewesten.

Toch kan ik, wat het geheel van de Vlaamse gemeenten betreft, de in de studie aangehaalde gegevens bevestigen. Ik ben het ermee eens dat de financiële toestand van de Vlaamse gemeenten in 1990 moeilijk is. Een aantal besturen kampt met een tekort in het eigen dienstjaar dat in hoge mate zorgwekkend is. Dat is een belangrijke indicatie voor de toekomstige ontwikkeling van de financiën. In een aantal gemeenten worden de reserves van de vorige jaren snel opgebruikt.

Er zijn verschillende oorzaken voor de neerwaartse trend in de ontwikkeling van de gemeentelijke financiën, onder meer de gestegen rente voor de kredietnemingen en de toegenomen kosten voor de uitkering van de bestaansminima. Andere oorzaken hebben betrekking op het eigen gemeentelijk beleid. Een aantal besturen hebben bijvoorbeeld al te weinig reserves aangelegd om de toegenomen pensioenlasten nog te kunnen opvangen. In andere gevallen ontbreekt het in de gemeenten aan een vooruitziend beleid. Tot slot is de stelselmatige inperking van de dotatie van het Gemeentefonds sinds 1987 zeker niet vreemd aan de negatieve evolutie.

Het was dan ook dringend noodzakelijk om structureel in te grijpen teneinde het tij te doen keren en de gemeentelijke financiën een gezonde basis te bezorgen. Ik denk daarbij in de eerste plaats aan de maatregelen betreffende de financiering van de gemeenten.

Op mijn voorstel heeft de Vlaamse Raad op 31 juli 1990 een decreet aangenomen waardoor de dotatie van het Gemeentefonds jaarlijks wordt aangepast, rekening houdend met de werkelijke evolutie van de inflatie en het rentepercentage. Het lijkt mij erg belangrijk dat daardoor een wettelijke waarborg werd gecreëerd voor een aanvaardbare groei en dat de gehanteerde groeivoet rechtstreeks in verband staat met de uitgavenstructuur van de gemeenten zelf. Inflatie en rente zijn inderdaad de bepalende factoren die de uitgaven van de gemeenten beheersen.

In een tweede decreet, aangenomen op 7 november 1990, werden de verdelingscriteria van het Gemeentefonds aangepast. Essentieel daarbij is dat er vanaf 1991 verhoudingsgewijs meer middelen gaan naar gemeenten op basis van hun centrumfunctie en naar gemeenten met een beperkt fiscaal vermogen.

Ook dat is een belangrijk structureel element voor het gezond houden van de gemeentefinanciën.

Aansluitend daarbij, maar niet minder belangrijk, is dat alle maatregelen werden genomen waardoor de gemeenten tijdig de stortingen uit het Gemeentefonds ontvangen.

Tot slot wijs ik op de beleidsmaatregelen, genomen op het niveau van de individuele besturen.

De gemeenten zijn thans verplicht elk jaar bij hun begroting een meerjarig financieel beleidsplan te voegen, waardoor zij moeten nagaan welke op termijn de gevolgen zijn van hun bestuur, zodat zij in staat zijn preventief en tijdig hun beleid bij te sturen. De meerjarenplanning heeft tot doel binnen de gemeenten een verbeterd financieel management te ontwikkelen met als uiteindelijke doelstelling de zorg voor het behoud van gezonde financiën.

De door het geachte lid gevraagde statistische gegevens van alle gemeenten van het Vlaams Gewest zal ik hem rechtstreeks bezorgen.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 48 van 12 december 1990 van de heer J. ANSOMS

Autosnelwegen en viaducten — Overzicht

Graag vernam ik van de geachte Minister (in totaalcijfers) :

1. hoeveel kilometer autosnelweg het Vlaams Gewest rijk is ;
2. hoeveel viaducten er over de autosnelwegen in Vlaanderen liggen ;
3. met betrekking tot de autosnelwegen :
  - a. hoeveel het onderhoud van het autosnelwegennet in Vlaanderen sinds de regionalisering van Openbare Werken aan Vlaanderen heeft gekost ;
  - b. hoeveel Vlaanderen heeft uitgegeven in die periode aan vervanging van andere toebehoren (verlichtingsuitrusting, praatpalen enzovoort), viaducten niet meegerekend ;
  - c. hoeveel dit onderhoud van het bestaande autosnelwegennet zelf nog zal kosten in dit decennium (viaducten niet meegerekend) ;

4. met betrekking tot de viaducten :
- welke viaducten (aangeduid per autosnelweg en met nummer) er zeker aan vervanging toe zijn in dit decennium ;
  - hoeveel deze operatie in dit decennium zal kosten.

- De prijs voor de vernieuwing van onderdelen van viaducten (voegen, waterdichte rok) mag gesteld worden op 20 miljoen frank per jaar hetgeen overeenkomt met een bedrag van 180 miljoen frank tot het jaar 2000.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

- Vlaanderen beschikt in het totaal over 877 kilometer autosnelwegen.
- Er bevinden zich 16 viaducten boven de Vlaamse autosnelwegen en 24 boven een tak van een autosnelwegverkeerswisselaar .
- De onderhoudswerkzaamheden maken meestal het voorwerp uit van globale onderhoudspachten die zowel op de gewestwegen, de autosnelwegen en hun aanhorigheden betrekking hebben. Het krediet voor het onderhoud der wegen bedroeg in het jaar 1989 in totaal 2,275 miljard frank en 2,135 miljard frank in 1990. Men kan stellen dat er ongeveer 600 miljoen frank aan het onderhoud van autosnelwegen werd uitgegeven, kunstwerken inbegrepen. Zonder deze kunstwerken ligt het jaarlijks onderhouds krediet tussen de 400 en 500 miljoen frank.

Sedert de regionalisering werd er dus ongeveer 900 miljoen frank aan het onderhoud van wegen uitgegeven. Aan het onderhoud van de elektrische en elektromechanische installaties met inbegrip van het elektrisch stroomverbruik werd in 1989 en 1990 een totaal bedrag van 930 miljoen frank uitgegeven.

In deze periode werden voor de elektrische en elektronische installaties geen uitgaven gedaan voor andere toebehoren.

Bij een ongewijzigd beleid mag verwacht worden dat tot het jaar 2000 het wegenonderhoud totaal tussen de 4 en 5 miljard zal bedragen. Voor de elektrische en elektromechanische uitrusting kan gerekend worden met een bedrag van 485 miljoen frank per jaar hetgeen neerkomt op een totaal bedrag van 4,4 miljard frank.

- In dit decennium dient geen enkele viaduct in zijn geheel te worden vervangen. Dit wil evenwel niet zeggen dat bepaalde elementen van de viaducten niet moeten worden vernieuwd, zoals bijvoorbeeld gebeurd is voor het vernieuwen van de voegen van de viaducten van Vilvoorde-Merksem en Kraainem.

Vraag nr. 118 van 8 maart 1991 van mevrouw M. DE MEYER

De Lijn - Financieel beleid

Het is ons aller bedoeling om van De Lijn een succes te maken. Hiervoor moet echter naast een promotie-campagne, ook een goed financieel beleid worden gevoerd. Voor het traject Sint-Niklaas-Beveren betaalt de busreiziger 80 frank. Voor die 11 kilometer worden vier zones aangerekend. Nochtans moet een zone minstens 4 kilometer meten. Kan deze toestand niet worden rechtgetrokken ?

De NMBS doet in elk geval beter : voor de rit Sint-Niklaas-Beveren betaalt men daar slechts 50 frank terwijl men bovendien veel vlugger ter plaatse is.

Antwoord

De lijn Sint-Niklaas-Beveren-Antwerpen heeft een totale lengte van 26 km en wordt in 6 zones ingedeeld.

Over de totale lengte van de lijn wordt een normaal tarief toegepast. De indeling in zones gebeurt zo veel mogelijk op basis van gemeentegrenzen, wijken, natuurlijke hindernissen enzovoort. Dit houdt in dat niet alle relaties op een perfecte theoretische basis kunnen worden ingedeeld.

Binnen de uiterste grenzen van de vier aangerekende zones (Beveren-Melsele, Garage Van Moere — St.-Niklaas, Markt) heeft men een afstand van ongeveer 16 km. De reiziger betaalt hiervoor 80 frank. Beveren-Markt ligt bijna aan de grens van een zone en de afstand tot St.-Niklaas bedraagt ongeveer 11 km, waarvoor vier zones of 80 frank wordt aangerekend.

Een korte-afstandsreiziger over bijvoorbeeld 1 km maar over de grenzen van twee aanliggende zones betaalt 50 frank. Een reiziger die zich verplaatst binnen één zone (4 km) betaalt slechts 35 frank.

Dit probleem is eigen aan het gebruik van een tarief op zonebasis. De dagelijkse reiziger kan trouwens gebruik maken van week-, maand-, en schoolabonnementen die op km-basis worden getarifeerd.

Het lijkt momenteel niet opportuun wijzigingen in het systeem aan te brengen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

**Vraag nr. 20
van 14 februari 1991
van de heer J. TIMMERMANS**

Ambtenaren van VITO — Belangenvermenging

In hun overheidsopdracht inzake bescherming van het leefmilieu en beteugeling van de milieuwetgeving staan de bevoegde ambtenaren vaak alleen inzake informatieve en wetenschappelijke ondersteuning in conflicten tegen de gespecialiseerde industrieën. Wraakroepend is daarbij dat zij bovendien dikwijls worden geconfronteerd met collega's ambtenaren van wetenschappelijke instellingen die als experts fungeren in opdracht van de privé-bedrijven. Typisch is in dit verband het geval van de programmaleider leefmilieu van het Vlaams Instituut voor Technologisch Onderzoek van Mol (VITO) die als expert optreedt voor een privé-bedrijf tegen de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM). VMM heeft zich burgerlijke partij gesteld voor miljoenen frank wegens schade op haar rioolwaterzuiveringsinstallatie te Aalst ingevolge onvergunde lozings.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Bestaat er een deontologische onverenigbaarheid voor ambtenaren om op te treden als betaald expert in een juridische confrontatie tussen een private instelling en een overheidsinstelling ?
2. Geldt deze onverenigbaarheid niet in het bijzonder voor een milieuambtenaar met een leidinggevende functie in een geding waarbij de bevoegde Vlaamse overheid een milieudelict tracht te penaliseren ?
3. Treedt deze programmaleider in bedoeld geding in eigen naam op of werd deze gemandateerd door VITO ?
4. Bekwam deze ambtenaar toestemming om in persoonlijke naam als expert op te treden ? Mag hij in dat geval zijn functie in VITO en briefpapier van VITO gebruiken ?
5. Aan welke instantie werd het — naar verluidt hoog — honorarium betaald ?
6. Welke VITO-ambtenaren hebben eventueel toestemming bekomen om in persoonlijke naam als expert voor privé-bedrijven op te treden ? Is er ter zake enige financiële verrekening of arbeidsregeling ? Zo ja, welke ?
7. Is het deontologisch aanvaardbaar dat VITO zowel opdrachten uitvoert voor een overheidsinstelling als

VMM (hetzij rechtstreeks hetzij via studiediensten als SVW) als voor privé-bedrijven die in een juridisch milieuconflict met deze overheidsinstelling zijn gewikkeld ? Welke garanties zijn er dat interne informatie niet wordt misbruikt voor dergelijke lucratieve private opdrachten ?

8. Welke maatregelen werden er reeds getroffen of zullen worden getroffen om dergelijke pijnlijke en frustrerende conflictsituaties te vermijden ?

Antwoord

In antwoord op de door hem gestelde vragen kan ik het geachte lid meedelen dat vermoedelijk de Milieufunctie van het SCK-CEN wordt bedoeld. Het VITO, als onderzoeksinstantie van de Vlaamse Executieve, is nog niet opgericht op 15 maart 1991.

Op zijn specifieke vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Het SCK-CEN is een privaatrechterlijke rechtspersoon, erkend als instelling van openbaar nut. Zijn inkomsten bestaan deels uit een dotatie, deels uit eigen inkomsten, waaronder expertisewerk. Het SCK-CEN heeft dus geen ambtenaren, enkel technisch en wetenschappelijk personeel met een privaatrechterlijke rechtspositie. Er zijn dus geen reglementaire of wettelijke onverenigbaarheden, buiten de eerbiediging van de beroepsdeontologie.
2. Er bestaan geen milieuambtenaren.
3. Het SCK-CEN heeft in het kader van een contract een MER opgesteld voor het betrokken bedrijf. Het was in zijn functie als projectleider en auteur van deze MER dat hij door het SCK-CEN gemandateerd werd op te treden als expert.
4. Het optreden gebeurde in opdracht van het SCK.
5. Het honorarium wordt altijd aan het SCK-CEN betaald. Deze honoraria vormen een deel van de eigen inkomsten van het SCK-CEN. De gehanteerde tarieven worden door de Raad van Beheer vastgelegd en houden rekening met de algemene kosten (overheads) van de instelling.
6. In bijlage gaat een lijst met erkende MER-deskundigen. Indien zij optreden als expert worden de vergoedingen betaald aan het SCK-CEN. De directie van het SCK-CEN (die desgevallend naar de Raad van Beheer kan verwijzen in moeilijke situaties) moet altijd toestemming verlenen om als expert te kunnen optreden.
7. Het SCK-CEN is een onafhankelijke wetenschappelijke instelling die autonoom wetenschappelijke adviezen en expertises kan uitvoeren :
  - a. hetzij op eigen initiatief ;
  - b. hetzij op verzoek van de rechtbanken ;
  - c. hetzij op verzoek van derden (de Staat, een overheid, of een privé-rechtspersoon).

Als gevolg van deze wetenschappelijke onafhankelijkheid kunnen de besluiten van deze onderzoekingen positieve of negatieve beoordelingen inhouden

over daden of stellingen hetzij van de overheid, hetzij van bedrijven, hetzij zelfs van andere wetenschappelijke instellingen. De wetenschappelijke vrijheid, alsook de deontologische plichten, zijn vergelijkbaar met deze van de universiteiten, die eveneens door een dotatie gesubsidieerd worden door de Gemeenschappen.

8. Er is geen wijziging van deze houding wat het SCK-CEN betreft.

Het wetenschappelijk onderzoek inzake milieu, grondstoffen en energie werd overgedragen aan het Vlaams Gewest, dat hiervoor de VITO opricht.

Deze bepaling van het toekomstige beleid van de VITO ter zake, en in het bijzonder, de bepaling van de deontologische regels aan dewelke men zich moet houden om conflictsituaties te vermijden, behoort tot de taken van de Raad van Bestuur van de VITO, en onrechtstreeks, via het verhaalrecht van de Commissaris van de Vlaamse Executieve, aan de Vlaamse Overheid.

Lijst erkende MER-deskundigen

Erkende MER-deskundigen in dienst van Milieu en Veiligheid VZW of van de participerende instellingen (toestand op 1/09/90)

Discipline	Naam	Instelling
Water	G. Ide	LISEC
	R. Steegmans	LISEC
	W. Vandenbergh	LISEC
	L. Van Doninck	LISEC
	J. Rutten	LISEC
	M. Carpels	SCK
	L. Kinnaer	SCK
Bodem	J. Patyn	SCK
	G. Ide	LISEC
	L. Van Doninck	LISEC
	J. Rutten	LISEC
	M. Carpels	SCK
	L. Kinnaer	SCK
	J. Patyn	SCK
Lucht	P. Geuzens	SCK
	R. De Fré	SCK
	A. Sohier	SCK
	M. Wevers	SCK
	G. Wouters	SCK
	F. Veroustraete	SCK
	P. Geuzens	SCK
Licht, warmte, stralingen	J. Van Evercooren	LISEC
	J. Verstraete	LISEC
Geluid, trillingen	D. Ceuterick	SCK
	A. Sohier	SCK
Klimaat	G. Wouters	SCK
	W. Vandenbergh	LISEC
	G. Ide	LISEC
Fauna en flora	A. Sohier	SCK
	J. Van Evercooren	LISEC
	B. Beckers	LISEC
Monumenten en Landschappen	B. Berten	LISEC
	B. Berten	LISEC
Mens	F. Veroustraete	SCK

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 83 van 7 februari 1991 van de heer J. CUYVERS

Gewestelijke plannen — Wijziging door middel van APA's en BPAS in de arrondissementen Aalst en Oudenaarde

Op 23 februari 1990 heeft de geachte Minister een brief gestuurd aan alle Vlaamse gemeenten met de vraag welke algemene plannen van aanleg (APA's) en bijzondere plannen van aanleg (BPA's) werden opgesteld die afwijkingen van de gewestplannen inhouden.

Daar de uiterste datum waarop de gemeenten de gevraagde inlichtingen dienden te verschaffen al lang verstreken is en de antwoorden rechtstreeks aan het kabinet van de geachte Minister moesten worden gezonden, beschikt de geachte Minister nu ongetwijfeld over een globale kijk op de situatie.

Graag verneem ik van de geachte Minister voor de arrondissementen Aalst en Oudenaarde welke gemeentelijke plannen van aanleg die afwijken van het gewestplan momenteel in opmaak zijn, met hun respectieve oppervlakte en benaming.

Antwoord

Gevolg gevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat, vermits het gaat om gemeentelijke plannen van aanleg, welke nog in opmaak zijn en zich derhalve nog op het gemeentelijk niveau bevinden, het niet mogelijk is een volledig antwoord te verschaffen.

De ingezamelde gegevens betreffen een momentopname, waarbij zich constante wijzigingen voordoen in de situatie. Sommige plannen bestaan slechts in de beleidsopties van de gemeenten; het is niet geweten of ze al dan niet in procedure zullen worden gesteld. Van andere plannen kan de procedure worden stilgelegd en/of kunnen er wijzigingen komen in de inzichten van de gemeenten.

Ik acht het niet opportuun een antwoord te geven dat door de feiten reeds kan achterhaald zijn en waaruit men hoe dan ook — gewild of ongewild — zou kunnen concluderen dat foute, onvolledige of misleidende gegevens zouden verstrekt zijn. Statistische gegevens inzake oppervlakten en andere zijn bovendien niet beschikbaar.

Vraag nr. 90 van 19 februari 1991 van de heer J. VAN HECKE

Ontwerpen van BPA — Onderzoek interkabinettenwerkgroep

In de schoot van de Vlaamse Executieve is al enige maanden een interkabinettenwerkgroep opgericht om de ontwerpen van bijzondere plannen van aanleg

(BPA) te onderzoeken en een voorstel van beslissing aan de Vlaamse Executieve voor te leggen.

Graag zou ik van de geachte Gemeenschapsminister enige inlichtingen willen verkrijgen in verband met de werking van deze werkgroep en de beslissingen van de Executieve inzake BPA's.

1. Hoeveel BPA's werden door deze werkgroep besproken ?
2. Over hoeveel BPA's heeft de Executieve een beslissing genomen ?
3. Hoeveel van de BPA's onder 1. en 2. vermeld bevatten afwijkingen tegenover het gewestplan ?
4. Volgens welke normen en opties worden deze BPA's beoordeeld door de werkgroep ?
5. Worden er andere normen en opties gehanteerd voor BPA's die een nadere detaillering van gewestplan beogen, dan voor plannen die afwijken van het gewestplan ?
6. Hoe worden de afwijkingen tegenover de gewestplannen, die volgens het regeerakkoord moeten worden gerespecteerd, door deze werkgroep gemotiveerd ?
7. In hoeveel en in welke gevallen is de Executieve afgeweken van de voorstellen van beslissing geformuleerd door de werkgroep en waarom ?
8. Hoe evalueert de geachte Gemeenschapsminister persoonlijk de werking van deze interkabinetten-werkgroep ?
9. Wanneer wordt de omzendbrief ter uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Executieve van 23 oktober 1990 naar de gemeenten verzonden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag van 19 februari 1991 heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Er werden 64 BPA's besproken.
2. Tot op heden heeft de Vlaamse Executieve over 65 bijzondere plannen van aanleg een beslissing genomen. Over 1 BPA werd een beslissing genomen voor de oprichting van de werkgroep.
3. Al deze plannen bevatten één of meerdere afwijkingen ten opzichte van het gewestplan.
4. Deze BPA's worden beoordeeld aan de hand van een voorlopige gedragscode, opgesteld door de betrokken werkgroep na bespreking van de voorgelegde BPA's.
5. BPA's die het gewestplan enkel detailleren, maar niet afwijken van het gewestplan, worden niet ter inzage van de Vlaamse Executieve gelegd. Dergelijke plannen worden door de bevoegde administratie, voor beslissing aan de Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting voorgelegd.
6. De gewestplannen zijn algemene zoneringsplannen die niet in detail kunnen rekening houden met plaat-

selijke toestanden. Bovendien zijn de gewestplannen reeds een tiental jaar oud of zelfs ouder zodat het niet uitgesloten is dat de toestand ter plaatse gelet op de sociaal-economische evolutie voorbijgestreefd is.

Het is dan ook denkbaar dat de gemeenten rekening willen houden met plaatselijke omstandigheden, welke niet in beschouwing konden worden genomen ten tijde van het opstellen van het gewestplan of met toestanden die sindsdien werden gewijzigd. Zij kunnen dit doen via een BPA dat afwijkt van het gewestplan. De wetgever heeft, trouwens terecht, deze afwijkmogelijkheid ingebouwd in de wet op de Ruimtelijke Ordening.

De aandacht kan tevens worden gevestigd op het feit dat de Raad van State aanvaardt dat een BPA afwijkt van het gewestplan, mits aan drie voorwaarden is voldaan, te weten :

- a. de bestemming voorzien in het gewestplan is voorbijgestreefd of niet meer verwezenlijkbaar ;
- b. de nieuwe voorgestelde bestemming beantwoordt aan een werkelijke behoefte ;
- c. er moet worden aangetoond dat de voorgestelde nieuwe bestemming op de in het BPA aangeduide plaats moet verwezenlijkt worden.

Het is dan ook begrijpelijk dat BPA's worden opgesteld die afwijken van het gewestplan, teneinde te kunnen rekening houden met plaatselijke toestanden, nieuwe behoeften of geëvolueerde situaties.

Dit standpunt doet geen afbreuk aan het respecteren van de gewestplannen, zoals vastgesteld in het regeerakkoord.

7. Het betreft een werkgroep ad hoc van de Vlaamse Executieve, die de gemeentelijke plannen van aanleg, welke afwijken van de gewestplannen, onderzoekt en advies uitbrengt bij de Vlaamse Executieve.

De regeling bepaalt niet dat de Vlaamse Executieve haar beslissingen moet motiveren wanneer deze beslissingen afwijken van het advies van de werkgroep die tot taak heeft haar van advies te dienen. Tot nog toe zijn de voorstellen van de werkgroep steeds gevolgd.

8. De evaluatie gebeurt in functie van de beleidsverantwoordelijkheid van de Minister alsmede met in achtname van de appreciatiebevoegdheid waarover de Ministers in het algemeen, en in desbetreffend geval, de Executieve, beschikt.
9. De gemeentebesturen zullen ten gepaste tijde in kennis worden gesteld van de criteria die gehanteerd worden bij de beoordeling wanneer, volgens de Executieve, een afwijking van het gewestplan met een gemeentelijk plan van aanleg, in overweging kan worden genomen. Momenteel heeft de werkgroep ad hoc een voorlopige gedragscode voor inwendig gebruik uitgewerkt. Men heeft er de voorkeur aan gegeven, vooraleer een handleiding ten behoeve van de gemeente op te stellen, te beschikken over een ruimer overzicht van de problematiek.

Dit overzicht kan maar worden verkregen aan de hand van de beoordeling van een voldoende aantal gemeentelijke aanlegplannen, om daaruit algemene richtlijnen te kunnen distilleren.

Vraag nr. 93
van 22 februari 1991
van de heer H. SUYKERBUYK

Isamir-project te Kontich — Stand van zaken

Het door de zelfstandige distributie zeer betwiste Isamir-project te Kontich, waarbij een grote handelsvestiging uiteindelijk op nationaal vlak werd afgewezen, zou zich nu opnieuw aandienen, onder een enigszins andere gedaante. Is de verpakking anders, de inhoud blijft dezelfde. De bij de aanvraag tot groothandelsvestiging horende bouwvergunning zou reeds zijn verleend.

Dat is verwonderlijk, hoewel ik me als antwoord kan voorstellen dat de regels van de ruimtelijke ordening los staan van de voorwaarden om een groothandelsvestiging te bekomen.

In deze is dat niet zo. Als men een vraag tot groothandelsvestiging heeft geweigerd, onder meer wegens het miskennen van de goede aanleg van het gebied — de verkeersbelasting is daarvan een niet te scheiden element — kan het toch niet zijn dat nadien een bouwtoelating wordt verleend voor een complex van winkels, die op dezelfde wijze als bij de eerste aanvraag, de goede aanleg verstoren.

Daarom vraag ik op welke gronden de aanvraag van de NV Trendshopper werd toegestaan en of de beslissing definitief is.

Mocht dit niet het geval zijn, vraag ik de geachte Minister dit dossier andermaal te doen onderzoeken.

Antwoord

Gevolg gevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het hier een particulier geval betreft waarbij vergunning werd afgeleverd in toepassing van artikel 45 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw.

Wat de algemeenheid betreft worden bouwvergunningen in toepassing van artikel 45 afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen mits gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar. Dit impliceert dat het bouwproject de goede ruimtelijke ordening naar oordeel van het college van burgemeester en schepenen en de gemachtigde ambtenaar, niet in het gedrang brengt.

Een bouwvergunning is gedurende één jaar geldig en kan met één jaar worden verlengd. Indien met de bouwwerken gestart is binnen de geldigheidsduur van de vergunning, dan kan deze niet meer vervallen.

Uiteraard kan een bouwvergunning, zoals elke beslissing van een administratieve overheid, aangevochten worden bij de Raad van State. Wordt in dit geval de vergunning niet vernietigd, dan is deze definitief,

Vraag nr. 100
van 28 februari 1991
van de heer J. DEVOLDER

Artikel 55 stedebouw — Interpretatie

In het Bulletin van Vragen en Antwoorden (Vlaamse Raad, 1990-1991, Nr. 3 van 26 november 1990, bladzijde 98) antwoordde de geachte Minister op mijn schriftelijke vraag van 22 oktober 1990 met betrekking tot de interpretatie van artikel 55 van de stedebouwwet dat ik mijn vraag terecht heb gesteld aan de heer Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

In hetzelfde Bulletin van Vragen en Antwoorden verklaarde Gemeenschapsminister Van den Bossche dat ik mij tot de Minister van Ruimtelijke Ordening en tot de Minister van Binnenlandse Zaken moet wenden.

In het Bulletin van Vragen en Antwoorden (GZ 1990-1991, bladzijde 12246 en volgende) van de Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers stelt de Minister van Binnenlandse Zaken uitdrukkelijk : "Aangezien de stedebouw en de ruimtelijke ordening tot de bevoegdheid van het Gewest behoren (artikel 6, paragraaf 1, 1 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen), valt de procedure van genoemd administratief beroep eveneens onder de bevoegdheid van de Gewestelijke Overheid."

Gelet op het antwoord van de Minister van binnenlandse Zaken wens ik dan ook mijn vraag van 22 oktober 1990 opnieuw aan de Minister van Ruimtelijke Ordening te richten.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Antwoord

Gevolg gevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De procedure beschreven in artikel 55 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw, voorziet dat bij beroep bij de Koning (lees Vlaamse Executieve) de betrokken partijen kunnen verzoeken om gehoord te worden.

Als betrokken partijen worden in de wetsbepaling aangeduid : de aanvrager of zijn raadsman, het college van burgemeester en schepenen of zijn gemachtigde, alsmede de gemachtigde van de Minister (in casu de gemachtigde ambtenaar of diens vertegenwoordiger).

De wet voorziet niet in de mogelijkheid dat de bestendige deputatie of haar gemachtigde wordt gehoord.

De bepalingen van de provinciewet zijn niet voldoende om de bepalingen van stedebouwwet extensief te interpreteren als zou op grond van de bepalingen van de provinciewet ook de bestendige deputatie of haar gemachtigde dienen of kunnen worden gehoord, ook al zou het niet onlogisch zijn dat de bestendige deputatie haar standpunt op een hoorzitting zou kunnen toelichten.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN
EN GEZIN

Vraag nr. 26
van 20 februari 1991
van de heer H. CANDRIES

*Erkende diensten voor gezins- en bejaardenhulp —
Stand van zaken*

Kan de geachte Minister in verband met de werking van de erkende diensten van gezins- en bejaardenhulp mededelen :

1. voor de erkende private diensten :
  - a. een nominatieve identificatielijst van de erkende diensten en dit voor het werkingsjaar 1990 ;
  - b. per erkende dienst : het toegekende contingent gesubsidieerde uren, met het overeenstemmende personeelseffectief, met omschrijving van hun kwalificatie en uitgedrukt in aantal personeelseenheden en voltijdsequivalenten ;
  - c. per erkende dienst : het aantal personeelseenheden toegekend in het stelsel van het Interdepartementeel Begrotingsfonds, met omschrijving van hun kwalificatie en uitgedrukt in aantal personeelseenheden en voltijdsequivalenten ;
  - d. per erkende dienst : het contingent aantal uren toegekend in het kader van de zogenaamde Maribel-tewerkstelling ;
2. voor de erkende openbare diensten : dezelfde informatie vermeld onder 1. a, b, c en d ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, gelet op de omvang van de gevraagde gegevens, hem deze rechtstreeks zullen worden toegezonden.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 13
van 28 februari 1991
van de heer J. GEYSSELS

Tewerkstelling buitenlanders uit Oost-Europa — Stand van zaken

Uit een antwoord van geachte Minister Van den Brande op een vraag met betrekking tot de tewerkstelling van werknemers uit Oost-Europa (Bulletin van Vragen en Antwoorden, Kamer van Volksvertegenwoordigers, nummer 144, bladzijde 12252) blijkt dat de toekenning van arbeidskaarten een bevoegdheid is van de Gewesten.

Kan de geachte Gemeenschapsminister informatie verschaffen over de volgende vragen ?

1. Beschikt de geachte Minister over gegevens met betrekking tot het aantal buitenlanders uit Oost-Europa die in Belgische bedrijven en instellingen zijn tewerkgesteld ? Zo ja, is hierin een evolutie merkbaar gedurende de jongste twee jaar ?
2. Uit welke landen zijn deze werknemers afkomstig en in welke sectoren zijn ze tewerkgesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het aantal afgeleverde arbeidskaarten met verdeling naar nationaliteit in de periode 1988-1990 bedraagt :

	1988	1989	1990
Joegoslavië	119	163	277
Polen	90	159	358
Hongarije	16	39	63
Overige Oost-blok-landen	57	63	152
Totaal	282	424	850

Hierbij dient aangestipt dat het hier zowel om arbeidskaarten A als arbeidskaarten B gaat. De arbeidskaart A is een document bestemd voor de werknemer dat hem toelaat om het even welk bezoldigd beroep uit te oefenen en is geldig voor een onbepaalde duur. De arbeidskaart B daarentegen is een document bestemd voor de werknemer dat hem toelaat te arbeiden gedurende een beperkte duur en voor een welbepaalde werkgever. Het merendeel van de afgeleverde arbeidskaarten zijn B-kaarten.

De hierboven vermelde aantallen hebben zowel betrekking op vreemde werknemers die voor de eerste maal in het land binnenkwamen als op deze die op het ogenblik van de aanvraag reeds regelmatig in ons land verbleven alsook op hernieuwingen van vroegere toegestane kaarten. De verdeling is als volgt :

Met immigratie :

	1988	1989	1990
Joegoslavië	55	66	161
Polen	34	103	229
Hongarije	12	25	52
Overige Oost-blok-landen	23	30	89
Totaal	124	224	531

Zonder immigratie :

	1988	1989	1990
Joegoslavië	17	21	21
Polen	20	24	26
Hongarije	1	1	5
Overige Oost-blok-landen	5	3	9
Totaal	43	49	61

Hernieuwingen :

	1988	1989	1990
Joegoslavië	47	76	95
Polen	36	32	103
Hongarije	3	13	6
Overige Oost-blok-landen	29	30	54
Totaal	115	151	258

In deze cijfers werden de voorlopige toelatingen en arbeidskaarten aan kandidaat-politieke vluchtelingen en erkende politieke vluchtelingen niet opgenomen. Ik beschik niet over de aantallen opgesplitst naar nationaliteit. Volledigheidshalve volgt hieronder het totaal aantal afgeleverde arbeidskaarten aan politieke vluchtelingen in de periode 1988-1990 :

1988 : 271
 1989 : 473
 1990 : 614

De aandacht van het geachte lid wordt erop gevestigd dat de immigratiestop niet steeds van toepassing is en dat volgens de vigerende reglementering aan sommige categorieën een arbeidskaart kan worden afgeleverd. Het betreft hier onder andere hoogeschoolden, gedetacheerden, studenten en wetenschappers.

2. Het merendeel van de vreemde werknemers uit Oost-Europa komt uit Polen, Joegoslavië en Hongarije.

Ingevolge recente ontwikkelingen in Roemenië stelt mijn administratie vast dat thans ook meer en meer aanvragen gebeuren door Roemeense onderdanen. Veelal gaat het hier om aanvragen om voorlopige toelating ingevolge een aanvraag als kandidaat-politiek vluchteling. De tewerkstelling van deze werknemers gebeurt vooral in de sectoren bouw en metaal.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

**Vraag nr. 78
 van 16 januari 1991
 van de heer J. GEYSELS**

Milieuheffing afvalstoffen — Stand van zaken

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende medelen ?

1. Hebben bepaalde bedrijven tijdens de laatste 2 jaar de verplichte milieuheffing inzake afvalstoffen niet betaald ? Zo ja, over hoeveel bedrijven gaat het en welke is het totale bedrag van deze niet betaalde heffingen ?
2. Hebben er bedrijven beroep aangetekend tegen deze heffing ? Zo ja, hoeveel ? In welke gevallen én met welke motivatie werd dit beroep niet aanvaard ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag en mij baserende op de gegevens mij verstrekt door de OVAM, heb ik de eer het geachte lid volgende informatie mede te delen.

Voorafgaand wens ik hierbij wel op te merken dat er bij eender welk heffingen- en/of belastingssysteem steeds sprake is van spontane aangiften en betalingen enerzijds en van controle, ambtelijke aanslag, navordering, eventueel geschillen anderzijds.

Uit het feit dat een heffingsplichtige op een bepaald tijdstip moment de door de administratie verschuldigd geachte heffing (nog) niet zou voldaan hebben, kan derhalve geen definitieve conclusie ten gronde worden getrokken, zolang niet alle rechtsmiddelen waarover de administratie beschikt, zijn uitgeput. In feite gaat het hierbij om de toepassing van fiscaal recht en van de programmadecreten van de Vlaamse Gemeenschap waarbij een objectieve doch serene en rechtszekere situatie voor alle betrokken partijen, met inbegrip van de bevoegde administratie (OVAM), mijns inziens meer dan wenselijk is.

In antwoord op zijn eerste vraag kan ik het geachte lid mededelen dat niet alle heffingsplichtigen bedrijven zijn in de strikte zin van het woord : het kunnen bijvoorbeeld ook ministeries, **intercommunales** en gemeentebesturen zijn. Van deze heffingsplichtigen zijn er een aantal die voor de laatste 2 jaar de door hen aangegeven milieuheffing nog niet of niet volledig hebben betaald. Op datum van 18 maart 1991 betrof dit nog 40 heffingsplichtigen, tezamen goed voor 74.546.813 frank. Men neme er nota van dat dit bedrag nog te vermeerderen is met de administratieve geldboete en met de intresten.

In antwoord op zijn tweede vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat er inderdaad **heffingsplichtigen** zijn die de laatste 2 jaar beroep hebben aangetekend tegen een ambtelijke aanslag of een navordering. Op datum van 18 maart 1991 betrof het hier 10 heffingsplichtigen. Hiervan zijn nog 6 beroepen in behandeling. Voor de rest werden 1 beroep gedeeltelijk en 3 beroepen volledig afgewezen. De afgewezen beroepen vallen uiteen in 2 categorieën : deze die werden afgewezen wegens onontvankelijkheid (1) en deze die werden afgewezen door gebrek aan rechtsgrond wegens strijdigheid met het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en de uitvoeringsbesluiten hiervan (3).

Vraag nr. 97
van 6 februari 1991
van de heer H. VAN DIENDEREN

PRB in Balen — Opruiming

Graag zou ik van de geachte Minister in verband met het bedrijf PRB in Balen het volgende vernemen.

1. Hoe ver is de opruiming van de PRB-terreinen in Balen gevorderd ?
2. Wanneer zal deze opruiming achter de rug zijn ?
3. In welke staat zullen de terreinen zich dan bevinden ?
4. Hoeveel zal dit kosten ? Wie zal dit betalen ?
5. Klopt het dat gevaarlijke stoffen van Balen naar de militaire opslagplaats in Houthulst worden vervoerd ? Zo ja, waarom dit verre transport ?
6. Gebeurt dit transport in alle veiligheid ?
7. Naar verluidt zou Houthulst daar niet op berekend zijn. Is dit zo ?
8. Wat gebeurt er met die stoffen in Houthulst ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Antwoord

Wat de bodem- en grondwaterverontreiniging op de terreinen van de NV PRB te Balen-Lommel betreft kan ik het geachte lid op vraag 1 tot en met 4 het volgende medelen.

Teneinde de belangen van het Vlaams Gewest op milieugebied bij het faillissement van de NV PRB te vrijwaren en gelet op de korte periode beschikbaar voor de aangifte van schuldvorderingen, kreeg de OVAM opdracht een beperkt onderzoek te verrichten naar eventuele bodem- en grondwaterverontreiniging op deze terreinen en een eerste raming op te maken van de minimaal noodzakelijke saneringswerken en de kosten daaraan verbonden.

Gelet op denugekendegegevenskande kostprijs voor sanering in een eerste tentatieve raming tussen 350 en

1.364 miljoen frank worden geschat, afhankelijk van het toegepaste saneringsscenario. Deze ramingen zijn afhankelijk van de resultaten van bijkomend, ruimer onderzoek, dat moet uitsluitsel geven over de totale kwantiteiten en kwaliteiten van de verontreiniging. Het is evident dat ook andere, nog te bestuderen saneringsalternatieven, de totale prijs gevoelig kunnen beïnvloeden.

Bijgevolg werd met de werkelijke uitvoering van de sanering van bodem en grondwaterverontreiniging nog niet begonnen. Hierbij dient evenwel opgemerkt dat er zich geen uiterst acute situaties blijken voor te doen waarbij hoogdringend ingrijpen of overhaasting nodig zijn.

Bovendien dient er ook eerst meer duidelijkheid te zijn in de verdere afhandeling van het faillissement met betrekking tot welke middelen via de bij de curatele ingebrachte schuldvordering eventueel beschikbaar zijn, en wie of welke organisaties of maatschappijen mede verantwoordelijk zijn voor de verontreiniging.

Vraag nr. 100
van 11 februari 1991
van de heer R. VAN HOOLAND

Plastic — Selectieve inzameling en recyclage

Naar verluidt wordt plastic in verschillende gemeenten selectief ingezameld, meestal met containers die worden afgevoerd naar verbrandingsovens of zelfs naar stortplaatsen. Deze praktijk is zinloos en gevaarlijk.

Ik zou het bijzonder op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te vernemen.

1. Is het niet aangewezen het storten van plastic te verbieden en onmiddellijk de verbranding van plastic stop te zetten in die ovens die daartoe onvoldoende zijn uitgerust, zodat wordt voorkomen dat — naar verluidt — dioxyne vrijkomt ?
2. Op hoeveel ten honderd van de totale hoeveelheid te verbranden huisvuil mag vandaag het aandeel van plastic worden geraamd ?
3. In hoeveel gemeenten in Vlaanderen — behalve in Sint-Martens-Latem — respectievelijk Wallonië en Brussel, wordt plasticafval (huishoudelijk en bedrijfsafval) selectief aan huis opgehaald en ter recyclage aangeboden ?
4. Hoeveel ten honderd van het plasticafval (huishoudelijk, respectievelijk bedrijfsafval) wordt gerecycleerd ?
5. Moet het recycleren van plastic niet met alle middelen worden bevorderd, zelfs worden verplicht ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De inzameling door gemeenten van kunststofafval met het oog op recyclage komt inderdaad nog niet zoveel voor. Als voornaamste motieven voor de aparte inzameling kunnen worden afgehaald : het

voorkomen van sluikestorten en verbranden in open lucht (voornamelijk voor landbouwfolie) en het voorkomen van aanbidding bij composteerinstallaties. De recyclage van huishoudelijk kunststofafval is nog niet sterk ontwikkeld. De problemen situeren zich zowel op het vlak van de inzameling, de opwerking als de afzet.

Het storten en verbranden van kunststofafval, met uitzondering van het verbranden van PVC, levert niet meer gevaar op voor mens en milieu dan het storten en verbranden van andere afvalstoffen. Een verbod op het storten en verbranden van alle kunststofafval is momenteel dan ook niet aangewezen.

2. Uit de huisvuilsorteeranalyse, door de OVAM in 1985 uitgevoerd, blijkt dat de kunststoffractie 7,59 procent van het gewicht en 23,3 procent van het volume van het huisvuil uitmaakt. Aangenomen mag worden dat deze percentages sindsdien niet grondig gewijzigd zijn. Het rapport Samenstelling huisvuil 1985 zal aan het geachte lid worden overhandigd.
3. In het Vlaams Gewest wordt enkel in de stad Hasselt de volledige kunststoffractie van het huishoudelijk afval systematisch huis aan huis opgehaald en ter recyclage aangeboden. Het ingezameld materiaal wordt geleverd aan de NV EKOL te Beringen. De effectieve recyclage zal starten begin 1991. In een aantal gemeenten wordt kunststofafval ingezameld met de brengmethode, meestal via de containerparken. In de andere Gewesten zijn mij geen gemeenten bekend waar kunststofafval huis aan huis apart wordt opgehaald en ter recyclage aangeboden.
4. Van het huishoudelijk kunststofafval in Vlaanderen wordt slechts een zeer beperkt gedeelte (1 à 2 procent) gerecycleerd. Uit de meest recente meldingsgegevens (productie 1989, melding 1990) blijkt dat ongeveer 26 procent van het industrieel kunststofafval wordt gerecycleerd.
5. Gezien de doelstellingen van het afvalstoffenbeleid is het evident dat de recyclage van kunststofafval zoveel mogelijk dient te worden bevorderd. Ter zake wordt echter meer verwacht van een stimulerend en voorwaarden scheppend dan van een dwingend beleid.

Door de OVAM werden reeds een aantal initiatieven genomen :

- participatie in de NV EKOL, die gemengd kunststofafval zal recycleren ;
- de uitwerking van een recyclage-actieprogramma, waarbij de kunststoffen als een van de prioritaire afvalstromen behandeld worden ;
- een proefproject voor de inzameling van kunststofverpakkingen voor vloeibare levensmiddelen bij 10 containerparken in samenwerking met de VZW Informatiecentrum over Plastiekverpakkingen voor Voedingswaren (VIAC).

Documentatie inzake deze initiatieven zal aan het geachte lid worden overhandigd.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 59
van 3 januari 1991
van de heer G. MOMMERENCY

Grens van Vlaanderen met Frans-Vlaanderen — Noodzaak grenswisselkantoor

Sinds juli 1990 kan het Nederlandse publiek toeristische informatie inwinnen bij het grenswisselkantoor Hazeldonk — aan de grens — op de autoweg Breda-Antwerpen.

Vermits men de autoweg van Jabbeke naar Calais wil doortrekken is een dergelijk kantoor daar eveneens opdoortuun.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen. Werd er zo een kantoor voorzien aan de grens van Vlaanderen met Frans-Vlaanderen ? Zo ja, waar ? Zo neen, kan dit alsnog worden gepland volgens het op 27 september 1990 ondertekende samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Nord-Pas-de-Calais ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan J. Sauvens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

De vraag behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Openbare Werken.

Het Vlaams Commissariaat-Generaal is bereid voor toeristische informatie samen te werken met bedrijven die aan belangrijke grensovergangen wisselkantoren exploiteren.

Vraag nr. 72
van 13 februari 1991
van de heer F. VERMEIREN

BRT — Uitzendingen gericht op buitenland

Het blijkt dat de Belgische Radio en Televisie Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (BRT) contact zou hebben met de internationale dienst van de British Broadcasting Corporation (BBC) teneinde de mogelijkheid te onderzoeken in Brussel geproduceerde radio-uitzendingen bestemd voor het buitenland (Noord- en Zuid-Amerika, Azië, Afrika, en Australië) via Britse antennes in de ether te zenden. Identieke besprekingen zijn trouwens lopende tussen de Radio Télévision Belge de la Communauté Culturelle Française (RTBF) en verantwoordelijken van de Franse Regering om de antennes van Radio France International ter beschikking te stellen voor uitzendingen geproduceerd in de Franse Gemeenschap.

In dit verband vernam ik graag van de geachte Minister het volgende.

1. In welke talen worden er momenteel nog uitzendingen verzorgd door de BRT speciaal gericht op het buitenland ?

2. Over hoeveel zendmasten beschikt de BRT om deze uitzendingen uit te zenden ?
3. Hoeveel uren per dag en in welke talen wordt er door deze kortegolfzenders uitgezonden en naar welke werelddelen ?
4. Is het juist dat de BRT contacten heeft gelegd met de BBC om gebruik te kunnen maken van de zenders van de International Service ? Hoever staan die onderhandelingen reeds ? Wordt overwogen de voorbereiding van de programma's voor het buitenland bestemd naar Londen over te brengen ?
5. Over welk budget beschikken de internationale diensten van de BRT en hoeveel personen zijn er tewerkgesteld (inbegrepen de technici van de kortegolfzenders) ?
6. Welke contacten worden er nog onderhouden met de RTBF op het gebied van de naar het buitenland gerichte kortegolfuitzendingen ?
7. Welke contacten worden er onderhouden met de Deutsche Welle in Keulen ? Werd de mogelijkheid niet overwogen om via de Duitse kortegolfzenders Vlaamse (Belgische) programma's uit te zenden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid de hiernavolgende gegevens, verstrekt door de BRT, mededelen.

- “1. De Wereldomroep verzorgt uitzendingen in het Nederlands, Engels, Frans, Duits en Spaans, gericht op het buitenland, maar ook in België te beluisteren via 1 middengolfzender.
2. Technische infrastructuur
  - a) Zenders
    - 1 KG zender : 250 Kw., bouwjaar 1974
    - 1 KG zender : 100 Kw., bouwjaar 1984
    - 1 KG zender : 100 Kw., bouwjaar 1952
    - 1 Middengolfzender : 600 Kw., bouwjaar 1980 (is alleen na zonsopgang te ontvangen buiten België)
  - b) Antennes
    - 3 gordijnantennes, bouwjaar 1976 en 1980
    - 5 ruitantennes, bouwjaar 1952 (waarvan 4 gemeenschappelijk met de RTBF)
    - 1 middengolfantenne, bouwjaar 1980
3. De Wereldomroep zendt 20 uren per dag uit (van 06.00 tot 02.00 Belgische tijd).
  - Nederlands : 11,5 uur.
  - Richtingen : Europa — Afrika — N.-Amerika — Z.-Amerika — Australië — Zuid-Oost Azië
  - Engels : 3 uur.
  - Richtingen : idem als Nederlands
  - Frans : 3 uur.
  - Richtingen : idem, behalve Australië
  - Duits : 1 uur.
  - Richtingen : Europa — Afrika

Spaans : 1,5 uur.

Richtingen : Europa — Zuid-Amerika — Noord-Amerika — Afrika

4. Contacten met BBC : geen.
5. Programmabudget (inclusief bezoldigingen kader- en niet-kaderpersoneel, sociale lasten, kantooruitgaven en publikaties)
  - 1990 : 67.534.000
  - 1991 : 63.916.000

Personeel Directie Wereldomroep (programma- en administratief personeel) op 1 januari 1991 :
Kader : 25
Jaarcontract cultureel medewerker : 13
Contractueel op prestatie : 7
Totaal : 45
BRT-technici zendcentrum Waver : 16
6. Programmatorisch zijn er geen contacten met Radio 4 van de RTBF. Wel wordt overleg gepleegd in verband met de te gebruiken KG-frequenties. Het zendcentrum van beide instituten is gevestigd in dezelfde gebouwen te Waver.
7. Op 9 oktober 1990 schreef de Administrateur-Generaal een brief naar de Deutsche Welle, met het verzoek na te gaan of de BRT eventueel gebruik zou kunnen maken, van hun zenderpark in Kigali. Tot nog toe werd hierop niet geantwoord.”

Vraag nr. 75 van 21 februari 1991 van de heer J. DE ROO

Vlaamse Sportfederatie — Subsidiëring en decretale erkenning

Op 19 juni 1989 werd de Vlaamse Sportfederatie als vereniging zonder winstoogmerk opgericht. De pluralistisch samengestelde Vlaamse Sportfederatie is de enige interfederale vereniging van de Vlaamse Sportbonden. Naar aanleiding van hun vraag tot subsidiëring vanwege de Vlaamse Gemeenschap werd in de loop van 1990 een werkgroep opgericht.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke de resultaten zijn van de besprekingen binnen de werkgroep en meer in het bijzonder welke mogelijkheid er bestaat voor een decretale erkenning van deze koepelorganisatie naar analogie met de culturele koepels.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In de Commissie Algemene Zaken van de Vlaamse Hoge Raad werd een werkgroep Subsidiëringskredieten opgericht. Deze is ongeveer één jaar actief. Deze werkgroep heeft een voorontwerp van decreet klaarliggen betreffende erkenning en subsidiëring van koepelorganisaties.

Dit voorontwerp van decreet dient echter nog te worden geadviseerd door de Vlaamse Hoge Raad voor de Sport.

Vraag nr. 76
van 22 februari 1991
van de heer A. DE BEUL

Nederlandse omroepen — Verbod aanspreking Vlaamse

In *Kultuurleven* van december 1989 stelt een bekend Nederlands auteur dat aan de Nederlandse omroepen van hogerhand verbod werd opgelegd de luisteraars en kijkers in Vlaanderen nog als Vlaamse aan te spreken. Het moet voortaan Belgische zijn.

Ik zou graag van de geachte Gemeenschapsminister vernemen of de informatie klopt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geacht lid het volgende mededelen.

- 1 Er wordt verwezen naar het artikel Samenwerking, geschuif in de marge verschenen in *Kultuurleven*, 56ste jaargang, nummer 8, december 1989. Het artikel van Sooi Daems handelt over de samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland en noteert een samspraak tussen de Noordbrabander Leo Van Egeraat, publicist over Vlaanderen en het Vlaams nationalisme, en de Westvlaming Wilfried Vandaele, die algemeen secretaris is van de Stichting Algemeen Nederlands Congres en ook lid van de Vaste Commissie ter uitvoering van het Belgisch Nederlands Cultureel akkoord (sic). Tijdens de samspraak stelt Leo Van Egeraat : "Ook tv-coprodukties bewijzen geen Heelnederlands gevoelen. De Nederlandse t.v. zal zomin als de B.R.T. iets uitzenden wat tegen België is gericht en bv. het gemeentebestuur van Overijse even bekritisieren als de B.R.T. doet. Van hogerhand werd verboden om "kijkers in Vlaanderen" te begroeten : dat moest worden "kijkers in België". De Belgische staat mag niet op de tenen worden getrapt. Alsof België het probleem moet zijn voor wie Heelnederlands denkt !"
2. Het bedoelde artikel werd via mijn bevoegde administratie voorgelegd aan de Nederlandse Omroep-programma Stichting die in zijn antwoord — uitgaande van het Hoofd Directie Omroepzaken — mededeelt : "De Directie Televisie Programma's van de NOS heeft mij meegedeeld dat er van het bedoelde verbod — al dan niet "van hogerhand" — bij de NOS geen sprake is. Navraag bij andere Nederlandse tv-omroepen heeft geleerd dat dit ook geldt voor deze omroepen."
3. Ik neem aan dat deze zaak hiermee gesloten is. Ik heb trouwens zelf reeds vastgesteld dat in TV-programma's vanuit Nederland de kijkers in Vlaanderen worden begroet.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
 AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 13
van 19 februari 1991
van de heer R. VAN STEENKISTE

Gecolloqueerde en gesekwestreerde personen — Stand van zaken

Graag vernam ik het volgende van de geachte Gemeenschapsminister (totaal cijfers).

1. Hoeveel personen werden er in de laatste vijf jaar gecolloqueerd ?
2. Hoeveel personen werden er de laatste vijf jaar ten huize gesekwestreerd ?

Antwoord

1. Hoeveel personen werden er in de laatste vijf jaar in Vlaanderen gecolloqueerd ?

	Aantal eerste opnames	Aantal gecolloqueerden op de laatste dag van het jaar
1986	490	2.310
1987	493	2.251
1988	504	1.977
1989	451	1.475
1990	426	807
	2.364	

Noot : uit de enquête, die in 1985 en nogmaals in 1989 werd verricht door de dienst Geestelijke Gezondheid van de Administratie Gezondheidsvoorzieningen, blijken voor Vlaanderen volgende gegevens :

Totaal aantal gecolloqueerden op 31/03/1985 : 2.781
 Totaal aantal gecolloqueerden op 25/05/1989 : 1.620

2. Hoeveel personen werden er de laatste vijf jaar ten huize gesekwestreerd ?
  1. Ten huize gesekwestreerden die een volledige of gedeeltelijke tegemoetkoming ontvangen vanuit het Speciaal Onderstandsfonds :
    - 31/12/1986 : 77
    - 31/12/1987 : 54
    - 31/12/1988 : 35
    - 31/12/1989 : 25
    - 31/12/1990 : 21

2. Nieuwe aanvragen voor tegemoetkoming als ten huize gesekwestreerde

1986 : 2 (beiden volledige tegemoetkoming)
 1987 : 3 (waaronder 1 volledige toekenning en 2 weigeringen)
 1988 : 0
 1989 : 4 (allen weigeringen)
 1990 : 3 (waaronder 1 volledige toekenning en 2 weigeringen).

Het aantal ten huize gesekwestreerden voor heel Vlaanderen is als dusdanig niet bekend aan de diensten van mijn administratie, gezien een en ander behoort tot de bevoegdheid van het Ministerie van Justitie.

Vraag nr. 18
van 6 maart 1991
van de heer L. HANCKE

VZW Klina — Bouw nieuw ziekenhuis in overbezette regio Antwerpen

De plannen van de VZW Klina (fusie Sint-Lucas te Ekeren, Sint-Jozef te Kapellen en Vesalius te Brasschaat) om een nieuw ziekenhuis te bouwen op de campus van Sint-Lucas te Ekeren, staan haaks op de inspanningen die andere inrichtende machten van de regio Antwerpen deden om hun beddenbestand te verminderen volgens de criteria van Minister Dehaene. Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) Antwerpen leverde 4 jaar geleden via een Masterplan 340 bedden in. De privé-ziekenhuizen (regio Antwerpen) leverden in dezelfde periode 235 acute bedden in.

Het ziekenhuis Sint-Lucas te Ekeren maakt deel uit van de regio Antwerpen. Daardoor heeft de fusie met de ziekenhuizen Vesalius en Sint-Jozef tot gevolg dat de acute bedden verschuiven van een nu reeds overbezette regio Voorkampen naar een overbezette regio Antwerpen.

In het licht van voorgaande gegevens zou ik graag aan de geachte Minister willen vragen in hoeverre het mogelijk is om een tweede ziekenhuis te bouwen in de reeds overbezette regio Antwerpen en nabij het Algemeen Ziekenhuis Jan Palfijn, dit terwijl de regio Voorkampen aankijkt tegen een tekort aan acute bedden ?

Antwoord

Ik wil het geachte lid verwijzen naar het antwoord dat ik formuleerde op een vraag van de heer Suykerbuyk, eveneens lid van de Vlaamse Raad van 18 oktober 1990.

Toch kan ik het geachte lid signaleren dat alle betrokkenen de mening zijn toegedaan dat de vestiging moet gebeuren in de driehoek Kapellen-Brasschaat-Ekeren, onder andere door het feit dat na onderzoek bleek dat de patiënten afkomstig zijn uit deze regio.

Uit tal van onderzoeken vloeide voort dat de vestiging van het nieuwe fusieziekenhuis op het domein te Ekeren het meest economisch werd bevonden. Daarenboven waren er geen andere gronden beschikbaar.

Verder zoeken alle betrokken partijen een oplossing voor een aantal concrete opmerkingen ondermeer wat betreft de bereikbaarheid.

Ik wil eveneens vermelden dat bij het verlenen van het principieel akkoord voor de fusie van deze 3 ziekenhuizen namelijk St.-Jozef te Kapellen, St.-Lucas te Ekeren en Vesalius te Brasschaat een afbouw van 147 bedden gebeurde namelijk van 587 naar 440.

Ten slotte dient nogmaals te worden gesteld dat geen enkele Minister een bepaalde vestigingsplaats kan opleggen. De inrichtende machten hebben in feite nog steeds het zelfstandige beslissingsrecht in de mate deze lokatie verzoenbaar is met normen bepaald in de wetgeving op de ziekenhuizen.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 72
van 19 december 1990
van de heer P. BREYNE

Kinderopvang in scholen — Organisatie

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen onder welke voorwaarden de door de Vlaamse Gemeenschap voor onderwijs ter beschikking gestelde middelen van hun normale bestemming kunnen worden afgewend om initiatieven van voorschoolse kinderopvang te ondersteunen door het ter beschikking stellen van schoollokalen of/en door andere vormen van financiële ondersteuning, en dit respectievelijk :

- a. in het gemeenschapsonderwijs ;
- b. in het gesubsidieerd onderwijs.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

- a. In het gemeenschapsonderwijs wordt de voorschoolse kinderopvang ingericht door een vereniging zonder winstoogmerk (oudervereniging, vriendenkring, oud-leerlingenbond) die de financiële lasten draagt. Dit overeenkomstig de omzendbrief van 5 februari 1981 — kenmerk 32.5/305/AM, betreffende de organisatie van de opvangdienst voor en na de lessen in de basisscholen van de gemeenschap.

In het gemeenschapsonderwijs is er geen afwendings van de middelen indien ze worden gebruikt voor de werking van de school.

- b. Ook in het gesubsidieerd onderwijs is er geen afwendings van de toelagen indien deze worden gebruikt voor de werking van de school, met inbegrip van de voorschoolse kinderopvang.

Vraag nr. 88
van 16 januari 1991
van de heer M. OLIVIER

Maaltijdcheques — Kostprijzen

De beslissing van de Vlaamse Executieve om de jaarpremie aan de Vlaamse ambtenaren uit te betalen in

de vorm van maaltijdcheques heeft zowel bij de ambtenaren als bij bepaalde winkeliers heel wat wreevel doen ontstaan.

Graag zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Aan welke instellingen, die rechtstreeks of onrechtstreeks onder zijn bevoegdheid vallen werden dergelijke cheques uitbetaald ?
2. Hoeveel ambtenaren hebben deze cheques ontvangen ?
3. Hoeveel werd globaal aan de ambtenaren uitbetaald ?
4. Bij welke firma's werden de cheques besteld ?
5. Hoeveel ambtenaren waren betrokken bij de voorbereiding en uitvoering van deze operatie en gedurende hoeveel tijd ?
6. Hoeveel honorarium werd betaald aan het bedrijf dat de organisatie van de verdeling en uitbetaling deed in procent en globaal en dit zowel exclusief en inclusief BTW ?
7. Werden diverse bedrijven geraadpleegd ? Zo ja, welke ?
8. Zal de geachte Minister deze operatie evalueren bij de ambtenaren die de cheques hebben ontvangen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een antwoord op zijn vraag, namens de Vlaamse Executieve, zal worden verstrekt door de heer L. Van Den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 111 van 30 januari 1991 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gemeenschapsschool Herne- Kokejane — Gratis leerlingenvervoer voor Franstaligen

Hoeveel leerlingen uit Edingen — hoofdzakelijk Franstaligen — genieten van gratis busvervoer naar de basisschool van het gemeenschapsonderwijs in Herne-Kokejane ?

Is het aanvaardbaar dat Franstaligen op kosten van de Vlaamse Gemeenschap gratis leerlingenvervoer krijgen ?

Wat is het standpunt van de geachte Minister ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat, overeenkomstig de ministeriële omzendbrief nummer 21/66 van 21 oktober 1966 betreffende de : Terugbetaling van de vervoerkosten — Invloed van de taal-

wetgeving op het koninklijk besluit van 23 februari 1960 en de daaropvolgende onderrichtingen — de bepalingen van het koninklijk besluit van 23 februari 1960 mogen worden toegepast ten gunste van de leerlingen van de lagere of kleuterklassen, die wonen in de gemeenten welke met een speciale regeling begiftigd worden krachtens artikel 3 van de wet van 30 juli 1963 of van artikel 7 van de wet van 2 augustus 1963, indien het gezinshoofd in een van deze gemeenten verblijft.

Momenteel genieten 12 leerlingen uit Edingen van gratis busvervoer naar de basisschool van het gemeenschapsonderwijs in Herne-Kokejane.

Vraag nr. 115 van 6 februari 1991 van de heer A. LARIDON

Normaalleergangen voor buitengewoon onderwijs — Valorisatie

Zal de geachte Minister — in het kader van de herwaardering van het lerarenambt binnen afzienbare tijd maatregelen treffen teneinde het getuigschrift, uitgereikt door de normaalleergangen voor buitengewoon onderwijs, te valoriseren en dit eventueel in de vorm van :

- a. een hogere weddeschaal ;
- b. een anciënniteitsbonificatie ;
- c. een forfaitair diplomatoeslag ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de gelijkaardige vraag nummer 87, gesteld op 15 januari 1991 door de heer I. Egelmeyers, lid van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 116 van 8 februari 1991 van mevrouw A.-M. NEYTS-UYTTEBROECK

Technische opleidingen — Toegankelijkheid voor meisjes

De huidige evoluties op de arbeidsmarkt tonen aan dat steeds meer vrouwen voor technische functies dienen te worden opgeleid. Tot nog toe werd aan deze problematiek enkel tegemoet gekomen via campagnes om meisjes aan te zetten technische richtingen te volgen. Hoewel aan het belang van deze campagne niet kan worden getwijfeld, stelt zich toch de vraag of deze campagnes structurele veranderingen teweegbrengen.

Er kan namelijk worden gedacht aan het opzetten van technische richtingen in scholen waar overwegend meisjes zijn ingeschreven. Meisjes die interesse hebben voor een technische opleiding, zijn bijna verplicht zich te laten inschrijven in een instelling met nagenoeg alleen jongensstudenten. Voor vele meisjes betekent dit een te hoge drempel waardoor zij afzien van hun keuze.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke ter zake zijn standpunten zijn en of er reeds initiatieven zijn genomen.

Antwoord

Het is inderdaad juist dat meisjes die opteren voor nijverheidsgerichte technische studies hiervoor meestal aangewezen zijn op onderwijsinstellingen of afdelingen die hoofdzakelijk door jongens worden bevolkt en hierdoor worden geconfronteerd met een zekere drempelvrees bij het maken van hun keuze.

Ik moet er het geachte lid evenwel op wijzen dat de effectieve oprichting van nieuwe studierichtingen in de onderwijsinstellingen niet tot mijn bevoegdheid behoort. Ter zake zijn inderdaad de respectieve inrichtende machten de initiatiefnemers bij uitstek.

Het is echter niet zozeer de bedoeling nieuwe studierichtingen op te richten want er is reeds een **gediversifieerd** aanbod, het komt er echter op aan de structurele en psychologische drempels (vooral voor meisjes) te nivelleren.

Overigens moet gesteld dat deze drempels ook aanwezig zijn in het bedrijfsleven. Zowel aan de bedrijfscultuur als aan de arbeidsreglementering moet nog degelijk worden gesleuteld.

Concreet in onderwijs :

- a. De traditionele meisjesrichtingen dienen beter afgestemd op de huidige situatie van het arbeidsveld. De inhouden (lessen tabellen en leerinhouden) zoals die nu in zwakke arbeidsmarkt gerichte opleidingen worden aangeboden, zullen worden geanalyseerd en aangepast.
- b. Er zijn voorstellen tot omvorming van bestaande richtingen zodat het studieaanbod nauwer aansluit op de arbeidsmarkt, zie de aan gang zijnde studie van prof. R. Vandenberghe van het Centrum voor Onderwijsbeleid en -Vernieuwing (KUL) in samenwerking met het Kabinet voor Leefmilieu en Emancipatie.
- c. Een lopend project is ook het apart opleiden (in het 2de jaar van de 1ste graad en in de 2de graad) van meisjes in nijverheidstechnische richtingen (mechanica-elektriciteit). Het project loopt in een 4-tal scholen in de Kempen (eveneens in samenwerking met het Kabinet voor Leefmilieu en Emancipatie).

Er zijn echter onrechtstreeks wel initiatieven genomen om leerkrachten ertoe aan te zetten rol doorbrekend les te geven. Op mijn vraag heeft de Onderwijscommissie voor het Waarborgen van een Gelijkwaardige Rol van Mannen en Vrouwen in de Samenleving een campagne op touw gezet om dit rol doorbrekend lesgeven te stimuleren en te sensibiliseren. Het Kabinet voor Leefmilieu en Emancipatie laat zich evenmin onbetuigd om gelijkwaardigheid tussen beide sexen te realiseren.

Vraag nr. 117
van 11 februari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gentse Faculteit van de Diergeneeskunde — Campus te Merelbeke

De problematiek rond de Faculteit van de Diergeneeskunde van de Rijksuniversiteit van Gent (RUG) is de geachte Minister sinds geruime tijd bekend.

Sinds 1974 staat een half afgewerkte nieuwe campus klaar in Merelbeke. De faculteit is echter nog altijd gehuisvest in totaal verouderde gebouwen aan het Casinoplein. Er zijn eveneens klachten over de lamentabele, onhygiënische en niet-academische toestanden waarin personeel en studenten dienen te opereren.

Nabij de E 40-afrit van Merelbeke staat een nieuw gebouw met vier verdiepingen voor de veeartsenijsschool van de Gentse Rijksuniversiteit al meer dan 12 jaar leeg. In principe kunnen de laboratoria zonder bijhorende kliniek van de faculteit er hun intrek nemen.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. hoe het komt dat de laboratoria zonder bijhorende kliniek nog niet gehuisvest zijn in het nieuwe gebouw ;
2. waarvoor het krediet van 108 miljoen moet worden aangewend ;
3. of het krediet zal worden gebruikt voor de stallen ;
4. wat het vijfjarenplan van de Minister omvat ;
5. welke maatregelen er zullen worden getroffen om het leegstaande en verloederde gebouw terug in orde te brengen ;
6. of er reeds een plan bestaat inzake openbaar vervoer om het afgelegen gebouw in Merelbeke te bereiken ;
7. of de RUG dit gebouw zal moeten huren van de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

Het is niet zo dat sinds 1974 in Merelbeke een half afgewerkte nieuwe campus klaar staat. De **infrastructuurwerken** werden begin 1975 gestart : de gebouwen sinds 1975, de ruwbouw voor de proefdierenheden werd pas gestart in 1977, terwijl de laatste aannemer uit het gebouw is verdwenen in 1987.

1. De laboratoria konden niet worden gehuisvest in het nieuwe gebouw, vermits de **uitbatingvergunning** voor het in oprichting zijnde gebouw, op negatief advies van de gemeente Merelbeke, werd geweigerd. De bouw van een waterzuiveringsinstallatie werd als essentiële voorwaarde gesteld. De plannen hiervoor werden opgemaakt, maar de uitvoering kon niet doorgaan door de absolute stop op universitaire investeringskredieten in 1984, 1985 en 1986. De bouw van het zuiveringsstation werd voorzien op het investeringsprogramma 1987 (goedgekeurd eind 1987) gestart in 1988, en voltooid midden 1990.
2. en 3. Het krediet van 108 miljoen maakt deel uit van de 324 miljoen gesplitste vastleggingskredieten voorzien in de begroting 1990 van de Vlaamse Gemeenschap (met jaarlijkse **ordonnanceringskredieten** van 108 miljoen in 1990, 1991 en 1992). Op dit krediet werd in de loop van 1990 voor 6.328.425 frank vastgelegd voor erelonen, studie kosten, grondonderzoek en opmetingen. In de begroting 1991 van de Vlaamse Gemeenschap werden geen

kredieten meer voorzien zodat ze bijgevolg niet kunnen worden aangewend voor de bouw van de stallen.

4. Voor de Faculteit van Diergeneeskunde bestaat geen vijfjarenplan.
5. Het gebouw staat inderdaad leeg, maar is geenszins verloederd. De algemene schoonmaakbeurt die normaal bij de ingebruikneming van een gebouw plaats vindt, werd weliswaar nog niet uitgevoerd.

Het gebouw dat oorspronkelijk voorzien was voor drie diensten zal omgeschakeld worden tot huisvesting van zeven niet-klinische diensten. De kostprijs hiervoor wordt geraamd op 80 à 100 miljoen maar vormt terzelfdertijd een besparing van een gebouw, analoog aan het bestaande. De Dienst Gebouwen, Beheer en Onderhoud van de Rijksuniversiteit Gent (RUG) coördineert de desiderata van de zeven diensten en maakt de nodige plannen op. De werken zijn nog niet gestart, doch de huidige vooruitzichten laten een ingebruikneming van het gebouw voorzien tegen eind 1993.

6. Noch De Lijn (vroeger NMVB), noch de Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Gent (MIVG) werden tot op heden door de RUG gecontacteerd in verband met deze aangelegenheid.
7. Het ontwerp van bijzonder decreet betreffende de Universiteit Gent en het Universitair Centrum Antwerpen bepaalt dat het complex na voltooiing ter beschikking zal worden gesteld van de Universiteit Gent, waarbij de modaliteiten hiervan zullen worden vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve.

Hierbij wens ik echter op te merken dat in de huidige situatie de meeste universitaire gebouwen eveneens eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap, waarvoor de universiteit, als instelling van de Vlaamse Gemeenschap, uiteraard geen huur betaalt.

Vraag nr. 120
van 13 februari 1991
van de heer A. LARIDON

Inspectieleden — Pensioenstelsel

Artikel 21, paragraaf 2 van het decreet betreffende het onderwijs van 5 juli 1989, bepaalt de modaliteiten bij overgang van de vastbenoemde leden van de inspectiediensten voor onderwijs naar de onderwijsinspectie of bij tewerkstelling in ambten met gelijkwaardige taken. Bij die overgang behouden ze wedde-, dienst- en ambtsanciënniteit. Volgens het bestaande pensioenstelsel kunnen de leden van de gemeenschapsinspectie van de kantonale inspectie, op voorwaarde dat ze in dienst waren op 31 december 1960 en 30 dienstjaren tellen, een pensioenaanvraag indienen op 55-jarige leeftijd. Bij de hervorming van de inspectie komen de termen gemeenschapsinspectie en kantonale inspectie niet meer voor, ze worden vervangen door onderwijsinspectie (decreet van 5 juli 1989).

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of het thans bestaande pensioenstelsel voor de inspectieleden bij de voorziene hervorming blijft behouden ;
2. of de bestaande pensioenregeling bij decreet in die zin zal worden gewijzigd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de pensioenwetgeving niet behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap.

De pensioenstelsels worden beheerd door het Nationale Ministerie van Financiën-Administratie der Pensioenen.

Vraag nr. 121
van 14 februari 1991
van de heer P. BREYNE

Opleiding verpleegkunde A2 — Studietoelagen

Beursstudenten die een opleiding verpleegkunde A2 volgen voelen zich op het gebied van de toekenning van een studietoelage op diverse wijzen gediscrimineerd tegenover die studenten die een opleiding A1 verpleegkunde volgen. Hoewel beide opleidingen feitelijk evenveel kosten, gelet op de spreiding van de opleidingsinstituten en de aard van de opleiding, hebben zij niettemin enkel recht op een studietoelage van het secundair onderwijs. Voor het verwerven van een eventuele studietoelage voor het hoger onderwijs voor een broer of zuster worden zij derhalve ook beschouwd als scholier in het middelbaar onderwijs. Het betreft echter studenten die ouder zijn dan 18 jaar en een vorm van voortgezet onderwijs volgen. Studenten die een andere hogere opleiding volgen en zich, na mislukking, heroriënteren naar de A1 verpleegkunde hebben na één jaar onderbreking opnieuw recht op een studietoelage. Wie in dezelfde situatie overschakelt naar de A2 verpleegkunde heeft helemaal geen recht meer op een studietoelage.

Houdt volgens de geachte Minister deze toestand inderdaad geen feitelijke discriminatie in, gezien de reële meerkost van de studies door ofwel het niet gerechtigd zijn op een studietoelage ofwel het ontvangen van een veel lagere toelage tegenover iemand in een vergelijkbare studiesituatie ?

Kan deze studierichting, wellicht samen met andere, niet als hoger beroepsonderwijs worden gecatalogeerd met als gevolg een gelijkshakeling wat studietoelagen betreft voor alle andere vormen van hoger onderwijs ?

Antwoord

- . Het aanvullend secundair beroepsonderwijs voor verpleegkunde behoort samen met de specialisatiejaren (7e en 8e) die aansluiten op een volledige cyclus secundair onderwijs, tot het niveau secundair onderwijs. Op het vlak van studietoelagen betekent dit dat er aan leerlingen die deze studies volgen, studietoelagen op het niveau secundair onderwijs kunnen worden toegekend, ook al is de leeftijd van

deze leerlingen hoger dan 18 jaar. Voor de bepaling van het bedrag van de studietoelage is evenwel het niveau van de studies bepalend en niet de leeftijd van de leerlingen.

Evenmin wordt rekening gehouden met de kostprijs van specifieke studies, doch uitsluitend met de gemiddelde kostprijs. Uiteraard zal dat in een aantal gevallen nadelig zijn, in andere gevallen voordelig. Rekening houden met de reële kostprijs van de studies zou tot onoverkomelijke problemen leiden (bepaling van de kostprijs, verschil in kostprijs per school, per net, verwerking van de gegevens. . .).

Met de specifieke situatie van het aanvullend secundair beroepsonderwijs waarnaar het geachte lid verwijst, is echter in belangrijke mate rekening gehouden : de toelagen liggen er 2 à 3 maal zo hoog als in het overige secundair onderwijs en variëren momenteel van 11.700 tot 56.500 frank. In het hoger onderwijs variëren zij van 5.000 tot 82.500 frank, wanneer het kamerstudenten betreft, en van 5.000 tot 55.000 of 60.300 frank voor de anderen. Het verschil van de toelagen dient dus sterk te worden gerelativeerd.

Een andere rangschikking van de bedoelde studies kan uitsluitend gebeuren in functie van de inhoud van de opleiding, de toelatingsvoorwaarden en dergelijke en niet in functie van de studietoelagen.

- 2 Het principe geldt dat zodra een student(e) hoger onderwijs heeft gevolgd en hij/zij door bepaalde omstandigheden opnieuw studies van secundair niveau volgt, hij/zij voor het verdere verloop van de secundaire cyclus niet meer studietoelagegerechtigd is, dit wegens niveauperlaging. Artikel 3 van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en studieleningen stipuleert immers dat, behoudens in de door de Koning bepaalde gevallen, geen studietoelage mag worden toegekend aan een niet meer leerplichtige leerling of student die onderwijs volgt van een niveau dat gelijk is aan of lager is dan het niveau van het onderwijs dat hij reeds, al dan niet met toekenning van een studietoelage of -lening gevolgd heeft.

Het koninklijk besluit van 5 december 1973 formuleert de gevallen waarin mag worden afgeweken van artikel 3 van de wet van 19 juli 1971. Zo bepaalt de tweede alinea van artikel 1 van dit besluit dat de kandidaten die, na studies te hebben gevolgd in het paramedisch hoger onderwijs van het korte type, deze studies hebben stopgezet of onderbroken om aanvullend secundair beroepsonderwijs voor verpleegassistenten te volgen, eveneens een studietoelage voor secundair onderwijs kunnen genieten, zelfs nog voor het school- of academiejaar waarin deze overgang gebeurt. Dit is de enige door de wet voorziene mogelijkheid waarbij door niveauperlaging, namelijk van hoger onderwijs naar secundair onderwijs, een student studietoelagegerechtigd is. Precies deze regeling is gunstig voor de door het geachte lid beoogde doelgroep.

Vraag nr. 124
van 20 februari 1991
van de heer H. DE LOOR

Gemeenschapsonderwijs te Zottegem — Aanbesteding nieuwbouw

In antwoord op mijn vraag nummer 55 van 16 januari 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad 1989-1990, Nr. 10 van 19 maart 1990, bladzijde 493) deelde de geachte Minister mij mee dat inzake de destijds vooropgestelde aanbesteding van de nieuwbouw voor de Rijksmiddelbare School (RMS) en de Rijksbasis-school (RBS) te Zottegem, de Algemene Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) op 13 november 1989, beslist heeft de uitbreiding van het kleuterblok met een vierde klas wegens budgettaire redenen op te nemen in de planning 1990.

Omwille van de beperkte financiële middelen van de ARGO werd voornoemde beslissing in 1990 niet uitgevoerd.

Gezien de nood aan lokalen van de kleuterafdeling en de negatieve invloed ervan op pedagogisch-didactisch vlak, had ik van de geachte Minister graag het volgende vernomen.

1. Wordt de aanvang van de werken binnenkort in het vooruitzicht gesteld ?
2. Wanneer wordt in positief geval de aanbesteding van de werken verwacht ?
3. Welke uitvoeringstermijn wordt vooropgesteld om een vlugge realisatie mogelijk te maken ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid de beslissing van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) in dit verband mee.

1. In de beleidsvisie van de ARGO (gebouwen 1991) wordt de uitvoering van de bouw van een 4de kleuterklas bij het bestaande kleuterblok van de BSGO Bevegem, Welzijnstraat te Zottegem voorzien op de door de Centrale Raad goedgekeurde planning van het jaar 1993.
2. De aanbesteding zou in principe begin 1993 kunnen worden gehouden.
3. Als uitvoeringstermijn wordt 90 werkdagen in het vooruitzicht gesteld.

De ARGO signaleert mij dat voornoemde kleuterafdeling op 1 oktober 1990, 63 leerlingen of 3 klassen telde. De bouw van een 4de fröbelklas is dus volgens de ARGO momenteel niet strikt noodzakelijk.

Vraag nr. 133
van 28 februari 1991
van de heer P. BREYNE

Arrondissement Ieper — Participatiegraad hoger onderwijs

In het arrondissement Ieper bestaat er momenteel geen

enkele instelling voor voltijds hoger onderwijs.

Om het verband te kennen tussen dit feit en de participatiegraad van de jongeren in het hoger onderwijs, had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister deze participatiegraad gekend respectievelijk in het universitair onderwijs, het hoger onderwijs van het lange type (HOLT) en het hoger onderwijs van het korte type (HOKT) :

- a. in het arrondissement Ieper ;
- b. in West-Vlaanderen ;
- c. in de Vlaamse Gemeenschap.

Antwoord

Participatiegraad hoger onderwijs — Academiejahr 1989-1990 :

- a. in het arrondissement Ieper :
  1. universitair onderwijs : 283 studenten, waarvan 150 mannen en 133 vrouwen ;
  2. HOLT nihil ;
  3. HOKT nihil ;
- b. in de provincie West-Vlaanderen :
  1. universitair onderwijs : 9.016 studenten, waarvan 5.212 mannen en 3.804 vrouwen ;
  2. HOLT : 1.496 studenten, waarvan 1.252 mannen en 244 vrouwen ;
  3. HOKT : 8.018 studenten, waarvan 3.480 mannen en 4.538 vrouwen ;
- c. in de Vlaamse Gemeenschap :
  1. universitair onderwijs : 50.624 studenten, waarvan 27.741 mannen en 22.883 vrouwen ;
  2. HOLT : 25.113 studenten, waarvan 16.720 mannen en 8.393 vrouwen ;
  3. HOKT : 55.776 studenten, waarvan 22.175 mannen en 33.601 vrouwen.

Voor het universitair onderwijs betreft het werkelijk studenten die woonachtig zijn in het desbetreffende gebiedsdeel (het arrondissement Ieper, de provincie West-Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap).

De cijfers vermeld bij het hoger onderwijs buiten de Universiteit (korte en lange type) moet men in feite interpreteren als het aantal studenten dat les volgt in de inrichtingen die zich in de onderscheiden gebiedsdelen bevinden. Gezien de soms aanzienlijke migraties die in dit onderwijsniveau plaatsvinden betekent dit geenszins dat al deze studenten ook in dezelfde gebiedsdelen woonachtig zijn.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

**Vraag nr. 244 (zitting 1989-1990)
van 4 september 1990
van de heer M. SCHOETERS**

Tweede containerterminal aan de Schelde — Planning

Uit het antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 109 van 13 februari 1990 moet ik afleiden dat ondanks de formele toezegging van de geachte Minister om de voorstudie af te ronden tegen eind 1990, de verkeerssimulatie pas zal voltooid zijn rond 31 maart 1991.

De weinige ernst waarmee met dit dossier wordt omgesprongen, strekt tot nadenken.

Derhalve ben ik zo vrij de Minister onderstaande vragen te stellen.

1. Welke studies zijn nu in uitvoering ?
2. Wanneer zijn deze studies begonnen ?
3. Wanneer zullen zij voltooid zijn ?
4. Wat zijn de voorlopige resultaten ?
5. Wanneer gebeurt de kosten-batenanalyse ? Wie zal deze bekostigen ?
6. Voor welk jaar wordt het werk geprogrammeerd ?
7. Welke maatregelen voorziet de Minister om de achterstand op de door hem formeel toegezegde timing, in te halen ?

Antwoord

Door de Administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen en de Technische Dienst van het Havenbedrijf van Antwerpen werd een actieprogramma opgesteld voor het uitvoeren van alle vereiste studies met het oog op de eventuele bouw van een containerkade ten noorden van de Zandvlietsluis.

Hierna geef ik een antwoord op de concrete vragen van het geachte lid.

De vragen nummers 1, 2, 3, 4 worden globaal beantwoord. Volgende studies zijn gepland of in uitvoering :

- De voorstudie op basis van de beschikbare gegevens is voltooid.
- De opmetingen te water en te land, noodzakelijk voor het opmaken van het bestek zijn grotendeels voltooid.
- Een verkeerssimulatiestudie werd toevertrouwd aan de RUC A (Afdeling Toegepaste Economische

Wetenschappen). De studie werd aangevat op 1 december 1989 en duurt normaal 15 maanden. De resultaten zullen binnenkort bekend worden.

- Een hydraulische en sedimentologische studie wordt gepland, die circa 20 maanden zal duren. Binnenkort zal ik hieromtrent voorstellen indienen bij de Vlaamse Executieve.
- Het grondmechanisch onderzoek zal in de loop van 1991 een aanvang nemen.
- Een knelpuntenstudie werd reeds toevertrouwd aan het Instituut voor Natuurbehoud te Hasselt. Op basis van de resultaten van deze studie zal een MER worden opgemaakt. Deze opdracht zal gegeven worden in 1991.
- Een vaarsimulatiestudie zal in 1991 aanvangen.
- Een lokatieonderzoek in verband met de Scheldedar is gepland eind 1991 — begin 1992.

Dit studieprogramma, inbegrepen de economische studie, zal eind 1992 voltooid zijn.

5. De economische studie van de investering zal meer moeten omvatten dan enkel een kosten-batenanalyse. Er zal ook moeten rekening worden gehouden met het advies van 19 december 1990 van de Vlaamse Havencommissie met betrekking tot richtlijnen voor de economische evaluatie van havenprojecten.

In 1991 zal een aanvang genomen worden met deze economische studies.

De kosten van de economische studies zullen, evenals de andere studiekosten, worden verdeeld tussen het Vlaams Gewest en het Havenbedrijf van Antwerpen op basis van de 60-40 regeling.

6. Op basis van de beschikbare informatie kan dit werk reeds in 1993 worden geprogrammeerd voor zover uiteraard de nodige kredieten beschikbaar zijn.
7. De studie verloopt volgens een normaal tempo. Bijzondere maatregelen zijn niet vereist.

**Vraag nr. 10
van 30 oktober 1990
van de heer G. JANZEGERS**

Boutersem — Problematiek rond de afrit van de E 40

De problematiek rond de bestaande en gecontesteerde afrit nummer 24 te Verrijck en de door het gemeentebestuur gewenste afrit in Willebringen blijft het voorwerp van allerlei gissingen, speculaties en tussenkomsten. In aansluiting op mijn schriftelijke vraag nummer 117 van 23 februari 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, Nr. 12 van 23 april 1990, bladzijde 622) en op de brief van de geachte Minister met kenmerk WIH/VDK/18872 — 24016/A3-N234 aan het Wijkcomité van Verrijck (die hem een petitie had overhandigd tijdens een vergadering op 11 juni 1990), vernam ik graag van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat zijn de resultaten van het onderzoek naar de mogelijkheid om het zwaar verkeer af te leiden naar

de daartoe geschikte afritten nummers 23 (Haasrode) en 25 (Tienen) ?

2. Wat zijn de resultaten van het onderzoek naar de mogelijkheid om in de Smidstraat en de Stationsstraat een snelheidsbeperking tot 40 kilometer per uur door te voeren samen met de daarbij horende infrastructuurwerken om deze snelheidsbeperking effectief te maken ? Wanneer zullen deze maatregelen worden toegepast ?
3. Worden er maatregelen gepland tegen de geluidshinder ? Zo ja, dewelke ? Wanneer zullen deze worden gerealiseerd ?
4. Worden er door het gemeentebestuur van Boutersem nog stappen ondernomen om vooralsnog een bijkomende afrit te bekomen te Willebringen, ofschoon deze afrit volgens de geachte Gemeenschapsminister verkeerstechnisch niet verantwoord is ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Bewegwijzering op de autosnelweg is perfect mogelijk zodat het zwaar verkeer afgeleid wordt naar de afritten N 23 en N 25. Voor de afrit Tienen zou dit pas effect hebben als de zuidelijke Ring is aangelegd. Op de N 3 zou de aanduiding moeten gebeuren met de borden uitgezonderd plaatselijk verkeer, vanaf een bepaalde tonnenmaat.
2. Daar de Smidstraat en de Stationstraat hun functie als verbindingsweg met de A 3 autosnelweg en als verbindingsweg tussen Bevekom en Boutersem behouden lijkt het mij niet opportuun om met ingrijpende infrastructuurwerken een snelheidsbeperking aldaar af te dwingen. Rammelstroken werden reeds aangebracht en zullen uitgebreid worden in de toekomst.
3. Bijkomende maatregelen tegen geluidshinder zouden enkel kunnen bestaan uit een slijtlaag in open asfalt. In 1989 werd de bestaande betonverharding die zeer ruw was, bedekt met een bestrijking waardoor de geluidshinder verminderd werd. Gezien de slechte staat van de bestaande verharding en de bestaande infrastructuur is het aanbrengen van een geluidsarme asfaltlaag niet mogelijk.
4. Hiervoor verwijs ik het geachte lid in de eerste plaats naar mijn antwoord op zijn parlementaire vraag van 23 februari 1990, punt 4. De gemeente Boutersem maakte mij nog een gemeenteraadsbeslissing van 25 april 1990 over, die in hoofdzaak handelt over de TGV-problematiek maar waar onder punt 7 eveneens de in rand vermelde problematiek wordt vermeld. Ik heb mijn diensten opdracht gegeven dit aspect mee te onderzoeken samen met de voltooiing van de zuidelijke Ring rond Tienen en de herinrichting van de doortocht Boutersem op de N 3.

In dat kader start eerstdaags een plaatselijk verkeersonderzoek.

Vraag nr. 64
van 10 januari 1991
van de heer G. JANZEGERS

Reis naar Litouwen — Doel en resultaat

Tijdens het weekend van 23-25 november 1990 bracht de geachte Gemeenschapsminister een bezoek aan Litouwen. Hierbij werd hij ontvangen door president Landsbergis, de vicepremier Brazauskas en de Minister van Transport en Communicatie, Birziskis. Aan dit bezoek werd van Litouwse zijde heel wat belang gehecht, wat onder meer moge blijken uit de aandacht van de Litouwse media.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister wat de reden en het doel was van deze reis. Welke concrete afspraken zijn het resultaat van dit bezoek? Binnen welke context is de gezamenlijk ondertekende intentieverklaring tussen de Litouwse republiek en de Vlaamse Gemeenschap te situeren? Wat is de inhoud en de draagkracht van deze intentieverklaring?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat ik werd uitgenodigd door mijn collega van Transport en Verkeerswezen van Litouwen.

Het doel was de Vlaams-Litouwse vriendschapsbanden nauwer aan te halen.

Er werd overeengekomen samenwerkingsmogelijkheden te onderzoeken en wederzijdse relaties uit te bouwen op het gebied van technische uitwisseling inzake infrastructuurwerken meer bepaald de renovatie en verbetering van de toegankelijkheid van havens.

Zoals ook reeds medegedeeld in antwoord op de vraag nummer 95 van de heer Vermeiren, bestaat de hulp enkel uit technische bijstand en advies en heeft geen budgettaire weerslag voor mijn departement.

Vraag nr. 68
van 14 januari 1991
van de heer M. SCHOETERS

Sint-Annastrand — Voltooiing werken

In het antwoord op vroegere vragen, deelde de geachte Minister mij mee dat de werken aan het Sint-Annastrand half 1990 zouden zijn beëindigd. Dit is echter niet het geval.

Voor het probleem van de zandopwaaiingen werd het systeem van zandschermen overwogen.

Ik zou aan de geachte Minister volgende vragen willen stellen.

1. Wanneer zullen de werken voltooid zijn?
2. Wanneer zullen de zandschermen worden geplaatst? Problemen met zandopwaaiing zijn ook deze zomer te verwachten.
3. Hoe zullen in het aansluitend vak de werken worden uitgevoerd? Moet ook hier het succesrijk procédé van het hangend strand niet worden toegepast?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende informatie te verschaffen over de dijkversterkingen langs het strand Sint-Anna.

1. De werken zijn thans ver gevorderd. Alle grondwerk en zandopspuitingen zijn beëindigd. Enkel de fatsoeneringswerken aan het grondmassief, het bezaaien en de voorziene beplantingswerken blijven nog uit te voeren.

Indien de weersomstandigheden het toelaten zullen de werken tegen eind 1991 volledig voltooid zijn.

2. Het plaatsen van zandschermen is niet gepland en ook niet vereist. Het is immers zo dat alleen het riviertalud beneden het gemiddeld hoog waterpeil in zuiver zand blijft, terwijl boven dat niveau en over de hele dijkverhoging er een afdeklaag in klei is aangebracht, die nu nog verder wordt ingezaaid.

Bovendien zal op de scheiding tussen de wandelweg en de dijk een nieuwe ligustrumhaag worden aangeplant. Bij occasionele zandopwaaiing tot over de dijk zal de haag als scherm fungeren.

3. Voor het aansluitende afwaartse dijkvak zijn de ontwerpstudies nog lopende.

In principe wordt daar geopteerd voor de verzwaring van de reeds bestaande dijk, die naar het Sint-Annabos toe (Noordscheldeweg) enigszins landinwaarts te verschuiven is volgens een vloeiender tracé dan de thans bestaande haakse overgang ter hoogte van de verlaten gebouwen van het VVW aldaar.

Om ecologische redenen zal enkel de kop van de dijk, dit is boven het peil (+ 4.00) TAW, worden gewijzigd.

Het onderliggende banket zal worden behouden en beplant met een rietveld.

Vraag nr. 77
van 21 januari 1991
van de heer A. LARIDON

A 19 — Voltooiing

De A 19 werd oorspronkelijk gepland tussen Kortrijk, Ieper en Veurne. Deze weg is momenteel aangelegd en in gebruik tussen Kortrijk en Ieper.

Aan de ene kant wordt vanuit de Kamer van Handel en Nijverheid van Veurne en de Westkust en de toeristische sector reeds jaren aangedrongen op de voltooiing van dit stukje autoweg. Aan de andere kant verzetten natuurverenigingen en boerenorganisaties zich hiertegen met klem. Als reden geven ze: "als de A 19 tussen Ieper en Veurne zou worden doorgetrokken zoals op het gewestplan is voorzien, dan komt dit neer op de vernieling van unieke stukken natuur en landschap en een aanslag op het ongeschonden agrarisch uitzicht van de Westhoekvlakte". De geplande autoweg zou inderdaad dwars door de Yzervallei (de zogenaamde Yzerbroeken) en de historische site van Lampernisse lopen. De Yzerbroeken zijn nationaal en internationaal beschermd.

Graag kreeg ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. Wat zal de uiteindelijke beslissing zijn :
  - de voltooiing van het stukje autoweg Ieper-Veurne ;
  - of de schrapping van dit tracé ?
2. Wanneer zal de beslissing vallen ?
3. Zal hij vooraleer te beslissen contact nemen met de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor West-Vlaanderen (GOM) en het Westvlaams Economisch Studiebureau (WES), die twee alternatieven hebben geformuleerd voor een betere aansluiting van de A 19 met de bestaande rijksweg Ieper-Veurne ?
4. Werden bovenvermelde alternatieven reeds door het departement van de geachte Minister aan een ernstige studie onderworpen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat ik reeds eerder beslist heb het resterende vak van de A 19 tussen Ieper en Veurne niet aan te leggen. Bovendien zal ik aan de Vlaamse Executieve voorstellen dit tracé te schrappen van het gewestplan en heb ik aan mijn administratie opdracht gegeven, als nieuwe verbinding tussen de A 19 en de N 8, het voorstel, geformuleerd door de GOM-West-Vlaanderen uit te werken.

Vraag nr. 80 van 25 januari 1991 van de heer M. SCHOETERS

Kruisschansbrug int Antwerpse haven — Werken

In 1989 heeft de geachte Minister als antwoord op mijn vraag nummer 143 van 16 mei 1989 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, zitting 1988-1989, Nr. 15 van 24 juli 1989, bladzijde 597), waarin ik mijn bezorgdheid uitte over de zeer slechte toestand van de Kruisschansbrug, zich bereid verklaard kredieten te reserveren voor de vervanging van deze brug.

De begroting van 1990 en 1991 zorgt evenwel niet voor kredieten om deze brug te herstellen of te vernieuwen. Ondertussen stel ik sinds enige dagen vast dat het verkeer over deze brug sterk beperkt is. Vracht- en spoorverkeer is verboden en personenwagens worden slechts toegelaten met een maximumsnelheid van 20 kilometer per uur.

Het spreekt vanzelf dat zulke toestand midden in een moderne haven onaanvaardbaar is.

Ik zou daarom aan de geachte Minister volgende vragen willen stellen.

1. Waarom werd — ondanks de toezegging — het werk niet opgenomen op de begroting 1990, zelfs niet op de begroting 1991 ?
2. Kan de geachte Minister mij bevestigen of deze beperkingen van het verkeer tijdelijk is en zo ja, wanneer alle beperkingen zullen zijn opgeheven ? In welk jaar ?

3. Op hoeveel wordt de kostprijs van de werken geraamd ?

4. Zullen het herstellings- of vervangingswerken zijn ?

Antwoord

Ik ben mij wel bewust van de zeer slechte toestand van de Kruisschansbrug en de problemen die hierdoor worden veroorzaakt voor de verkeersafwikkeling binnen de haven van Antwerpen en dit zowel voor het weg- als het spoorverkeer.

De prioriteiten gesteld door het havenbestuur en de mij ter beschikking gestelde budgettaire ruimte hebben mij echter niet toegelaten kredieten in 1990 of 1991 te voorzien voor de bouw van de brug.

Het Havenbedrijf van de stad Antwerpen werd voorgesteld een herschikking van haar prioriteiten door te voeren binnen de budgettaire enveloppe die vastgesteld wordt voor de werken, uit te voeren in 1991 en zo de vervanging van de brug op de gewestbegroting 1991 uit te voeren. Naar men mij mededeelt kan het Havenbedrijf niet instemmen met een herschikking van de prioriteiten binnen deze enveloppe.

Het Havenbestuur zou evenwel trachten binnen de stadsbegroting de werken nog dit jaar aan te besteden.

Vraag nr. 81 van 25 januari 1991 van de heer M. SCHOETERS

Vlaamse Havencommissie — Studie inzake het havenbeheer

De financiering van de havenprojecten en het succes dat eventueel door alternatieve financieringsbronnen kan worden geboekt, is in belangrijke mate mee afhankelijk van de beheersstructuur.

Uit dien hoofde is meer duidelijkheid gewenst omtrent een beheersstructuur voor alle Vlaamse havens.

Het beheer van een haven overlaten aan de privé-sector of de havengebruikers, zou tot belangenvermenging of zelfs tot tegengestelde belangenverdediging leiden.

Een dynamisch beheer moet zorgen voor een bestendige actie naar meer trafiek, aangepaste infrastructuur en lange termijnplanning, waardoor redelijke inkomsten worden gerealiseerd, ook via een concurrentiële tariefpolitiek.

Een dynamische privé-sector zal steeds trachten hogere winstmarges te bereiken, wat niet steeds gelijkloopt met het algemeen belang, zodat een reële vorm van medebeheer mijns inziens dient afgewezen.

Dit betekent echter niet dat er geen inspraak vanwege de privé-sector of de havengebruikers zou kunnen zijn. Deze inspraak dient echter te worden geïnstitutionaliseerd in de zin van bijvoorbeeld een raad van overleg, waarin zowel de havenbeheerders als de havengebruikers en de werknemersvertegenwoordigers zich kunnen verdedigen en de besluitvorming helpen bepalen.

In het licht van deze overwegingen, had ik de geachte Minister graag het volgende willen vragen.

1. Zal de Vlaamse Havencommissie een diepgaande studie verrichten aangaande het havenbeheer ?
2. Zal de Vlaamse Havencommissie onderzoeken welke de meest efficiënte beheersvorm is, die als een algemeen kader voor alle havens zou kunnen gelden ? Een kader, waarbinnen elke haven, volgens haar eigen inzichten, nog haar eigen specifieke opties zou kunnen invullen ?
3. Zal de Vlaamse Havencommissie nagaan of het niet is aangewezen, wegens de omvang en de complexiteit van de materie, een onafhankelijk studiebureau in te schakelen en daarvoor kredieten uit te trekken ?

Antwoord

Ik kan geen antwoord geven op de precieze vragen van het geachte lid over de intenties van de Vlaamse Havencommissie over het uitvoeren van een studie inzake het havenbeheer.

Ik ben van mening dat nu prioriteit moet worden gegeven aan het opstellen van een havendecreet dat de taakverdeling tussen het Gewest en de havenbesturen inzake de uitbouw en de exploitatie van de havens en hun maritieme toegangswegen regelt. Ik overweeg niet om in dit havendecreet de optimale juridische vorm van een havenbestuur te laten vastleggen.

Ik ben dan ook niet van plan om aan de Vlaamse havencommissie advies over deze optimale beheersvorm te vragen.

Vraag nr. 85 van 28 januari 1991 van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDENBUS-SCHE

A 18- Veurne-Franse grens — MER

Bij de bespreking van de begroting Openbare Werken verklaarde de geachte Minister dat eind december het milieueffectrapport (MER) omtrent de resterende 8 kilometer van de A 18-Veurne-Franse grens klaar zou zijn.

Er waren 2 tracés uitgetekend. Zowel het noordelijk gedeelte van de Moeren als het natuurreservaat Caubourg zijn als landschap beschermd (respectievelijk het koninklijk besluit van 6 oktober 1980 en dat van 29 mei 1964). De geplande weg komt dus in elk geval door het beschermde gebied.

Graag zouden wij van de geachte Minister antwoord krijgen op volgende vragen.

1. Is het MER afgewerkt en beschikbaar ?
2. Welke tracékeuze wordt hierin overwogen ?
3. Is reeds een beleidsbeslissing genomen over het traject ? Welke ? Indien niet, wanneer zal dit gebeuren ?

4. Wanneer wil men met de werken starten en hoe lang zouden deze duren ?
5. Moet het gewestplan nog worden gewijzigd of is het tracé op het gewestplan van 1976 toch aangehouden ?
6. Wanneer is de aansluiting van de snelweg met de Franse Moeren klaar en wanneer is de aansluiting met België te verwachten ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het MER nog niet is afgewerkt noch beschikbaar. Voor het vak van de A 18 tussen de Kromfortstraat te Adinkerke — De Panne en de grens met Frankrijk waar het aansluitingspunt met het Franse gedeelte vastligt, waren twee tracés mogelijk. Op basis van een uitgebreide tracénota heb ik beslist het zuidelijk tracé uit te voeren. Dit tracé volgt de as van de op het gewestplan voorziene reservatiezone en loopt langs de Ringsloot en ten zuiden ervan.

De te nemen maatregelen in verband met de waterhouding, de vestiging van de weg in het landschap, de geluidshinder, de ruimtelijke structuur enzovoort, zullen volgen uit het MER.

Gezien de beperkte budgetten en andere prioriteiten zoals de afwerking van de A 12 (Zoomse Weg) richting Nederland, de verkeersontsluiting van Zeebrugge enzovoort, kan geen datum voor de aansluiting met Frankrijk worden vooropgesteld.

Vraag nr. 87 van 28 januari 1991 van de heer E. FLAMANT

Visueel gehandicapten — Aanangepaste wegeninfrastructuur

Voor blinden en slechtzienden die zich zelfstandig hetzij te voet of met het openbaar vervoer verplaatsen, doen zich enorme problemen voor. De wegeninfrastructuur is dikwijls totaal onaangepast aan de problemen van de visueel gehandicapten. De Vlaamse Stichting Verkeerskunde bestudeerde deze problematiek. De resultaten van dit onderzoek naar de mobiliteitsvoorzieningen voor mensen met een visuele handicap tonen aan dat, wil men visueel gehandicapten laten participeren aan het verkeer, verschillende maatregelen moeten worden genomen. De aanbevelingen van de studie situeren zich onder andere op volgend vlak : het aanleggen van begaanbare loopzones, obstakelvrije loopzones, gidslijnen, waarschuwingssignalen, veilige oversteekplaatsen, straten zonder stoepen enzoverder.

Graag vernam ik van de geachte Minister in welke mate zijn huidig beleid overeenstemt met de aanbevelingen van de onderzoekers. Welke initiatieven werden reeds genomen voor de visueel gehandicapten met betrekking tot de wegeninfrastructuur ? Welke initiatieven zal de geachte Minister nemen om de wegeninfrastructuur toegankelijker te maken voor blinden en slechtzienden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het rapport Voorzieningen voor de minder valide reiziger van de werkgroep gehandicapten en openbaar vervoer speciaal voor wat de voorstellen gericht op confortverbetering door aanpassing van de externe infrastructuur, tot richtsnoer werd overgemaakt aan de uitvoeringsdiensten van de Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer. Wat in het bijzonder de verkeerslichten betreft werden deze op een aantal kruispunten uitgerust met hulpsignalisatie voor visueel gehandicapten. Het gaat hier in hoofdzaak over een akoestisch en een tactiel signaal. Dergelijke uitrustingen worden verder uitgebreid.

Vraag nr. 89
van 29 januari 1991
van de heer J. VAN EETVELT

Ring rond Willebroek — Voltooiing

De afwerking van de Ring rond Willebroek laat op zich wachten. Meer dan 10 jaar geleden startten de werken en in totaal werd al meer dan 1 miljard frank in de Ring geïnvesteerd. Toch ziet het er niet naar uit dat het bouwwerk dit jaar wordt voltooid. Dat is niet alleen een flinke streep door de rekening van veel Willebroekenaars maar het uitstel zorgt ook voor enorme verkeersproblemen bij de ruim 100.000 automobilisten die wekelijks gebruik maken van de brug over het Zeekanaal te Willebroek en er vaak hinder ondervinden.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Welke is volgens de geachte Minister de precieze planning voor de voltooiing van de Ring rond Willebroek ? Wordt de oorspronkelijke timing (Ring klaar tegen de zomer van 1992) gerespecteerd ? Wat is de oorzaak van de vertraging ?
2. Drievierde van het bouwwerk zou thans klaar zijn. Toch zou de verbinding tussen de Ring en de gewestweg Mechelen-Dendermonde nog op zich laten wachten. Is hieromtrent reeds een beslissing genomen ? En zo ja, welke ?
3. Verschillende groeperingen dringen — in afwachting van de voltooiing van het kunstwerk — aan op een gedeeltelijke ingebruikneming van de Ring. Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister.
4. De realisatie van het laatste gedeelte van de Ring — de verbinding met de huidige provincieweg Willebroek-Mechelen — zou op moeilijkheden stuiten, onder meer door problemen met het gewestplan en het verkrijgen van een bouwvergunning. Kan de geachte Minister deze problemen bevestigen en zo ja, welke stappen werden inmiddels ondernomen om uit de impasse te geraken ?
5. De kosten voor de realisatie van het laatste stuk van de Willebroekse Ring — de brug over de spoorlijn Mechelen-Sint-Niklaas en de aansluiting met de Mechelsesteenweg — worden op 100 miljoen geschat. Zorgen de te beperkte budgetten (amper 50 miljoen in 1990) niet voor een bijkomende vertraging ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid, kan ik het volgende mededelen.

1. Er is vooralsnog geen datum vooropgesteld voor de voltooiing van de Ring rond Willebroek. In het programma 1991 werd nochtans 50 miljoen opgenomen voor een eerste fase van verdere afwerking : namelijk de bouw van een brug en opritten over de spoorlijn Mechelen-Sint-Niklaas.
2. Een beslissing over het verdere tracéverloop werd genomen door de Vlaamse Executieve. De werken voor uitvoering van het tracé zijn onderworpen aan een bouwvergunning. Zolang de administratieve procedures voor aanpassing van het gewestplan niet voldoende gevorderd zijn kan deze bouwvergunning niet worden afgeleverd.
3. Als tijdelijke oplossing komen theoretisch in aanmerking :
  - een ontsluiting via de Blaasveldstraat ;
  - een tijdelijke aansluiting op de oostelijke kanaal-oever.
 Het Bestuur is evenwel van oordeel dat de nadelen inherent aan beide oplossingen te groot zijn om ze te realiseren.
4. Het Kabinet van de Minister neemt initiatieven voor de aanpassing der gewestplannen. Het gewestplan Mechelen, waar de aangehaalde problemen zich voordoen, wordt prioritair behandeld.
5. Gezien de ontbrekende bouwvergunning kunnen zelfs grotere budgetten in de huidige situatie de verwezenlijking van de weg niet versnellen.

Vraag nr. 93
van 31 januari 1991
van de heer J. VAN HECKE

Studiebureaus — Beroep op buitenland

Enige tijd geleden werd het verkeers- en vervoersplan Vlaanderen voor advies doorgestuurd aan diverse openbare besturen.

Naar ik verneem werden tijdens openbare informatievergaderingen geregeld vragen gesteld over het feit dat voor de studie en de uitwerking van dit plan een beroep werd gedaan op een buitenlands (Nederlands) studie-bureau : DHV Raadgevend Ingenieursbureau.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Hebben zich geen Vlaamse studiebureaus gemeld met dezelfde competentie en ervaring als DHV ?
2. Waarom werd hun kandidatuur niet in overweging genomen ?
3. Wat is de juiste kostprijs van dit studiecontract ?
4. Kan de geachte Minister bevestigen dat er weldra opnieuw een studiecontract wordt gesloten, ditmaal met een studie-bureau uit Delft (Nederland) met als opdracht in Vlaanderen bepaalde grondmechanische en/of gastechnische studies uit te voeren ?

5. Wat is de kostprijs van deze studie ?

Antwoord

Als antwoord op zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Er werd voor deze opdracht, met het oog op het afsluiten van een onderhandse overeenkomst, een prijsaanvraag gericht aan de volgende studiebu-
reaus :

- SWK, Eedverbondkaai 242, 9000 Gent ;
- Mens en Ruimte, Aarlenstraat 44, 1040 Brussel ;
- DHV, Laan 1914 35, 3800 AB ;
- Amersfoort (Nederland) ;
- Transurb Consult, Koloniënstraat 2-4, 1000 Brussel ;
- TKB, Arthur Goemaerelei 32, 2018 Antwerpen.

Volledigheidshalve dient vermeld dat Transurb Con-
sult geen offerte ingediend heeft.

2. Het bleek dat enkel DHV over voldoende referen-
ties beschikte om deze studie, binnen de gestelde
termijn, succesvol te beëindigen. Het bureau heeft
een grote ervaring via gelijkaardige opdrachten die
het voor de Nederlandse overheid heeft uitgevoerd.
Daarenboven hadden TKB en Mens en Ruimte bei-
de een tijdelijke vereniging aangegaan met Neder-
landse studiebureau's, respectievelijk AGV en
Goudappel Coffeng. Dit laatste duidt op een sterke
aanwezigheid van de Nederlanders op de markt
voor dit soort studies.
3. De kostprijs van de studieopdracht Verkeers- en
Vervoersplan Vlaanderen bedraagt 6.961.000 frank
(inclusief BTW).
4. en 5. Er is binnen mijn bevoegdheid geen dossier
in behandeling voor een studieopdracht met een
Nederlands bureau met betrekking tot grondmecha-
nische en/of gastechnische studies.

Vraag nr. 96 van 4 februari 1991 van de heer F. VERMEIREN

*Verkeersknooppunt Bertem — Vermindering verkeers-
drukke*

Door het toenemende verkeer op de bestaande auto-
snelwegen en het telkens terugkerend fileprobleem
wordt gesuggereerd nieuwe verkeerswegen aan te leg-
gen.

Er wordt inzonderheid aan gedacht het verkeersknoop-
punt Bertem, waar de A 2 met de E 40 verbinding
geeft, te ontlasten. Men denkt eraan om ter hoogte
van de afrit Rotselaar-Holsbeek op de A 2 — zoals
oorspronkelijk voorzien — de autosnelweg door te
trekken teneinde een vlote verbinding te verzekeren
met de bestaande snelweg Brussel-Antwerpen en met
Zaventem (Brucargo). Sommige verkeersdeskundigen
zijn van oordeel dat dit zou bijdragen tot het wegnemen
van de verkeersoverlast langs drukbewoonde straten
in Herent, Winksele, Kampenhout, Boortmeerbeek,
Steenokkerzeel, Kortenberg en Zaventem.

In dit verband vernam ik van de geachte Minister graag
het volgende.

1. Zijn er reeds plannen voor de voltooiing van de A
2, zoals hierboven vermeld ?
2. Welke gemeenten zouden door de verbinding met
de autosnelweg Brussel-Antwerpen en Zaventem
(Brucargo) worden aangedaan ?
3. Heeft men reeds een idee van de kostprijs van deze
nieuwe verbindingen ?
4. Wanneer kan de verwezenlijking van deze verbin-
dingen worden verwacht ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken
op de gestelde vragen.

1. Het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 goedge-
keurde gewestplan Leuven voorziet het tracé van
de A 2 autosnelweg vanaf Rotselaar-Holsbeek,
doch het aansluitende gewestplan Halle-Vilvoorde-
Asse, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 7
maart 1977, voorziet niet in de verdere doortrekking
van de A 2 autosnelweg. In deze voorwaarden kan
van een voltooiing van de A 2 autosnelweg geen
sprake zijn. Het onderzoek van mogelijke alterna-
tieve summere tracés, uitgewerkt door een externe
verkeersdeskundige, is aan de gang.
2. Volgens het tracé uitgewerkt door de administratie
zijn er aansluitingen voorzien met de steenweg op
Holsbeek te Rotselaar en met de N 21 Brussel-
Haacht te Kampenhout.
3. Gezien in de realisatie niet voorzien is, werd nog
geen gedetailleerde kostenraming opgesteld. Daar
het tracé van de administratie 17,7 km lang is en
bij een ramingsprijs van 120 miljoen frank de kilo-
meter bedraagt de totale kostprijs ongeveer 2,2 mil-
jard frank. De kostprijs van de alternatieve tracés
is niet bekend.
4. Gezien punt 1 kan geen termijn voor verwezenlij-
king worden medegedeeld.

Vraag nr. 103 van 14 februari 1991 van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

*Onderzoek inzake bouwvergunningen en MER — Be-
lang van het openbaar vervoer*

Kan de geachte Minister mij mededelen of in Vlaand-
eren reeds onderzoek werd verricht naar de bereikbaar-
heid via het openbaar vervoer van bestaande recreatie-
gebieden en toeristisch-recreatieve attractiepunten
enerzijds en de verbetering hiervan anderzijds ?

Waar werden de resultaten van dit onderzoek bekend-
gemaakt ? Heeft de Minister in collegiaal overleg met
de Gemeenschapsminister bevoegd voor de ruimtelijke
ordering bekomen dat bij het onderzoek naar het ver-
lenen van een bouwvergunning of bij een milieueffect-
rapport (MER) voor deze gebieden of attractiepun-

ten, de bereikbaarheid met het openbaar vervoer of de verbetering van dit vervoer mee in overweging wordt genomen en aldus uitdrukkelijk wordt vermeld bij dit onderzoek ?

Antwoord

Een aantal pilootprojecten zoals het vervoer van en naar toeristisch-recreatieve manifestaties, met name de Gentse Feesten, de Antwerpse Beiaardconcerten, de Ros Beiaardommegank (Dendermonde), de Sint-Gummarusfeesten (Lier), het Rockfestival van Torhout en Werchter, Zeebrugge '90 en met als blikvanger de kusttram met de bijhorende campagne Een Zee van Attrakties, die in 1991 aan haar vijfde seizoen toe is, draagt ertoe bij dat niet alleen een functioneel vervoermiddel maar tevens een toeristisch pakket wordt aangeboden.

Deze projecten in de toeristisch-recreatieve sfeer zijn het resultaat van interne studies naar het belang van dit soort verplaatsingen en de succesvoorwaarden in dit marktsegment. Zij sluiten aan bij het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen, dat een grondige analyse omvat van de mobiliteit in Vlaanderen (behoeften, mogelijkheden en verkeersdeelname) en een antwoord geeft voor deze problematiek. In dit plan wordt tevens het belang van ruimtelijke ordening als determinant van de mobiliteitsbehoefte aangegeven.

In het beleid van ruimtelijke ordening werd het openbaar vervoer tot voor kort inderdaad te weinig betrokken. De huidige problematiek van het verkeer noodzaakt inderdaad een verregaande afstemming van verkeer en ruimtelijke ordening. De eerste stappen hier toe werden ondertussen reeds gezet door het openbaar vervoer actief te betrekken in diverse projecten in die zin : bijvoorbeeld de campagne rond de verdichting en vernieuwing van stationsomgevingen, de vestiging en bereikbaarheid van het Limburgse ERC-project, de doortrekking van de kusttram naar Adinkerke (betere aansluiting van de Westkust op de spoorweg en betere bediening van het Meli-Park). Voor dit laatste project wordt op eigen initiatief opdracht gegeven een MER op te maken.

Vraag nr. 104 van 14 februari 1991 van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Vissenaken — Verkeersveiligheid

Op de Hoeledensesteenweg, de Boeslinterstraat, de Schoolstraat, en de Vissenakensteenweg te Bunsbeek en de Glabbeeksestraat, de Metselstraat en de Kuntichstraat te Vissenaken, is het 's morgens en vooral 's avonds zeer druk, waarbij het verkeer met zware vrachtwagens zeer sterk toeneemt. Deze zware vrachtwagens komen vooral uit het zuidwesten van Limburg. Via landelijke wegen rijden ze de E 40 op tussen Tienen en Leuven.

De redenen daarvoor zijn de geachte Minister uiteraard bekend.

Dit alles veroorzaakt voor de dorpen Kortenaken, Hoeleden, Bunsbeek en Vissenaken, waar de verkeers-

stroom pal door het dorpscentrum gaat en de grote regionale verkeersassen snijdt, gedaver, geluidslast en verkeersellende. Het geldt vooral voor de gewone plaatselijke weggebruiker, zoals de schoolgaande jeugd.

De geachte Minister is van deze situatie zeer zeker op de hoogte. Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Wanneer hadden ter plekke de laatste verkeersstellingen plaats ?
2. Welke gegevens leverde dit op ?
3. Welke concrete probleemstellingen en oplossingen waren het gevolg ?
4. Wanneer werd deze problematiek met de plaatselijke gemeentelijke overheid besproken ?
5. Welke afspraken werden gemaakt ?
6. Hoe zal dit alles worden opgelost of verholpen ?

Het ware mij bovendien aangenaam mocht ik het antwoord op mijn vraag via de normale procedure vernemen, nog voor ik het antwoord op mijn vraag verneem via de plaatselijke VU-afdeling of mandatarissen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de laatste verkeersstellingen, in verband met het gestelde probleem, op 25 januari 1990 plaats hadden op het kruispunt van de N 3 met de Kuntichstraat te Kuntich (Tienen). Uit deze telling blijkt dat er tussen 7u en 19u 46 vrachtwagens uit de richting Vissenaken toekomen op het kruispunt waarvan er 25 rechts afslaan in de richting Leuven. In de richting Vissenaken werden er 77 vrachtwagens geteld waarvan 48 links afslaan, komende uit de richting Leuven. Uit de richting Vissenaken heeft men in totaal 836 voertuigen met 5,5 procent vrachtwagens en gaande naar Vissenaken heeft men 806 voertuigen met 9,5 procent vrachtwagens.

Het verkeer op het kruispunt N 3 met de Kuntichstraat is geregeld door verkeerslichten en aanpassingen worden op dit kruispunt niet gepland. De geciteerde wegen door de dorpskernen van Kortenaken, Hoeleden, Bunsbeek en Vissenaken zijn geen gewestwegen en vallen niet onder mijn bevoegdheid en er zijn derhalve dan ook geen besprekingen gevoerd met de plaatselijke gemeentelijke overheid.

Vraag nr. 105 van 20 februari 1991 van de heer E. VANKEIRSBILCK

Gewestweg N 50 — Derde fase omleiding Ingelmunster

De eerste en de tweede fase van de omleiding van Ingelmunster (het zuidelijke stuk tussen de N 357 en de N 50) zijn sinds een zestal jaren uitgevoerd. De voltooiing bestaat in de aanleg van een derde fase tussen de N 357 en de N 50, in het noorden. Deze verwezenlijking is hoogstnodig wegens de hoge verkeersdruk in het centrum van de gemeente met nadelige gevolgen voor de verkeersveiligheid en de leefbaarheid van de dorpskern.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te verstrekken op de hierna volgende vragen ?

1. Van hoeveel eigenaars moet grond worden ingenomen ?
2. Hoeveel grondinnemingen werden reeds verwezenlijkt :
  - a. in der minne ;
  - b. ingevolge gerechtelijke onteigening ?
3. Wanneer moeten de grondinnemingen beëindigd zijn ?
4. Worden de nodige maatregelen genomen opdat dit belangrijk werk voor aanbesteding wordt opgenomen in het fysisch programma 1992 ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Van 4 eigenaars moet nog grond worden ingenomen.
2. 42 grondinnemingen werden in de minne verwezenlijkt en 7 ingevolge gerechtelijke onteigening.
3. Aan het aankoopcomité werd gevraagd de grondinnemingen te beëindigen tegen eind 1991.
4. De mogelijkheid zal worden onderzocht om de werken voor de derde fase van de omlegging van de N 50 om Ingelmunster te programmeren voor 1992.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 99
van 27 februari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle

In verband met de geplande aanleg van een supersnelle trein (SST) die de deelgemeente Lembeek bovengronds volledig zou doorsnijden, werd een alternatief voorgesteld om deze doortocht ondergronds of althans in een sleuf te laten lopen. Dit alternatief wordt niet enkel door een actiegroep maar ook door de volledige bevolking gesteund. Bovendien laat de unanieme Halle gemeenteraad niets onverlet om — door het aanvaarden van dit alternatief — de leefbaarheid van de Lembeekse gemeenschap te vrijwaren.

Omtrent de technische realiseerbaarheid van dit voorstel bestaat geen twijfel. De bezwaren liggen enkel op financieel vlak. Eerstdaags wordt van de Vlaamse Ministers een advies verwacht over STAR 21. Daarom wil ik er bij de geachte Ministers op aandringen om rekening te houden met de bekostiging van de werken die in Lembeek zouden moeten gebeuren bij een eventuele inwilliging van de gevraagde wijziging aan het SST-plan. Het is immers duidelijk dat er in dat geval werken zouden moeten gebeuren die strikt gezien de SST-aanleg overstijgen.

Ik wil voorkomen dat het vandaag door de geachte Minister goedgekeurde budget later als oorzaak wordt aangegrepen om het alternatief traject voor Lembeek niet te aanvaarden.

Kan ik van de geachte Minister vernemen of hij bij het opstellen en het goedkeuren van het tienjarenplan van STAR 21, rekening houdt met een goedkeuring van het ondergronds of semi-ondergronds traject van de SST te Lembeek en met de bijkomende werken die niet rechtstreeks op rekening van de SST te schrijven zijn ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 102
van 7 maart 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Arrondissement Halle- Vilvoorde — Nood aan sociale huur- of koopwoningen

Uit de studie Woonbehoefte in Vlaanderen tussen 1990 en 2000, opgemaakt door de Vlaamse Administratie voor de Huisvesting, blijkt dat het arrondissement Halle-Vilvoorde tegenover de rest van Vlaanderen een enorme behoefte heeft aan nieuwbouw, vooral sociale huur- of koopwoningen.

Deze vaststelling geldt vooral voor de rand van het Brussels hoofdstedelijk gebied waar men tot de merkwaardige vaststelling komt dat bejaarden, grote gezinnen, gehandicapten en vooral de eigen jonge bevolking verplicht wordt ver buiten de eigen streek woongegenheid te zoeken. Het woonprobleem wordt er prangerender dan ooit. De enorme prijsstijgingen van het laatste jaar tonen zulks aan.

Meent de geachte Minister niet dat in deze gemeenten een actieve bouwpolitiek dient te worden gevoerd ?

Houdt de geachte Minister bij de uitvoering rekening met artikel 33 van de huisvestingscode, zodat ze uitsluitend ten goede komt van gezinnen met een sociaal inkomen ?

Besteedt de geachte Minister aandacht aan de kansarmen door sociale huurwoningen tegen betaalbare huurprijzen aan te bieden ?

Kan de geachte Minister mij mededelen aan wie de Vlaamse Executieve de opdracht zal geven om dit te realiseren ?

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN
EN GEZIN

Vraag nr. 27
van 21 februari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Erkenning van diensten voor opvanggezinnen — Beleid Kind en Gezin

Kan de geachte Minister mij inzake het algemeen beleid van Kind en Gezin met betrekking tot de erkenning van diensten voor opvanggezinnen het volgende mededelen ?

1. Welke criteria hanteert Kind en Gezin — tot beoordeling van de leefbaarheid van een dienst voor opvanggezinnen ?
2. Welke erkende diensten beschikken momenteel over een exclusiviteit met betrekking tot hun werkingsgebied hetzij door een beslissing van de beheersinstanties van Kind en Gezin, hetzij door een feitelijke toestand ?
3. In welke gebieden zijn in Vlaanderen meerdere erkende diensten werkzaam in éénzelfde werkingsgebied ?
4. Kan de Minister mij meedelen op welke wijze het pluralisme in het dienstenaanbod en de vrije keuze van de ouders worden gewaarborgd indien in bepaalde gemeenten slechts één erkende dienst werkzaam is en die dienst een duidelijke ideologisch en/of filosofische strekking vertegenwoordigt ?

Vraag nr. 28
van 22 februari 1991
van de heer A. KEMPINAIRE

ARGO-Internaten — Niet-subsidiëring door Fonds Bijzondere Jeugdbijstand

De omzendbrief van 31 december 1990 met kenmerk BBJ2/426.014/KH, vestigt de aandacht van de voorzitters van de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg op het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 december 1990 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 tot regeling van de algemene erkenningsvoorwaarden en de vaststelling van de subsidiënormen zoals bedoeld in de artikelen 31 en 36 van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990.

De wijzigingen in artikel 107 van het besluit van 20 december 1989 hebben tot gevolg dat de plaatsingen in internaten ingericht door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) niet meer kunnen worden gesubsidieerd ten laste van het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand.

Wat de subsidiëring betreft van de opvang verleend door internaten van het vrij gesubsidieerd onderwijs is daarentegen vanaf 1 januari 1991 toch een tussenkomst van het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand mogelijk wanneer deze opvang het behoud van de jongere in zijn oorspronkelijk milieu beoogt.

Hieromtrent had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister op de volgende vragen een antwoord gekregen.

1. Hoe wordt de verschillende behandeling van de onderwijssnetten gemotiveerd ?
2. Wordt geen inbreuk gepleegd op de vrijheid van schoolkeuze voor de ouders ?
3. Waarom geldt het argument van behoud van de jongere in zijn oorspronkelijk milieu niet ten aanzien van een internaat van het gemeenschapsonderwijs ?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN
LANDINRICHTING

Vraag nr. 103
van 18 februari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Grote Zenne — Bedreiging fauna en flora door lozing rioolwater

De onafgebroken lozing van ongezuiverd rioolwater bedreigt de fauna en flora in het natuurgebied de Grote Zenne aan de Malakovtoren in Lembeek.

De Grote Zenne is een van de waardevolste natuurgebieden in de streek door de combinatie van biotopen als vijvers, rietgordels, bosjes, weiden en moerassen. Er leven eveneens nog zeldzame dieren als de groene kikker en bepaalde watersalamanders.

De oorzaak van de vervuiling in de Grote Zenne is het rioolwater van de Blekerijstraat, een gedeelte van de Dokter Spitaelsbaan en de Malheideweg dat, via kanaaltjes door het natuurgebied, ongezuiverd in de vijvers achter de Malakovtoren terechtkomt wegens het ontbreken van een volwaardig rioleringsnet.

Via een overloop stromen al deze afvalwaters op hun beurt ongezuiverd in het kanaal Brussel-Charleroi.

Welke maatregelen neemt de geachte Minister om het natuurgebied tegen vervuiling te vrijwaren en te beschermen ?

Vraag nr. 104
van 19 februari 1991
van de heer H. DE LOOR

Waterzuiveringsprogramma 1991 — Collector en persleiding te Zwalm

Het investeringsprogramma 1991 voorziet in de aanleg van een collector en een persleiding naar de afvalwaterzuiveringsinstallatie te Zwalm.

Mag ik het volgende van de geachte Minister vernemen ?

1. Wanneer zal de aanbesteding van deze werken plaatshebben ?

2. Wanneer zullen deze werken aanvangen en hoeveel tijd zullen zij in beslag nemen ?
3. Welke is de raming van de kosten van deze werken ?

Vraag nr. 105
van 20 februari 1991
van de heer J. CUYVERS

Bossen van het Vlaams Gewest — Verpachten van jacht-rechten

De jacht is een omstreden activiteit die heel wat mensen niet onberoerd laat. In een studie van de dienst Groen, Waters en Bossen van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) "Problematiek rond de jachtbeoefening" worden een aantal punten hieromtrent duidelijk gesteld.

Vooraf ten aanzien van het natuurbeheer moet uitdrukkelijk worden gesteld dat jacht (of een analoge ingreep) slechts in zeer uitzonderlijke gevallen theoretisch wenselijk is — afgezien van de praktische (lokale) werkzaamheid van de betreffende maatregel. De jagerij is niet echt in natuurbehoud geïnteresseerd. Het verheugt me dat de administratie bevoegd voor jacht dergelijke klare standpunten verkondigt.

Toch verneem ik dat het Vlaams Gewest nog jaarlijks de jachtrechten van een deel van zijn bossen verpacht.

Kan de geachte Minister mij op de volgende vragen antwoorden ?

1. Is het verpachten van de jachtrechten van de bossen niet strijdig met de ecologische functie van deze bossen ?
2. Beperkt het verpachten van de jachtrechten de recreatieve functie van de bossen niet door mogelijke conflicten tussen jagers en wandelaars ?
3. Van hoeveel hectare Vlaams bos werden de jachtrechten verpacht en hoeveel bracht dit verpachten de laatste drie jaar en dit per provincie op ?
4. Van welke bossen van het Vlaams Gewest worden de jachtrechten verpacht ?
5. Blijft men de jachtrechten van het Vlaams Gewest verpachten of zal de geachte Minister een stelselmatig opzeggen van de pachten invoeren ?

Vraag nr. 107
van 22 februari 1991
van de heer H. SUYKERBUYK

Beroep exploitatie hinderlijke inrichtingen — Langzame procedure

De uitspraken, na beroep tegen de beslissingen van de bestendige deputaties, in verband met de exploitatie van hinderlijke inrichtingen, vergen enorm veel tijd.

Mag ik het volgende aan de geachte Minister vragen ?

1. Hoeveel dossiers, en dit per provincie wachten op afhandeling ?

2. Wat is de gemiddelde tijdsduur om tot een eindbeslissing te komen ?

3. Wat zijn de redenen van de trage procedure ? Lig de oorzaak bij het provinciale of bij het centrale bestuur ?

Vraag nr. 108
van 22 februari 1991
van de heer H. LAUWERS

Zones speciale bescherming luchtverontreiniging — Veralgemening

In het koninklijk besluit van 26 juli 1971 tot oprichting van zones voor speciale bescherming tegen luchtverontreiniging bepaalt het artikel 6, gewijzigd bij koninklijk besluit van 3 juli 1972, dat in sommige gemeenten het verbod wordt opgelegd tot verbranding van andere dan organische materialen. De aangeduide gemeenten werden bepaald op basis van luchtverontreinigingsmetingen.

Ten eerste mag worden aangenomen dat deze metingen sindsdien achterhaald zijn in negatieve zin, namelijk dat gemeenten die niet tot deze zones behoren ondertussen wel tot de kritieke zone zouden kunnen behoren.

Ten tweede is sindsdien ook het aantal stoffen, dat dikwijls gemakshalve als afval wordt verbrand in tuinen, op bouwerven en handelsterreinen, sterk toegenomen (autobanden, plastics, PVC, isolatiematerialen enzovoort).

Kan de geachte Minister mij meedelen of er gegronde redenen bestaan om deze regelgeving niet te veralgemenen tot het gehele Vlaams Gewest ?

In ontkennend geval, wordt een wijziging of veralgemening in het vooruitzicht gesteld, teneinde de milieupolitie buiten de nu bestaande zones een rechtsgrond en sanctie maatstaf te geven ?

Vraag nr. 109
van 22 februari 1991
van de heer A. DENYS

Rioolwaterzuiveringsinfrastructuur — Uitvoering investeringsprogramma 1990

Als overgangsfase tussen de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) en de NV Aquafin werd op voorstel van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, door de Vlaamse Executieve op 23 mei 1990 een overeenkomst goedgekeurd inzake het verlenen van technische bijstand door de diensten van de Vlaamse Executieve (toen de Algemene Technische Diensten) aan de VMZ met betrekking tot de uitvoering van het investeringsprogramma 1990 inzake rioolwaterzuiveringsinfrastructuur.

Met toepassing van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 november 1989 was het nogal gemakkelijk om de kredieten vast te leggen op basis van de raming van het ontwerp.

Het is de geachte Gemeenschapsminister allicht niet onbekend dat de meeste ontwerp-dossiers slechts in het najaar aan de Algemene Technische Diensten werden overhandigd.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Is de verleende technische bijstand degelijk gebeurd bij het **nazicht** van de ontwerp-dossiers zodat later, gedurende de uitvoering, geen talrijke meerwerken, verrekeringen of onderhandse overeenkomsten mogen worden verwacht ?
2. Hoe ver staat de technische bijstand van de Algemene Technische Diensten inzake het verwerven van de nodige vergunningen en machtigingen ?
3. Wat is de reële prognose inzake de **uitvoeringskalender** van het investeringsprogramma 1990 ?
4. Hoe zal de dagelijkse leiding en het toezicht gebeuren door het elitebestuur Milieu-investeringen in de nieuwe Administratie Milieu, Natuur en Landinrichting van het departement Leefmilieu en Infrastructuur ?

Vraag nr. 110
van 26 februari 1991
van de heer M. SCHOETERS

Verbetering kwaliteit Maaswater — Standpunt en initiatieven van het Vlaams Gewest

Door de Interparlementaire Beneluxraad werd een gemeenschappelijk standpunt geformuleerd ten aanzien van de Maas. Het is duidelijk dat een gecoördineerd optreden van al de landen, gelegen in het stroomgebied van de Maas, de beste manier is om het leefmilieu en de waterkwaliteit van het Maaswater in het bijzonder te verbeteren.

Dit heeft uiteraard ook zijn invloed op de onderhandelingen over de waterverdragen. Het bereiken van een doorbraak voor de Maas kan gunstige perspectieven teweegbrengen voor het geheel van de nu opgeschorste besprekingen.

Vermits de Maas ook in Vlaanderen stroomt, is het Vlaams Gewest een volwaardige partij voor de internationale besprekingen over de Maas en zeker voor een Internationale Maascommissie.

Graag zou ik het volgende aan de geachte Minister willen vragen.

1. Onderschrijft de Vlaamse Executieve de besluiten van de Interparlementaire Beneluxraad-conferentie over de Maas ?
2. Is het niet aangewezen deze zaak aan de Vlaamse Raad voor te leggen en op basis daarvan een initiatief te nemen naar al de bij de problematiek betrokken overheden ?
3. Is het niet wenselijk dat eenzelfde conferentie op initiatief van bijvoorbeeld de Vlaamse Executieve zou worden gehouden over de Schelde ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 111
van 26 februari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Productie van golfkarton te Groot-Bijgaarden — Onafhankelijkheid van het onderzoek inzake de milieuklachten

De NV Cartomills wil aan de Bosstraat 81 te Groot-Bijgaarden in een extra fabriekshal golfkarton fabriceren. Over dit bedrijf zijn er heel wat milieuklachten.

Gezien de talrijke klachten van de omwonenden, over onder andere geluidshinder en de vrees voor roetvervuiling na de ingebruikname van de fabriekshal voor golfkarton, werd aan het bedrijf geen exploitatievergunning verleend.

De directie van de NV Cartomills stelde aan het Dilbeekse gemeentebestuur voor om een expert aan te stellen voor een onderzoek naar de milieuproblemen. Voornoemd bedrijf zal de kosten van dergelijke studie voor zijn rekening nemen. Het Dilbeekse gemeentebestuur keurde dit voorstel goed.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Wat is het standpunt van de geachte Minister in deze aangelegenheid ?
2. Hoe kan een dergelijk door het bedrijf zelf gevoerd onderzoek naar milieuklachten als onafhankelijk worden beschouwd ?
3. Welke maatregelen neemt de geachte Minister om dergelijke toestanden te vermijden ?

Vraag nr. 112
van 27 februari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle

In verband met de geplande aanleg van een supersnelle trein (SST) die de deelgemeente Lembeek bovengronds volledig zou doorsnijden, werd een alternatief voorgesteld om deze doortocht ondergronds of althans in een sleuf te laten lopen. Dit alternatief wordt niet enkel door een actiegroep maar ook door de volledige bevolking gesteund. Bovendien laat de unanieme Halse gemeenteraad niets onverlet om — door het aanvaarden van dit alternatief — de leefbaarheid van de Lembeekse gemeenschap te vrijwaren.

Omtrent de technische realiseerbaarheid van dit voorstel bestaat geen twijfel. De bezwaren liggen enkel op financieel vlak. Eerstdaags wordt van de Vlaamse Ministers een advies verwacht over STAR 21. Daarom wil ik er bij de geachte Ministers op aandringen om rekening te houden met de bekostiging van de werken die in Lembeek zouden moeten gebeuren bij een eventuele inwilliging van de gevraagde wijziging aan het SST-plan. Het is immers duidelijk dat er in dat geval

werken zouden moeten gebeuren die strikt gezien de SST-aanleg overstijgen.

Ik wil voorkomen dat het vandaag door de geachte Minister goedgekeurde budget later als oorzaak wordt aangegrepen om het alternatief traject voor Lembeek niet te aanvaarden.

Kan ik van de geachte Minister vernemen of hij bij het opstellen en het goedkeuren van het tienjarenplan van STAR 21, rekening houdt met een goedkeuring van het ondergronds of semi-ondergronds traject van de SST te Lembeek en met de bijkomende werken die niet rechtstreeks op rekening van de SST te schrijven zijn ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 114
van 4 maart 1991
van de heer H. SUYKERBUYK

Samenwerkingsakkoord Polen — Resultaten en contacten met Staatssecretaris Smet

Destijds werd door de geachte Minister een samenwerkingsakkoord met Polen afgesloten. Ook Staatssecretaris Smet sloot nadien met Polen een samenwerkingsakkoord af.

Beide akkoorden hebben betrekking op aspecten van het leefmilieu.

Kan ik van de geachte Minister op volgende vragen een antwoord krijgen ?

1. Hoever staat de uitwerking van het door de geachte Minister met Polen gesloten akkoord ? Wat zijn de resultaten tot op heden ?
2. Heeft Staatssecretaris Smet met de geachte Minister contact opgenomen, toen ze eveneens een akkoord afsloot ?
3. Zo ja, is door de geachte Minister of door Staatssecretaris Smet onderzocht of de akkoorden ter zake elkaar niet overlappen ?
4. Is er samenwerking en zo ja, in welke vorm, en voor welke beleidsterreinen ?

Vraag nr. 115
van 12 maart 1991
van de heer J. CUYVERS

Dagvlinders bedreigd — Maatregelen ter bescherming van de biotopen

In het recentste Wielewaalnummer lees ik het volgende.

“Onze dagvlinders bedreigd.

Hoogstens een kwart van onze dagvlinders zijn nog algemeen verspreid. Een twintigtal soorten zijn reeds verdwenen, terwijl vele andere minder of meer bedreigd zijn. De voornaamste oorzaak van deze achter-

uitgang is biotoopverlies. Goede dagvlindergebieden zijn vooral licht begraasde, bloemenrijke vegetaties en struweel en bosranden. Deze gebieden gingen grotendeels verloren en restanten ervan raken erg geïsoleerd. Algemene soorten ‘van vandaag zijn dus soorten die leven op planten van voedselrijke milieus (bv. de Grote Brandnetel). Bovendien schommelen onze vlinderpopulaties van nature heel sterk onder invloed van de weersomstandigheden. Tengevolge van het grotendeels verdwijnen en de huidige versnippering van geschikte biotopen, worden plaatsen waar de populaties uitsterven tegenwoordig veel moeizamer herbevolkt vanuit nabijgelegen vlindergebieden !

Bescherming van zeldzame dagvlinders op zich helpt dan ook niet. De enige maatregel die voor vlinders echt gunstig kan zijn, is bescherming van de biotopen, mits voldoende aandacht voor externe bedreigingen zoals verlaging van de grondwaterstand, vermessing.. “.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke maatregelen hij ter zake neemt.

Vraag nr. 116
van 13 maart 1991
van de heer R. VAN HOOLAND

Leiebekken — Investeringsprogramma voor waterzuivering

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te mogen vernemen.

1. Welke zijn de toekomstige investeringen voor waterzuivering, rechtstreeks of onrechtstreeks, in het Leiebekken voor 1991 ? Kan ik van de geachte Minister een gedetailleerd overzicht krijgen over de aard, het bedrag, de aanvang en het einde van het project en dit voor elke gemeente afzonderlijk ?
2. Indien mogelijk zou ik graag kennis nemen van het meerjarenprogramma ter zake (1991-1995).

Vraag nr. 117
van 14 maart 1991
van de heer J. CUYVERS

Toename versleten autobanden personen- en vrachtwagens — Recyclage

Door de recente verzwaring van de eisen betreffende de profieldiepte van autobanden voor personenwagens enerzijds en de uitbreiding van het wagenpark anderzijds neemt de totale hoeveelheid banden die moeten worden vervangen gestaag toe. De autobanden die niet langer aan de technische vereisten voor het wegverkeer beantwoorden belanden als ballastmateriaal in de landbouw, of worden herrubberd en komen terug in het autoverkeer terecht, of worden uitgevoerd naar woestijnlanden enzovoort.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel bedraagt de produktie van versleten autobanden en welke is de verdere evolutie dienaangaande ?

2. Hoeveel ten honderd wordt op welke manier verwerkt ? Graag specificering voor
  - a. verbranding in cementovens ;
  - b. verbranding in ovens voor huishoudelijk en gelijkgesteld afval ;
  - c. gebruik als ballastmateriaal in de landbouw ;
  - d. export naar het buitenland — welke landen en welke hoeveelheden ;
  - e. gestort als band, als schreddermateriaal ;
  - f. als autoband hergebruikt na herrubbering.
3. Welke beleidsmaatregelen heeft de geachte Minister op basis van de aanbevelingen van Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) al genomen om het gebruik van herrubbering te bevorderen ?
4. Welke resultaten verwacht de Minister van die beleidsmaatregelen ?
5. Is het gebruik van herrubberde banden verplicht voor de vervoermiddelen (personenwagens, vrachtwagens, bussen) die eigendom van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest zijn ? Waarom ?
6. Welk effect zou de verlaging van de snelheid van het personen- en vrachtvervoer op de slijtage van de banden hebben ? Welke maximumsnelheden dringen zich vanuit dit perspectief op ?

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 77
van 25 februari 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Kasteel van Gaasbeek — Verloedering

Streekgenoten vragen zich af waarom men het kasteeldomein laat verloederen. Het is een van de belangrijkste kastelen uit het patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap.

Het kasteel bergt een unieke en zeer belangrijke verzameling van documenten, geschriften en kunstwerken. Deze verzamelingen genieten een grote belangstelling.

Ook het park-, bos- en vijvercomplex zijn waardevol. Het bosbestand is eeuwenoud. Bijna alle inheemse boomsoorten zijn er aanwezig. Het domein is bovendien enig als vogelreservaat.

Vorige zomer reeds bleven meerdere zalen van het kasteel ontoegankelijk voor het publiek wegens personeelstekort. Onderhoudswerken konden om dezelfde reden niet worden uitgevoerd.

De toegangspoort biedt een weinig aantrekkelijke aanblik, de vijveroevers kalven af, de wandelwegen naast de vijverboorden zijn te smal en te glad, de vijvers zijn bevuild en bij gebrek aan toezicht het voorwerp van

vandalisme, wandelwegen zijn niet onderhouden, omheiningen krijgen slechts een voorlopige herstelling enzovoort.

Met deze belabberde toestand gaat Gaasbeek een weinig rooskleurig toeristisch seizoen tegemoet.

Kan de geachte Minister mij mededelen wanneer er eindelijk een beslissing zal worden genomen om het nieuwe personeel aan te stellen ?

Kan de geachte Minister mij eveneens mededelen wanneer de toegangspoort zal worden hersteld ?

Vraag nr. 81
van 4 maart 1991
van de heer J. DE ROO

Onroerende sportinfrastructuur — Kredieten

Bij ministerieel besluit van 5 december 1990 werd besloten tot een herverdeling van de basisallocaties in het programma 45 van de begroting 1990 van de Vlaamse Gemeenschap. Het aangepaste krediet voor toelagen aankoop en nieuwbouw van onroerende goederen voor sport (basisallocatie 63.02.45) bedraagt 193,5 miljoen frank voor gesplitste vastleggingskredieten en 243,5 miljoen frank gesplitste ordonnanceringskredieten.

Graag vernam ik van de geachte Minister aan welke infrastructuurdossiers deze kredieten werden toegewezen.

Vraag nr. 82
van 6 maart 1991
van mevrouw L. MAXIMUS

Verkoop van zeilvijver De Bocht — Gevolgen voor de watersport

Bij brief van 22 januari 1991, verwijzing V. 12040/27/MS, deelde het Ministerie van Financiën, Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen te Mechelen, het gemeentebestuur van Willebroek mee dat op 19 januari 1979 door het Bestuur der Wegen het goed Willebroek 111 (Heindonk) sectie A — zandwinningsput genaamd ronde vijver aansluitend bij het domein De Bocht, groot 41 hectare — 84 are en 73 centiare — plan C/8236 aan zijn diensten werd overgedragen voor verkoop.

Aan de gemeente wordt de vraag gesteld of zij belangstelling heeft voor de verwerving van deze vijver. Het is niet direct duidelijk waarom men nu, twaalf jaar na de overdracht aan het Aankoopcomité, deze vijver wil verkopen.

Dit geldt des te meer daar de vijver aansluit bij het door het Vlaams Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtcreatie (BLOSO) beheerde domein Hazewinkel en hij sinds de overdracht in 1979 wordt verhuurd aan drie watersportclubs, namelijk de Vlaamse Vereniging voor Watersport (VVW), de Landelijke Windsurf Federatie (LWF) en de Willebroekse Watersport Club (WWSK).

In 1982 en 1983 werd door het BLOSO een bedrag van 9.600.000 frank geïnvesteerd voor de aanleg van een toegangsweg en een parking aan de zijde waar het clubhuis van de VVW is gevestigd. Er werden belangrijke oeverversterkingswerken uitgevoerd en de drie clubs investeerden op hun beurt, in akkoord met BLOSO, belangrijke sommen in clubhuizen en hangars voor het opbergen van boten en surfplanken. Op dit ogenblik tellen de drie clubs samen 1.950 leden.

Het BLOSO zelf, dat promotie voert voor de watersport, en zeil- en windsurfcursussen organiseert op het domein Hazewinkel, verwijst de cursisten achteraf door naar deze drie clubs. Bovendien is de vijver een geliefd recreatieoord voor lijnvissers.

De zeilvijver De Bocht heeft dus een belangrijke sociale functie en het is ondenkbaar dat hij eigendom zou worden van een privépersoon die de bestemming ervan zou kunnen wijzigen, of die, gezien de aankooprijzen van de vijver, aan de clubs een dermate hoge huurvergoeding zou moeten vragen dat het beoefenen van de watersport er onbetaalbaar zou worden.

Graag vernam ik van de geachte Minister wat de aanleiding is van deze verkoop en welke eventuele mogelijkheden er zijn om dit prachtig stuk recreatiegebied verder door het BLOSO te laten beheren.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Vraag nr. 83
van 12 maart 1991
van de heer G. ANNEMANS

Vlaamse Executieve — Aankoop kunstwerken

Via de pers verneem ik dat de heer Valmy Féaux, Minister van de Franse Gemeenschap, het Fonds Roerend Cultureel Erfgoed van de Koning Boudewijnstichting had aangeraden deel te nemen aan de veiling bij Christie's in New York. Het fonds kocht er een werk van Fernand Khnopff.

Kan de geachte Minister mij meedelen of er in het verleden al bepaalde kunstwerken werden aangekocht op aanraden van de Vlaamse Executieve ?

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 123
van 18 februari 1991
van mevrouw M. VOGELS

Tweedekans-onderwijs — Nieuwe regeling inschrijvingsgelden

Met ingang van het schooljaar 1990-1991 werd een nieuwe regeling van kracht betreffende de inschrijvingsgelden in het tweedekans-onderwijs (TKO). Voordien werd een inschrijvingsgeld gevraagd van 2.000 frank per jaar. Met de nieuwe regeling wordt 10 frank per lesuur gevraagd, wat voor een volledig schooljaar neerkomt op 8.400 frank of nagenoeg 25.000 frank voor een diploma hoger secundair onderwijs (HSO). Dit betekent een verviervoudiging in vergelijking met de vroegere toestand. Dit inschrijvingsgeld wordt niet geëist van mensen met een vervangingsinko-

men, wat betekent dat vooral vrouwen die via TKO opnieuw de arbeidsmarkt willen instappen, het slachtoffer van deze regeling worden. Vrouwen die thuis blijven voor hun kinderen doen dit vaak vanuit de idee later weer buitenshuis te werken. Velen beseffen echter niet dat na ongeveer 10 jaar thuisblijven de achterstand op een snel evoluerende arbeidsmarkt zeer groot is. Het volgen van TKO is vaak de enige mogelijkheid om de nodige basis te verwerven voor verdere en nodige specialisatie. Het inbouwen van de financiële drempel voor TKO wordt dan ook ervaren als een bij komende bestraffing.

Kan de geachte Minister mij op de volgende vragen antwoorden ?

1. Waarom werd met ingang van 1990-1991 een nieuwe regeling betreffende inschrijvingsgelden in het TKO ingevoerd ?
2. Staat dit niet haaks op de beleidsvisies van de Vlaamse Executieve
  - a. met betrekking tot vorming en herscholing van werklozen ;
  - b. met betrekking tot de ideeën over permanente vorming ?
3. Welke is de geraamde opbrengst als gevolg van deze verhoging van het inschrijvingsgeld ?

Vraag nr. 125
van 21 februari 1991
van de heer E. DE GROOT

Weddeschalen paramedisch personeel — Discriminatie buitengewoon onderwijs

Onlangs werden door de collectieve arbeidsovereenkomst (CAO), van kracht sinds 1 november 1990, de weddeschalen van het paramedisch personeel en van de sociale assistenten van de psyche-medisch-sociale centra (PMS) en ook de weddeschalen van bijvoorbeeld studiemeester-opvoeder, opvoeder-huismeester zodanig aangepast, dat zij vanaf het negende jaar weddeanciënniteit worden overgeschakeld naar het barema van regent. Dit betekent een substantiële financiële verbetering voor dit personeel.

Voor het paramedisch personeel van het buitengewoon onderwijs echter, dat nochtans dezelfde diploma's kan voorleggen, geldt deze aanpassing niet. Voor hen blijft barema 337 van kracht waardoor de discrepantie tussen het diploma en de geldelijke waardering ervan in stand wordt gehouden.

Kan de geachte Minister mij mededelen wat de reden is van deze discriminatie en welke stappen reeds zijn gezet om ze ongedaan te maken ?

Vraag nr. 126
van 22 februari 1991
van de heer F. DEWINTER

Artiboko-feesten — Deelname

Naar aanleiding van de viering van de zestigste verjaardag en het veertigjarig ambtsjubileum van Koning Bou-

dewijn werd door het Gemeenschapsministerie van Onderwijs een schrijven gericht aan de scholen waarin deze werden aangespoord deel te nemen aan de Artibokofeesten.

In hoeverre werd de deelname aan de Artiboko-feesten in de scholen door het Gemeenschapsministerie verplicht ?

Welke richtlijnen werden aan de schooldirecties gegeven naar aanleiding van de Artiboko-feesten ?

Werden hiervoor door de geachte Gemeenschapsminister subsidies verleend aan bepaalde initiatieven ?

Hoeveel gemeenschapsscholen in Vlaanderen hebben door een of ander initiatief deelgenomen aan de Artiboko-feesten ?

Vraag nr. 129
van 27 februari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle

In verband met de geplande aanleg van een supersnelle trein (SST) die de deelgemeente Lembeek bovengronds volledig zou doorsnijden, werd een alternatief voorgesteld om deze doortocht ondergronds of althans in een sleuf te laten lopen. Dit alternatief wordt niet enkel door een actiegroep maar ook door de volledige bevolking gesteund. Bovendien laat de unanieme Hal-se gemeenteraad niets onverlet om — door het aanvaarden van dit alternatief — de leefbaarheid van de Lembeekse gemeenschap te vrijwaren.

Omtrent de technische realiseerbaarheid van dit voorstel bestaat geen twijfel. De bezwaren liggen enkel op financieel vlak. Eerstdaags wordt van de Vlaamse Ministers een advies verwacht over STAR 21. Daarom wil ik er bij de geachte Ministers op aandringen om rekening te houden met de bekostiging van de werken die in Lembeek zouden moeten gebeuren bij een eventuele inwilliging van de gevraagde wijziging aan het SST-plan. Het is immers duidelijk dat er in dat geval werken zouden moeten gebeuren die strikt gezien de SST-aanleg overstijgen.

Ik wil voorkomen dat het vandaag door de geachte Minister goedgekeurde budget later als oorzaak wordt aangegrepen om het alternatief traject voor Lembeek niet te aanvaarden.

Kan ik van de geachte Minister vernemen of hij bij het opstellen en het goedkeuren van het tienjarenplan van STAR 21, rekening houdt met een goedkeuring van het ondergronds of semi-ondergronds traject van de SST te Lembeek en met de bijkomende werken die niet rechtstreeks op rekening van de SST te schrijven zijn ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 132
van 28 februari 1991
van de heer A. LARIDON

Zwangerschapsverzekering — Tijdelijke leerkrachten

De programmawet van 22 december 1989 heeft de zwangerschapsverzekering ingevoerd. Hierdoor wordt het vrouwelijk personeel, onderworpen aan de sociale zekerheid, voortaan vergoed voor de totale duur van het zwangerschapsverlof.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of deze maatregel ook geldt voor de tijdelijke leerkrachten ;
2. of door deze maatregel van de programmawet de reglementering waarbij de Gemeenschap instond voor de vergoeding van de eerste dertig dagen van de zwangerschap van de tijdelijken wegvalt ;
3. of het in dit geval wel zeker is dat de betrokkenen voor de eerste dertig dagen vergoed worden via de zwangerschapsverzekering ;
4. of de zwangerschapsverzekering zich aan deze verplichting niet kan onttrekken door te verwijzen naar het koninklijk besluit van 28 mei 1972 betreffende het statuut van het onderwijzend personeel van het Rijk ;
5. of dit dan geen aanleiding kan geven tot een verschillende behandeling van leerkrachten behorend tot verschillende onderwijsnetten, vermits de tijdelijke leerkrachten in het vrij onderwijs, die normaal worden aangeworven met een arbeidscontract, reeds sinds 9 januari 1990 onderworpen zijn aan bovenvermelde zwangerschapsverzekering ?

Vraag nr. 135
van 6 maart 1991
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Onderwijzend personeel in Duitsland — Gevolgen bij vertrek van Belgische strijdkrachten

Als de Belgische strijdkrachten gestationeerd in Duitsland, terugkeren naar België, zullen de scholen verbonden aan betrokken garnizoenen ophouden te bestaan.

Mag ik aan de geachte Gemeenschapsminister vragen :

1. wat er zal gebeuren met de leerkrachten verbonden aan deze scholen ;
2. wat er zal gebeuren met de leerkrachten verbonden aan het Koninklijk Atheneum van Bensberg ?

Zou het mogelijk zijn om voor beide gevallen een onderscheid te maken tussen tijdelijke en vastbenoemde leerkrachten ?

Vraag nr. 136
van 7 maart 1991
van de heer A. LARIDON

Secundair onderwijs en onderwijs voor sociale promotie — Ter beschikking gestelde leerkrachten

Ieder jaar op 1 oktober worden leerkrachten van het secundair onderwijs en het onderwijs voor sociale promotie geheel of gedeeltelijk ter beschikking gesteld en dit door een tekort aan regelmatig ingeschreven leerlingen. De leerkrachten blijven ter beschikking van de inrichtende macht voor het uitvoeren van pedagogische taken.

Kan ik het volgende van de geachte Minister vernemen ?

1. Wat dient er te worden verstaan onder pedagogische taken ? Zijn administratieve en bewakingsopdrachten ook begrepen in deze omschrijving ?
2. Hoeveel uren per week moeten deze leerkrachten ter beschikking blijven van de inrichtende macht ?
3. Betekent dit ter beschikking staan dat zij moeten aanwezig zijn in de instellingen ?

Vraag nr. 144
van 12 maart 1991
van de heer D. VAN DER MAELEN

Buitengewoon onderwijs — Benadeling paramedisch personeel

Door de nieuwe collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) die van kracht is sinds 1 november 1990 werden de weddeschalen van het paramedisch personeel en van de sociale assistenten van de psycho-medisch-sociale centra (PMS) zodanig aangepast dat zij vanaf het negende jaar weddeanciënniteit worden overgeschakeld naar het barema van regent. Dit betekent substantiële verbetering voor dit personeel.

Kan de geachte Minister verklaren waarom voor het paramedisch personeel van het buitengewoon onderwijs, dat nochtans dezelfde diploma's kan voorleggen, deze aanpassing niet geldt en het barema 337 van kracht blijft, waardoor de discrepantie tussen diploma en geldelijke waardering in stand wordt gehouden ?

Ook wat de uurregeling betreft wordt het paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs benadeeld. Voor het pedagogisch personeel wordt gerekend met uren van 50 minuten terwijl het paramedisch personeel (met uitzondering van de logopedisten) nog steeds uren van 60 minuten dient te presteren.

Reeds meer dan 15 jaar geleden werd voor de logopedisten een aanpassing (30 à 33 uren van 50 minuten) doorgevoerd. Kinesisten, verplegers, kinderverzorgers en ergotherapeuten dienen tot vandaag nog 32 à 36 uren van 60 minuten te presteren (basisschool : 1.400 minuten, secundaire school : 1.600 minuten), wat trouwens mathematisch onmogelijk is binnen de normale lesuren zodat op de meeste scholen allerlei kunstgrepen dienen te gebeuren om aan de vereiste uren te komen.

Kan de Minister meedelen waarom de aanpassing van het urenpakket aan de werkelijke omstandigheden niet wordt doorgevoerd ?

Vraag nr. 148
van 13 maart 1991
van de heer J. VALKENIERS

Paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs — Weddeschalen en uurberekening

Voor het paramedisch personeel dat is tewerkgesteld in het onderwijs bestaan er twee anomalieën die oorzaak zijn van onbehagen en van onjuiste berekeningen.

Vooreerst is er de aanpassing van de wedde die wel gebeurd is voor het paramedisch personeel in de psycho-medisch-sociale centra (PMS), maar niet voor die in het buitengewoon onderwijs. Enkel voor de eerste groep wordt er vanaf het negende jaar weddeanciënniteit overgeschakeld naar het barema van regent.

Een ander probleem is de uurberekening die voor het paramedisch personeel nog gebeurt per zestig minuten. Daardoor moeten in veel scholen allerlei kunstgrepen worden toegepast. Enkel voor de logopedisten wordt een berekening per vijftig minuten toegepast, zoals voor het onderwijzend personeel.

Is er voor de geachte Minister een bezwaar om zowel het ene als het andere probleem op te lossen door een beslissing van zijnentwege ?

Vraag nr. 150
van 15 maart 1991
van de heer R. VAN HOOLAND

Universiteiten in Vlaanderen — Beoordeling advies- en controlefuncties

Aansluitend op mijn parlementaire vraag nummer 73 van 20 december 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 7 van 4 februari 1991, bladzijde 332) zou ik het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. of er een beoordeling is geweest van de functies en de werking van de commissarissen van de Vlaamse Executieve of (voorheen) van de Regering bij de universiteiten of universitaire instellingen in Vlaanderen ;
2. idem voor de afgevaardigden van Financiën ;
3. idem voor de controle van het Rekenhof ;
4. zo ja, wat de resultaten daarvan waren, zo nee, waarom niet, en of het de bedoeling is alsnog een beoordeling te maken ;
5. hoeveel beroepen er bij de Vlaamse Executieve en voorheen bij de Regering (of een lid ervan) werden ingediend door de commissaris van de Vlaamse Executieve, respectievelijk Regering of door de afgevaardigde van Financiën, respectievelijk de inspecteur van Financiën, tegen elke beslissing van de universiteiten of universitaire instellingen die strijdig werden geacht met wet of decreet of die ongunstig waren voor de financiën van de universiteiten ;
6. welk gevolg aan die beroepen werd gegeven.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 106
van 25 februari 1991
van de heer F. VERMEIREN

Brusselse Ring — Oplossing kruispunt Welriekende Dreef

Reeds jaren zijn er op de Brusselse Ring ter hoogte van de afrit naar Hoeilaart problemen. Vorig jaar was er sprake van het verwijderen van de verkeerslichten en het afsluiten van de Hoeilaartse steenweg naar Brussel en de Overijse Welriekende Dreef. Een voorstel in die zin werd toen geformuleerd door de werkgroep Files en Verkeersveiligheid. Ingevolge hevig verzet van de gemeenteoverheden van Hoeilaart en Overijse werd van dit voorstel afgezien.

De bouw van een tunnel werd ook reeds overwogen, maar wegens de hoge uitgaven lijkt dit voorstel niet te verwezenlijk zijn.

Intussen blijft het probleem echter bestaan en zijn de 12 jaar geleden geplaatste verkeerslichten blijkbaar de enige op het traject tussen Oslo en Lissabon. Ook de dagelijkse files blijven elke ochtend en elke avond het nieuws halen in het Wegbulletin omdat een voor alle partijen bevredigende oplossing uitblijft.

Daarom vernam ik graag van de geachte Minister het volgende.

1. Wordt 'er nog werk gemaakt van dit dossier en zo ja, in welke zin ?
2. Werden er tellingen uitgevoerd op het kruispunt van de Brusselse Ring met de autosnelweg Brussel-Namen en wat hebben deze tellingen eventueel uitgewezen ? Zullen deze tellingen kunnen bijdragen tot een oplossing voor het kruispunt aan de Welriekende Dreef ?
3. Wordt er in verband met de aan de Brusselse Ring uit te voeren werken overleg gepleegd met de bevoegde administratie van het Brussels en het Waals Gewest ? Werd desgevallend daarbij het probleem van de te verdelen kosten aangesneden ?

Vraag nr. 107
van 27 februari 1991
van de heer J. VALKENIERS

Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle

In verband met de geplande aanleg van een supersnelle trein (SST) die de deelgemeente Lembeek bovengronds volledig zou doorsnijden, werd een alternatief voorgesteld om deze doortocht ondergronds of althans in een sleuf te laten lopen. Dit alternatief wordt niet enkel door een actiegroep maar ook door de volledige bevolking gesteund. Bovendien laat de unanieme Hal-

se gemeenteraad niets onverlet om — door het aanvaarden van dit alternatief — de leefbaarheid van de Lembeekse gemeenschap te vrijwaren.

Omtrent de technische realiseerbaarheid van dit voorstel bestaat geen twijfel. De bezwaren liggen enkel op financieel vlak. Eerstdaags wordt van de Vlaamse Ministers een advies verwacht over STAR 21. Daarom wil ik er bij de geachte Ministers op aandringen om rekening te houden met de bekostiging van de werken die in Lembeek zouden moeten gebeuren bij een eventuele inwilliging van de gevraagde wijziging aan het SST-plan. Het is immers duidelijk dat er in dat geval werken zouden moeten gebeuren die strikt gezien de SST-aanleg overstijgen.

Ik wil voorkomen dat het vandaag door de geachte Minister goedgekeurde budget later als oorzaak wordt aangegrepen om het alternatief traject voor Lembeek niet te aanvaarden.

Kan ik van de geachte Minister vernemen of hij bij het opstellen en het goedkeuren van het tienjarenplan van STAR 21, rekening houdt met een goedkeuring van het ondergronds of semi-ondergronds traject van de SST te Lembeek en met de bijkomende werken die niet rechtstreeks op rekening van de SST te schrijven zijn ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 108
van 1 maart 1991
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Wegwijzers in EG — Taalgebruik

Met voldoening lees ik in uw antwoord op mijn vraag van 23 maart 1990 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989 — 1990, Nr. 12 van 23 april 1990, bladzijde 640) dat de Interministeriële Conferentie voor Vervoer en Infrastructuur

- a. heeft gekozen voor tweetalige wegwijzers, met duidelijk onderscheid tussen de vertaling en de volgens de taalreglementering van 1966 verplichte vermeldingen ;
- b. deze tweetaligheid heeft beperkt tot de autosnelwegen.

In verband met deze nieuwe regeling zou ik van de geachte Gemeenschapsminister graag een paar verduidelijkingen vernemen.

1. Geldt zij voor alle EG-staten ?
2. Betekent dit dus dat Franse wegwijzers langs autosnelwegen ook de Nederlandse namen van Vlaamse steden zullen moeten vermelden ?
3. Erkent de regel de bestemming weergeven in de taal van het land waar de plaats gelegen is het bestaan van officiële taalgebieden, zoals in België en moet daarmee rekening worden gehouden door de buurlanden ?
4. Geldt deze regel ook
  - a. binnen eenzelfde staat met meer dan één officieel erkend taalgebied, zoals België ;

- b. voor half of niet-officieel erkende taalgebieden zoals het Fries in Nederland en Duitsland of het Nederlands in Frankrijk ;
- c. voor talen zoals het Baskisch en het Catalaans als gewestelijke talen althans in Spanje officieel erkend maar onbestaand binnen EG-verband ?

Vraag nr. 109
van 1 maart 1991
van de heer J. ANSOMS

Aanleg duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet — Overdracht onteigende gronden

Naar verluidt werd zopas door de Vlaamse Executieve de overeenkomst tussen de staat en het Vlaams Gewest goedgekeurd betreffende de overdracht van de onteigende gronden voor de aanleg van een omleidingskanaal tussen het Albertkanaal en de haven van Antwerpen gekend als het dossier duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke bestemming er zal worden gegeven aan deze onteigende gronden.

- 1. Behoren zij tot het patrimonium van het departement Openbare Werken ? In negatief geval, onder wiens bevoegdheid vallen zij dan ?
- 2. Wordt er op enigerlei wijze, op administratief gebied nog gewerkt aan dit dossier ? In positief geval, waar dan en in welke zin ?

Vraag nr. 110
van 4 maart 1991
van de heer M. SCHOETERS

Verrebroekdok — Resultaten kosten-batenanalyse

De expansiemogelijkheden voor de haven van Antwerpen op de rechteroever zijn zo goed als uitgeput. Sommige bestaande terreinen of dokken kunnen nog worden gerenoveerd maar het havenareaal als dusdanig kan niet meer worden uitgebreid met meer kaaioppervlakten of aanlegplaatsen.

De constante groei van de haven op linker- en rechteroever heeft met zich meegebracht dat de bestaande installaties op nagenoeg maximale capaciteit opereren.

De Antwerpse havengemeenschap vraagt dan ook sinds enkele jaren met aandrang de verdere uitbouw van de Waaslandhaven, in het bijzonder de bouw van het Verrebroekdok, om verdere groei en behoud van het marktaandeel in de range Hamburg-Le Havre te kunnen verzekeren.

Naar ik verneem werd onlangs een kosten-batenanalyse uitgevoerd over deze investering.

Uit deze studie zou blijken dat dat project een uitermate hoog rendement bezit, zeker in vergelijking met andere Belgische havenprojecten.

Graag zou ik het volgende aan de geachte Minister willen vragen.

- 1. Op hoeveel wordt de kostprijs van het Verrebroekdok geschat ?
- 2. Is het waar dat door de bouw van dat project, het geïnvesteerde kapitaal verscheidene malen wordt teruggewonnen ?
- 3. Kan een vergelijking worden gemaakt met de berekende opbrengstratio's voor de Belgische economie van de recent besliste bouwwerken namelijk de containerkade in Zeebrugge, de renovatie te Antwerpen, het grootdok van Gent ?
- 4. Wanneer zal het advies van de Vlaamse Havencommissie worden ingewonnen ?
- 5. Zal bij een gunstig advies van de commissie ook zonder uitstel in de nodige kredieten worden voorzien om de werken in 1992 te starten ?

Vraag nr. 111
van 4 maart 1991
van de heer M. SCHOETERS

Haven van Antwerpen — Terreinen voor containerterminals

Op basis van voorzichtige ramingen van het Stedelijk Havenbedrijf kan men veronderstellen dat het containerverkeer in de haven van Antwerpen tegen het jaar 2000 zal toegenomen zijn tot 2.400.000 twenty foot equivalent unit (TEU) of circa 24 miljoen goederen.

Om deze normale groei mogelijk te maken moet Antwerpen evenwel uiterlijk einde 1995 kunnen beschikken over een tweede Scheldeterminal.

Recente studies gepubliceerd in New York en Rotterdam door eminente transporteconomisten veronderstellen dat na een korte recessie ten gevolge van de Golfoorlog, het internationaal maritiem goederenverkeer jaarlijks met 5 ten honderd zal groeien. Het containervervoer zelf, zal daarbij een nog groter deel innemen van het transportgebeuren.

Rekening houdend met deze groeicijfers zal de tweede containerterminal langs de Schelde nog vóór het jaar 2000 op maximale capaciteit werken.

Uitbreiding of bouw van nieuwe terminals zal derhalve noodzakelijk zijn om Antwerpen toe te laten zijn deel van de trafiek in de Hamburg — Le Havre-range veilig te stellen of te houden.

Nieuwe terminals langs de Schelde kunnen, zoals men mij mede deelt, slechts worden gebouwd langs de Linkerscheldeoever .

Deze terreinen zouden evenwel niet voor havenactiviteiten, maar voor industrievestigingen (slib en afvalverwerking) voorbehouden blijven.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij het volgende mededelen ?

- 1. Waar zijn er nog terreinen langs de Schelde beschikbaar en geschikt voor de vestiging en bouw van overslagterminals ?
- 2. Worden de nodige maatregelen getroffen om eventueel geplande industrievestigingen naar andere terreinen over te hevelen ?

3. Worden de nodige voorzorgsmaatregelen genomen om alle plaatsen die in aanmerking kunnen komen voor de bouw van haventerminals, voor de toekomst vast te leggen ?

Vraag nr. 112
van 6 maart 1991
van de heer J. DE BREMAEKER

Werken waterbouwkundige aard arrondissement Antwerpen — Planning en kostprijs

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij voor 1991 mededelen welke werken van waterbouwkundige aard voor het arrondissement Antwerpen gepland of in uitvoering zijn ?

Zouden tevens de voorziene of effectieve begin- en einddatum kunnen worden opgegeven, alsook de geraamde of effectieve uitgaven ?

Vraag nr. 113
van 6 maart 1991
van mevrouw L. MAXIMUS

Verkoop van zeilvijver De Bocht — Gevolgen voor de watersport

Bij brief van 22 januari 1991, verwijzing V.12040/27/MS, deelde het Ministerie van Financiën, Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen te Mechelen, het gemeentebestuur van Willebroek mee dat op 19 januari 1979 door het Bestuur der Wegen het goed Willebroek III (Heindonk) sectie A — zandwinningsput genaamd ronde vijver aansluitend bij het domein De Bocht, groot 41 hectare — 84 are en 73 centiare — plan C/8236 aan zijn diensten werd overgedragen voor verkoop.

Aan de gemeente wordt de vraag gesteld of zij belangstelling heeft voor de verwerving van deze vijver. Het is niet direct duidelijk waarom men nu, 12 jaar na de overdracht aan het Aankoopcomité, deze vijver wil verkopen.

Dit geldt des te meer daar de vijver aansluit bij het door het Vlaams Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie (BLOSO) beheerde domein Hazewinkel en hij sinds de overdracht in 1979 wordt verhuurd aan drie watersportclubs, namelijk de Vlaamse Vereniging voor Watersport (VVW), de Landelijke Windsurf Federatie (LWF) en de Willebroekse Watersport Club (WWSK).

In 1982 en 1983 werd door het BLOSO een bedrag van 9.600.000 frank geïnvesteerd voor de aanleg van een toegangsweg en een parking aan de zijde waar het clubhuis van de VVW is gevestigd. Er werden belangrijke oeverversterkingswerken uitgevoerd en de drie clubs investeerden op hun beurt, in akkoord met BLOSO, belangrijke sommen in clubhuizen en hangars voor het opbergen van boten en surfplanken. Op dit ogenblik tellen de drie clubs samen 1.950 leden.

Het BLOSO zelf, dat promotie voert voor de watersport, en zeil- en windsurfcursussen organiseert op het domein Hazewinkel, verwijst de cursisten achteraf door naar deze drie clubs. Bovendien is de vijver een geliefd recreatieoord voor lijnvisserij.

De zeilvijver De Bocht heeft dus een belangrijke sociale functie en het is ondenkbaar dat hij eigendom zou worden van een privépersoon die de bestemming ervan zou kunnen wijzigen, of die, gezien de aankoopprijs van de vijver, aan de clubs een dermate hoge huurvergoeding zou moeten vragen dat het beoefenen van de watersport er onbetaalbaar zou worden.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke de aanleiding is van deze verkoop en welke de eventuele mogelijkheden zijn om dit prachtig stuk recreatiegebied verder door het BLOSO te laten beheren.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 114
van 8 maart 1991
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Provinciale steenweg Asse-Edingen — Onteigening in Ternat

Nog dit jaar wil het Ministerie van Openbare Werken van de Vlaamse Gemeenschap overgaan tot onteigening op de provinciale steenweg Asse-Edingen op het grondgebied van Ternat.

De onteigeningen zullen gebeuren tussen de Nattestraat en de tweede op- en afrit aan de autoweg E 40 richting Gent.

Er zullen niet alleen voortuinen maar ook woningen sneuvelen om de aanleg van een bijkomende rijstrook voor het naar links afslaand verkeer mogelijk te maken.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of de bewoners reeds officieel op de hoogte werden gebracht van de onteigeningen ;
2. of er reeds definitieve plannen op papier staan ;
3. of het inderdaad zo is dat men zal overgaan tot de aanleg van een bijkomende rijstrook voor het naar links afslaand verkeer dat uit Asse en de Ternatse industriezone komt ?

Vraag nr. 115
van 8 maart 1991
van de heer G. CARDOEN

Dienst boekhouding — Achterstand in vereffening van facturen

Vele aannemers, onderaannemers en bedrijven die werken en prestaties hebben verricht voor de diensten van het departement van de geachte Minister wachten al maanden op de vereffening van achterstallige en ingeleverde facturen.

Blijkbaar bestaat er een geweldige achterstand bij de dienst boekhoudkunde van de geachte Minister.

Graag vernam ik van de geachte Minister volgende inlichtingen.

1. Hoeveel facturen wachten op dit moment op vereffening bij de dienst boekhouding ?

2. Wat is precies de oorzaak van deze achterstand ?
3. Hoe hoopt de geachte Minister deze achterstand in te halen ?
4. Wat met de bedrijven of aannemers die door deze nalatigheid hun eigen exploitatie in het gedrang zien komen ?
5. Komt er na de gewone betalingstermijn (twee maanden) een interest op het factuurbedrag bij ? Zo neen, waarom niet ?

Vraag nr. 116
van 8 maart 1991
van de heer J. VAN EETVELT

Spoorwegbrug over het zeekanaal Boom-Puurs — Onderhandelingen met NMBS

In antwoord op een interpellatie over het uitblijven van de geplande spoorwegbrug over het zeekanaal tussen Boom en Puurs, deelde de geachte Minister mee dat de spoorwegen prioritair zijn in het mobiliteitsplan en dat deze spoorweguitbreiding hierbij niet onbelangrijk is. Bovendien zou heel snel een gesprek met de NMBS op gang worden gebracht.

Dit is des te belangrijker nu de NMBS zich terdege bewust is van het belang voor de regio Boom-Puurs-Willebroek van het herstel van het treinverkeer over het zeekanaal. In het ontwerp van het tienjarenplan voor investeringen 1991-2000, dat momenteel voor advies aan de Gewesten is overhandigd heeft de NMBS de nodige bedragen ingeschreven om de spoorweginfrastructuur te moderniseren en de spoorwegverbinding te elektrificeren. De daarvoor noodzakelijke nieuwe spoorwegbrug over het zeekanaal heeft het voorwerp uitgemaakt van een overeenkomst tussen de NMBS en de NV Zeekanaal, die ondertekend werd op 2 juni 1982 en bepaalde dat de NV Zeekanaal, zowel de afbraak als de vernieuwingswerken zou betalen. Sinds de regionalisering komen die kosten ten laste van de begroting van het Gemeenschapsministerie van Openbare Werken en Verkeer.

Nu de NMBS het herstel van de spoorwegverbinding in zijn programma vermeldt, meen ik dat de geplande contacten met de NMBS zeer belangrijk zijn. Graag vernam ik dan ook van de geachte Minister het resultaat van deze onderhandelingen.

Vraag nr. 117
van 8 maart 1991
van de heer G. CARDOEN

N 8 Brussel-Ninove — Herinrichting

Een paar weken geleden werd door de diensten van de geachte Minister een voorstel tot herinrichting van de N 8 Brussel-Ninove aan de pers uiteengezet.

Dit voorstel maakt niet iedereen onverdeeld gelukkig.

Uitgangspunt voor de veranderingen aan deze uiterst gevaarlijke gewestweg moet de verbetering van de verkeersveiligheid zijn.

Graag zou ik het volgende van de geachte Minister willen vernemen.

1. Wat houdt uw voorstel tot herinrichting van de N 8 precies in ?
2. Wat zal de globale kostprijs van deze verbetering zijn ?
3. Welke procedure volgt men en met welke timing houdt men rekening voor de uitvoering van de werken ?

Vraag nr. 119
van 12 maart 1991
van de heer G. ANNEMANS

Afrit Brasschaat langs Bredabaan — Filevorming

De Bredabaan werd nabij de afrit Brasschaat onlangs geherstructureerd. In tegenstelling tot vroeger staan nu tijdens de spitsuren lange files op de afrit.

Graag zou ik het volgende van de geachte Minister vernemen.

1. Werd er gezocht naar een oplossing voor deze filevorming ?
2. Kan één rijvak van de Bredabaan, door verlenging van de middenstrook van de afrit, worden gebruikt voor de afrit zelf ?

Vraag nr. 120
van 12 maart 1991
van de heer M. DESUTTER

Schipdonkkanaal — Verruiming debiet

Het Schipdonkkanaal of afleidingskanaal van de Leie werd aangelegd om enerzijds de waterafvoer van de Leie rechtstreeks naar zee mogelijk te maken en anderzijds het overstromingsgevaar in de Gentse regio te verminderen.

De geachte Minister deelde in antwoord op een parlementaire vraag mee dat dit kanaal moet worden verbreed om de nu optredende piekdebieten te kunnen verwerken.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke planning er bestaat voor de komende vijf jaar of verder, om het debiet van dit kanaal te verruimen. Welke gedeelten van het kanaal zullen er bij prioriteit worden verbreed ?

Vraag nr. 121
van 13 maart 1991
van de heer J. VAN HECKE

Dorpskom Zeveneken — Plaatsing van betonnen blokken voor verkeersveiligheid

In het dorpscentrum van Lochristi werden enkele maanden geleden betonnen blokken geplaatst op het middenvak van de Antwerpsesteenweg, dit in het kader van een experiment om de verkeersveiligheid te bevorderen.

Naar verluidt zou het thans de bedoeling zijn om dergelijke blokken ook aan te brengen in de dorpskom van Zeveneken, een deelgemeente van Lochristi.

Kan de geachte Minister dit bevestigen en is hieraan desgevallend een bepaalde timing gekoppeld ?

Vraag nr. 122
van 13 maart 1991
van mevrouw M. DE MEYER

Kruispunt De Ster te Steendorp — Herinrichting

Op het kruispunt De Ster te Steendorp (deelgemeente Temse) deed zich onlangs weer een dodelijk ongeval voor.

Het kruispunt is uiterst onoverzichtelijk en geregeld wordt er 100 kilometer per uur gereden, ondanks de officiële snelheidsbeperking van 60 kilometer per uur.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen hoeveel ongevallen de laatste 5 jaar gebeurden en met welke gevolgen (lichtgewonden, zwaargewonden, dodelijke slachtoffers).

Volgens de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op Vlaamse Gewestwegen zou het aantal ongevallen onvoldoende zijn om tot het plaatsen van verkeerslichten over te gaan. Het kruispunt zou wel heringericht moeten worden (advies van 20 oktober 1990 aan Openbare Werken).

Wanneer zou volgens de geachte Minister de herinrichting van dit gevaarlijk kruispunt worden aangevat en in welke zin zal die herinrichting gebeuren ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
32	11.03.1991	N. Maes	<i>Vlaamse Gemeenschap — Vertegen woordiging in het buitenland</i>	503
33	13.03.1991	W. Kuijpers	<i>Cultureel akkoord met Roemenië — Hernieuwing</i>	503
34	14.03.1991	J. Caudron	<i>Bingo-speelautomaten — Gebrekkige betaling taxen</i>	503
37	29.03.1991	M. Didden	<i>Wereldtentoonstelling 1992 te Sevilla — Bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap</i>	504
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
20	14.02.1991	J. Timmermans	<i>Ambtenaren van VITO — Belangenvermenging</i>	534
22	27.02.1991	J. Valkeniers	<i>Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle</i>	504
23	27.02.1991	W. Kuijpers	<i>Hageland — Bevordering industriële ontwikkeling</i>	505
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
83	07.02.1991	J. Cuyvers	<i>Gewestelijke plannen — Wijziging door middel van APA's en BPAS in de arrondissementen Aalst en Oudenaarde</i>	535
90	19.02.1991	J. Van Hecke	<i>Ontwerpen van BPA — Onderzoek interkabinettenwerkgroep</i>	535
92	20.02.1991	W. Kuijpers	<i>Zoutleeuw — KMO-zone</i>	506
93	22.02.1991	H. Suykerbuyk	<i>Isamir-project te Kontich — Stand van zaken</i>	537
96	25.02.1991	F. Vandenberghe	<i>Essenberg te Waanrode — Illegale ontbossing</i>	506
97	26.02.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Natuurgebied Wezembeek-Oppem — Vergunning voor veranderingen</i>	506
98	26.02.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Herstellingen Royer-kerkorgel te Leerbeek — Toestemming Monumenten en Landschappen</i>	507
99	0 27.02.1991	J. Valkeniers	<i>Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle</i>	557
100	28.02.1991	J. Devolder	<i>Artikel 55 stedenbouw — Interpretatie</i>	537
101	06.03.1991	H. Candries	<i>Sportcomplex te Leest — Overtreding bestaande gewestplan</i>	507
102	0 07.03.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Arrondissement Halle-Vilvoorde — Nood aan sociale huur- of koopwoningen</i>	557
103	11.03.1991	M. Didden	<i>Gewestplannen — Procedure tot veralgemeende wijzigingen en invoering structuurplan</i>	508
104	12.03.1991	M. Desutter	<i>Ligging ondergrondse en hoogspanningsleidingen — Ontbreken van gegevens bij AROL</i>	509

105	13.03.1991	W. Kuijpers	<i>Schoolhuys Begijnendijk — Beslissing van de gemeenteraad tot sloping</i>	509
106	13.03.1991	J. Valkeniers	<i>Prijzen van huizen en gronden in Vlaams-Brabant — Speculatie tengevolge van Europese eenwording</i>	509
107	13.03.1991	F. Vermeiren	<i>Bouwverordeningen — Gemeentelijke bevoegdheden</i>	510
108	18.03.1991	J. Cuyvers	<i>Regionale Commissie voor Advies voor Ruimtelijke Ordening — Vertegenwoordiging leefmilieu-organisaties</i>	511
109	19.03.1991	C. Marchand	<i>Westhoek — Westvlaams rapport over gemeentelijke richtnota's gewestplannen</i>	511
112	22.03.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Nieuwe kliniek te Halle — Omstreden vestiging</i>	511

J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin

26	20.02.1991	H. Candries	<i>Erkende diensten voor gezins- en bejaardenhulp — Stand van zaken</i>	538
27	o 21.02.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Erkenning van diensten voor opvanggezinnen — Beleid Kind en Gezin</i>	558
28	o 22.02.1991	A. Kempinaire	<i>ARGO-Internaten — Niet-subsidiëring door Fonds Bijzondere Jeugdbijstand</i>	558
29	27.02.1991	J. Valkeniers	<i>Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle</i>	512
30	04.03.1991	G. Beerden	<i>OCMWs — Verliezen lithotriptors</i>	512
31	13.03.1991	W. Kuijpers	<i>Service-flats bejaarden — Vrijheid van keuze in verzorging</i>	513

R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

12	27.02.1991	W. Kuijpers	<i>Hageland — Bevordering industriële ontwikkeling</i>	513
13	28.02.1991	J. Geysels	<i>Tewerkstelling buitenlanders uit Oost-Europa — Stand van zaken</i>	538

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

78	16.01.1991	J. Geysels	<i>Milieuheffing afvalstoffen — Stand van zaken</i>	539
97	06.02.1991	H. Van Dienderen	<i>PRB in Balen — Opruiming</i>	540
100	11.02.1991	R. Van Hooland	<i>Plastic — Selectieve inzameling en recyclage</i>	540
103	o 18.02.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Grote Zenne — Bedreiging fauna en flora door lozing rioolwater</i>	558
104	o 19.02.1991	H. De Loor	<i>Waterzuiveringsprogramma 1991 — Collector en persleiding te Zwalm</i>	558
105	o 20.02.1991	J. Cuyvers	<i>Bossen van het Vlaams Gewest — Verpachten van jachtrechten</i>	559
107	o 22.02.1991	H. Suykerbuyk	<i>Beroep exploitatie hinderlijke inrichtingen — Langzame procedure</i>	559
108	o 22.02.1991	H. Lauwers	<i>Zones speciale bescherming luchtverontreiniging — Veralgemening</i>	559
109	o 22.02.1991	A. Denys	<i>Rioolwaterzuiveringsinfrastructuur — Uitvoering investeringsprogramma 1990</i>	559
110	o 26.02.1991	M. Schóeters	<i>Verbetering kwaliteit Maaswater — Standpunt en initiatieven van het Vlaams Gewest</i>	560

111	0	26.02.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Productie van golfkarton te Groot-Bijgaarden — Onafhankelijkheid van het onderzoek inzake de milieuklachten</i>	560
112	0	27.02.1991	J. Valkeniers	<i>Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle</i>	560
114	0	04.03.1991	H. Suykerbuyk	<i>Samenwerkingsakkoord Polen — Resultaten en contacten met Staatssecretaris Smet</i>	561
115	0	12.03.1991	J. Cuyvers	<i>Dagvlinders bedreigd — Maatregelen ter bescherming van de biotopen</i>	561
116	o	13.03.1991	R. Van Hooland	<i>Leiebekken — Investeringsprogramma voor waterzuivering</i>	561
117	0	14.03.1991	J. Cuyvers	<i>Toename versleten autobanden personen- en vrachtwagens — Recyclage</i>	561

P. DEWAEL, Gemeenschapsminister van Cultuur

59		03.01.1991	G. Mommerency	<i>Grens van Vlaanderen met Frans-Vlaanderen — Noodzaak grenswisselkan toor</i>	541
72		13.02.1991	F. Vermeiren	<i>BRT — Uitzendingen gericht op buitenland</i>	541
75		21.02.1991	J. De Roo	<i>Vlaamse Sportfederatie — Subsidiëring en decretale erkenning</i>	542
76		22.02.1991	A. De Beul	<i>Nederlandse omroepen — Verbod aanspreking Vlaamse</i>	543
77	o	25.02.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Kasteel van Gaasbeek — Verloedering</i>	562
78		27.02.1991	J. Valkeniers	<i>Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle</i>	514
79		27.02.1991	A. De Beul	<i>Auteursrechten — Berekening</i>	514
80		01.03.1991	Jos Bosmans	<i>Proefprojecten Mediaprogramma van de Europese Commissie — Stand van zaken Vlaamse initiatieven</i>	515
81	o	04.03.1991	J. De Roo	<i>Onroerende sportinfrastructuur — Kredieten</i>	562
82	o	06.03.1991	L. Maximus	<i>Verkoop van zeilvijver De Bocht — Gevolgen voor de watersport</i>	562
83	o	12.03.1991	G. Annemans	<i>Vlaamse Executieve — Aankoop kunstwerken</i>	563
84		14.03.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Kabeltelevisienet Electrabel — Franstalige informatie in Nederlandstalige gemeenten</i>	515
85		19.03.1991	C. Marchand	<i>Instituut voor Archeologie — Actiemiddelen</i>	516
86		19.03.1991	C. Marchand	<i>Decreet betreffende het archeologisch patrimonium — Regionale dimensie</i>	516

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

13		19.02.1991	R. Van Steenkiste	<i>Gecolloqueerde en gesekwestreerde personen — Stand van zaken</i>	543
16		27.02.1991	J. Valkeniers	<i>Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle</i>	516
17		27.02.1991	J. Caudron	<i>RVT-bedden — Moeilijkheden voor OCMW's zonder ziekenhuisbedden</i>	516
18		06.03.1991	L. Hancké	<i>VZW Klina — Bouw nieuw ziekenhuis in overbezette regio Antwerpen</i>	544

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

72	19.12.1990	P. Breyne	<i>Kinderopvang in scholen — Organisatie</i>	544
88	16.01.1991	M. Olivier	<i>Maaltijdcheques — Kostprijs</i>	544
111	30.01.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Gemeenschapsschool Herne-Kokejane — Gratis leerlingenvervoer voor Franstaligen</i>	545
115	06.02.1991	A. Laridon	<i>Normaalleergangen voor buitengewoon onderwijs — Valorisatie</i>	545
116	08.02.1991	A.-M. Neyts-Uyttebroeck	<i>Technische opleidingen — Toegankelijkheid voor meisjes</i>	545
117	11.02.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>Gentse Faculteit van de Diergeneeskunde — Campus te Merelbeke</i>	546
120	13.02.1991	A. Laridon	<i>Inspectieleden — Pensioenstelsel</i>	547
121	14.02.1991	P. Breyne	<i>Opleiding verpleegkunde A2 — Studietoelagen</i>	547
123	0 18.02.1991	M. Vogels	<i>Tweedekans-onderwijs — Nieuwe regeling inschrijvingsgelden</i>	563
124	20.02.1991	H. De Loor	<i>Gemeenschapsonderwijs te Zottegem — Aanbesteding nieuwbouw</i>	548
125	0 21.02.1991	E. De Groot	<i>Weddeschalen paramedisch personeel — Discriminatie buitengewoon onderwijs</i>	563
126	0 22.02.1991	F. Dewinter	<i>Artiboko-feesten — Deelname</i>	563
128	26.02.1991	J. De Bremaker	<i>Paramedisch en pedagogisch personeel — Ongelijke behandeling</i>	518
129	0 27.02.1991	J. Valkeniers	<i>Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle</i>	564
130	27.02.1991	J. Caudron	<i>Zelfkleveractie schoolsport — Wettigheid</i>	518
132	0 28.02.1991	A. Laridon	<i>Zwangerschapsverzekering — Tijdelijke leerkrachten</i>	564
133	28.02.1991	P. Breyne	<i>Arrondissement Ieper — Participatiegraad hoger onderwijs</i>	548
134	01.03.1991	F. Aerts	<i>Europees Salon van de Student — Aanwezigheid Kabinet D. Coens</i>	519
135	0 06.03.1991	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Onderwijzend personeel in Duitsland — Gevolgen bij vertrek van Belgische strijdkrachten</i>	564
136	0 07.03.1991	A. Laridon	<i>Secundair onderwijs en onderwijs voor sociale promotie — Ter beschikking gestelde leerkrachten</i>	564
137	07.03.1991	A. Laridon	<i>Visserijonderwijs — Rationalisatieplan</i>	519
138	07.03.1991	Jos Bosmans	<i>School- en bijscholingsprogramma's — Rationeel energiebeleid</i>	520
140	07.03.1991	H. Candries	<i>Erkenning van buitenlandse diploma's — Problemen</i>	520
141	08.03.1991	A. Laridon	<i>Officieel gesubsidieerd onderwijsnet — Overheveling naar ARGO</i>	521
142	11.03.1991	A. Laridon	<i>Buitengewoon onderwijs — Weddeschalen paramedisch personeel</i>	522
143	11.03.1991	A. Laridon	<i>Buitengewoon onderwijs — Uurregeling paramedisch personeel</i>	522
144	0 12.03.1991	D. Van der Maelen	<i>Buitengewoon onderwijs — Benadeling paramedisch personeel</i>	565
145	12.03.1991	W. Van Durme	<i>Dienstverplaatsingen directeurs van gemeenschapsscholen — Verzekering en vergoeding</i>	522
146	13.03.1991	E. Van Vaerenbergh	<i>NFWO — Stand van zaken federalisering</i>	523
147	13.03.1991	R. Deswaene	<i>Hoger niet-universitair onderwijs — Bekwaamheidsbewijzen selectieambten</i>	524

148	o	13.03.1991	J. Valkeniers	<i>Paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs — Weddeschalen en uurberekening</i>	565
149		14.03.1991	M. Vogels	<i>Opvoedersopleiding Al (VLOD) — Verlenging van drie naar vier jaar</i>	524
150	0	15.03.1991	R. Van Hooland	<i>Universiteiten in Vlaanderen — Beoordeling advies- en controlefuncties</i>	563
151		18.03.1991	L. Vanhorenbeek	<i>Vrije Universiteiten — Openbare vacatures</i>	525
152		18.03.1991	J. Cuyvers	<i>Schoolmaaltijden — Kwaliteitscontrole</i>	525
153		18.03.1991	A. Laridon	<i>Visserijscholen — Gebruik van het Nautisch Centrum te Zeebrugge</i>	526
155		20.03.1991	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Paramedisch personeel buitengewoon onderwijs — Anomalieën weddeschalen en uurregeling</i>	526

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

34		21.02.1991	R. Van Hooland	<i>Bestuurs- en ambtelijke taal — Verbetering</i>	526
35		21.02.1991	L. Peeters	<i>Gewestelijke ontvangers — Overgangsmaatregelen voor de zogenaamde transitoire gemeenten</i>	527
36		25.02.1991	F. Vermeiren	<i>Geldelijke anciënniteit gemeente- en provinciepersoneel — Vroegere diensten bij VUB of KUL</i>	528
37		27.02.1991	J. Valkeniers	<i>Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle</i>	528
38		28.02.1991	J. Devolder	<i>Artikel 5.5 stedenbouw — Interpretatie</i>	528
39		08.03.1991	G. Cardoen	<i>College van burgemeester en schepenen — Bevoegdheid inzake niet-verplichte uitgaven van de gemeenten</i>	529
40		12.03.1991	M. Schoeters	<i>Eucharistievieringen — Alternatieven voor niet-bijwoning wegens levensbeschouwelijke overtuiging</i>	530
41		12.03.1991	H. Van Wambeke	<i>Gemeenteraad van Zottegem — Arrondissementscommissaris als waarnemer</i>	531
42		13.03.1991	W. Kuijpers	<i>Schoolhuis Begijnendijk — Beslissing van de gemeenteraad tot sloping</i>	531
43		15.03.1991	G. Cardoen	<i>Vlaamse gemeenten — Financiële situatie</i>	531

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

244		04.9.1990	M. Schoeters	<i>Tweede containerterminal aan de Schelde — Planning</i>	549
10		30.10.1991	G. Janzegers	<i>Boutersem — Problematiek rond de afrit van de E 40</i>	550
48		12.12.1990	J. Ansoms	<i>Autosnelwegen en viaducten — Overzicht</i>	532
64		10.01.1991	G. Janzegers	<i>Reis naar Litouwen — Doel en resultaat</i>	551
68		14.01.1991	M. Schoeters	<i>Sint-Annastrand — Voltooiing werken</i>	551
77		21.01.1991	A. Laridon	<i>A 19 — Voltooiing</i>	551
80		25.01.1991	M. Schoeters	<i>Kruisschansbrug in Antwerpen haven — Werken</i>	552
81		25.01.1991	M. Schoeters	<i>Vlaamse Havencommissie — Studie inzake het havenbeheer</i>	552

85	28.01.1991	M. Tyberghien Vandenbussche	<i>A 18-Veurne-Franse grens — MER</i>	553
87	28.01.1991	E. Flamant	<i>Visueel gehandicapten — Aangepaste wegeninfrastructuur</i>	553
89	29.01.1991	J. Van Eetvelt	<i>Ring rond Willebroek — Voltooiing</i>	554
93	31.01.1991	J. Van Hecke	<i>Studiebureaus — Beroep op buitenland</i>	554
96	04.02.1991	F. Vermeiren	<i>Verkeersknooppunt Bertem — Vermindering verkeersdrukte</i>	555
103	14.02.1991	T. Merckx-Van Goey	<i>Onderzoek inzake bouwvergunningen en MER — Belang van het openbaar vervoer</i>	555
104	14.02.1991	T. Merckx-Van Goey	<i>Vissenaken — Verkeersveiligheid</i>	556
105	20.02.1991	E. Vankeirsbilck	<i>Gewestweg N 50 — Derde fase omleiding Ingelmunster</i>	556
106	0	25.02.1991 F. Vermeiren	<i>Brusselse Ring — Oplossing kruispunt Welriekende Dreef</i>	566
107	0	27.02.1991 J. Valkeniers	<i>Alternatief voorstel SST — Werken te Lembeek-Halle</i>	566
108	0	01.03.1991 P. Van Grem- bergen	<i>Wegwijzers in EG — Taalgebruik</i>	567
109	0	01.03.1991 J. Ansoms	<i>Aanleg duwvaartkanaal Oelegem-Zandvliet — Overdracht onteigende gronden</i>	567
110	0	04.03.1991 M. Schoeters	<i>Verrebroekdok — Resultaten kosten-batenanalyse</i>	567
111	0	04.03.1991 M. Schoeters	<i>Haven van Antwerpen — Terreinen voor containerterminals</i>	567
112	0	06.03.1991 J. De Bremae- ker	<i>Werken waterbouwkundige aard arrondissement Antwerpen — Planning en kostprijs</i>	568
113	0	06.03.1991 L. Maximus	<i>Verkoop van zeilvijver De Bocht — Gevolgen voor de watersport</i>	568
114	0	08.03.1991 E. Van Vaeren- bergh	<i>Provinciale steenweg Asse-Edingen — Onteigening in Ternat</i>	568
115	0	08.03.1991 G. Cardoen	<i>Dienst boekhouding — Achterstand in vereffening van facturen</i>	568
116	0	08.03.1991 J. Van Eetvelt	<i>Spoorwegbrug over het zeekanaal Boom-Puurs — Onderhandelingen met NMBS</i>	569
117	0	08.03.1991 G. Cardoen	<i>N 8 Brussel-Ninove — Herinrichting</i>	569
118	08.03.1991	M. De Meyer	<i>De Lijn — Financieel beleid</i>	533
119	0	12.03.1991 G. Annemans	<i>Afrit Brasschaat langs Bredabaan — Filevorming</i>	569
120	0	12.03.1991 M. Desutter	<i>Schipdonkkanaal — Verruiming debiet</i>	569
121	0	13.03.1991 J. Van Hecke	<i>Dorpskom Zeveneken — Plaatsing van betonnen blokken voor verkeersveiligheid</i>	569
122	0	13.03.1991 M. De Meyer	<i>Kruispunt De Ster te Steendorp — Herinrichting</i>	570